

To: [redacted] @minbuza.nl; [redacted] @minbuza.nl
Cc: [redacted] @minbuza.nl; [redacted] @minbuza.nl; [redacted] @minbuza.nl; [redacted] @minbuza.nl

From: [redacted] @minbuza.nl
Sun 9/12/2021 7:45:28 AM

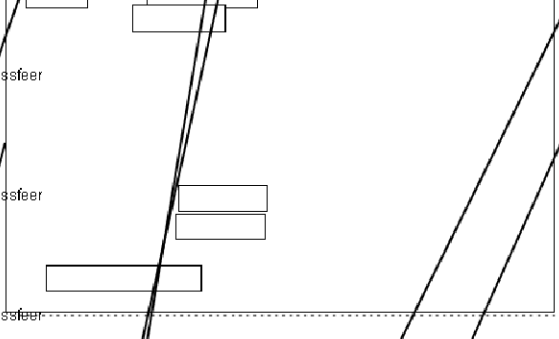
Subject: Kabul Castor compound: Alpha Gate clearing - photographs

Received: Sun 9/12/2021 7:45:30 AM

Report.pdf

Beste [redacted],
Bijgaand en foto rapportage die de huidige stavaza op Old Mol street weergeeft.
Zoals eerder gemeind is in opdracht van de Taliban de Old Mol street voor onze Ambassade van de T-walls ontdaan.
Onze Alpha gate is dus niet meer en de situatie is weer zoals die voor 2017 was.
De toegangscontrole naar de Castor compound is nu verlegd naar de Bravo gate met een check net na de inrit van [redacted]

Groeten,

From: [redacted] [redacted]
Sent: zaterdag 11 september 2021 14:11

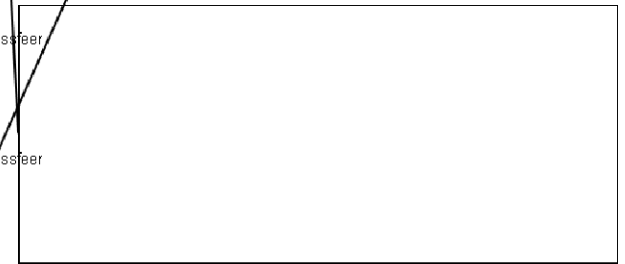
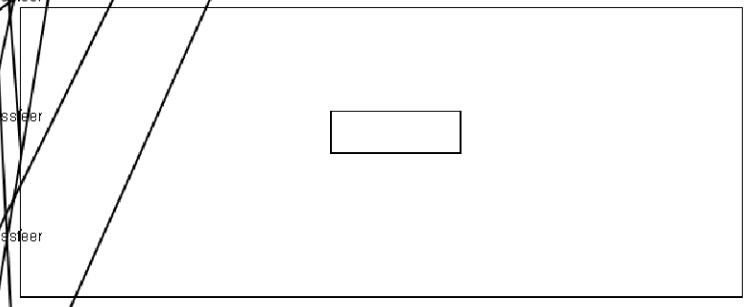
To: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Subject: Re: Alpha Gate clearing - photographs

Subject: Alpha Gate clearing - Invoice+ photo report

Dear Sir,

Accordance to above subject, herewith submitting the invoice and photo report for your kind reference and approval of such, please find attached.
We kindly request you to make our payment to the bank account specified on the invoice and refer us in case of any question or further clarification requirements.
Thank you very much.
Kind Regards,

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

On Sun, 5 Sept 2021 at 17:01, [redacted] <[redacted]@minbuza.nl> wrote:

That is approved. We do like to receive some photographs from the entrance after the removal of the T-walls and the containers.
Kind regards,

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

From:

Sent: 5 september 2021 13:19

To: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Subject: Alpha Gate clearing

Dear Sir,

According to your discussion and agreement with our General [redacted]

We will clear and dispose the existing T-walls and Containers from 01 (Alpha Gate), and the invoice will be submitted after completion of the work together with photo reports.

However, we will dispose the T-walls outside of city (Garbage dump area) because it is not possible to deliver/transfer them to Camp Seitz or store them in our warehouse.

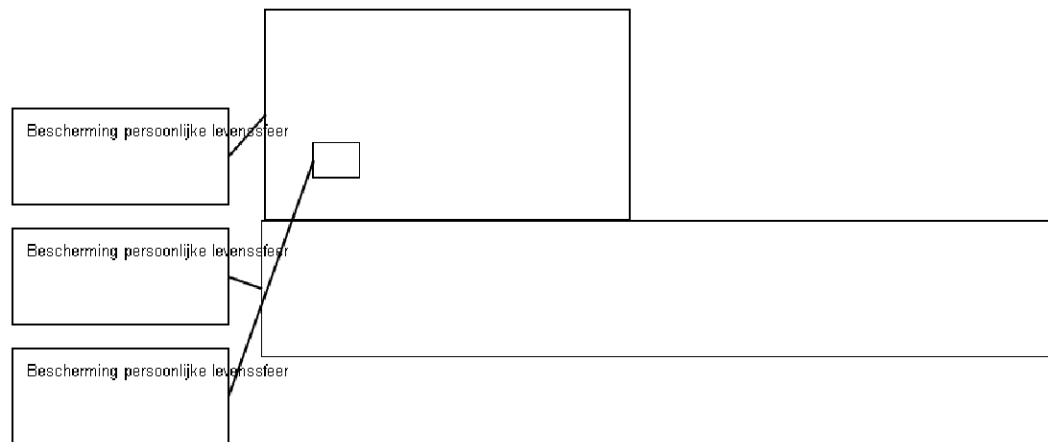
Kind Regards,

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Help save paper! Do you really need to print this email?

Dit bericht kan informatie bevatten die niet voor u is bestemd. Indien u niet de geadresseerde bent of dit bericht abusievelijk aan u is toegezonden, wordt u verzocht dat aan de afzender te melden en het bericht te verwijderen. De Staat aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die verband houdt met risico's verbonden aan het elektronisch verzenden van berichten.

This message may contain information that is not intended for you. If you are not the addressee or if this message was sent to you by mistake, you are requested to inform the sender and delete the message. The State accepts no liability for damage of any kind resulting from the risks inherent in the electronic transmission of messages.

To: [redacted]@minbuza.nl

From: [redacted]
Sent: Sun 9/12/2021 11:55:09 AM

Subject: FW: Stand by

Received: Sun 9/12/2021 11:55:10 AM

Hi [redacted],

Zie onderstaande irt het TK debat.

Best regards,
[redacted]

T: [redacted]

M: [redacted]

E: [redacted]@minbuza.nl

Embassy of the Kingdom of the Netherlands
Road of Ministry of Interior | Malalai Watt, Shar-e-Naw, Kabul-Afghanistan

From: [redacted]@mindef.nl <[redacted]@mindef.nl>

Sent: 12 september 2021 12:48

To: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Subject: Fwd: Stand by

Van: "[redacted]" <[redacted]@mindef.nl>

Datum: vrijdag 10 september 2021 om 14:42:33

Aan: [redacted] <[redacted]@mindef.nl>

Onderwerp: RE: Stand by

Ja, begreep het. En fijn dat jij beschikbaar bent. Heb jij contact met de ambassadeur? Want ik kan mij voorstellen dat jullie ook hetzelfde verhaal willen uitdragen naar de beide ministers. Mocht jij zin en tijd hebben, het debat is te volgen via www.tweedekamer.nl. Dan zie je direct welke kant het oploopt en of jouw inbreng nodig is.

Goed weekend. [redacted]

M +31

MDTN

T +31 (

[redacted]@mindef.nl

Van: [redacted] <[redacted]@mindef.nl>

Verzonden: vrijdag 10 september 2021 14:23

Aan: [redacted] <[redacted]@mindef.nl>

Onderwerp: Stand by

Dag [redacted]

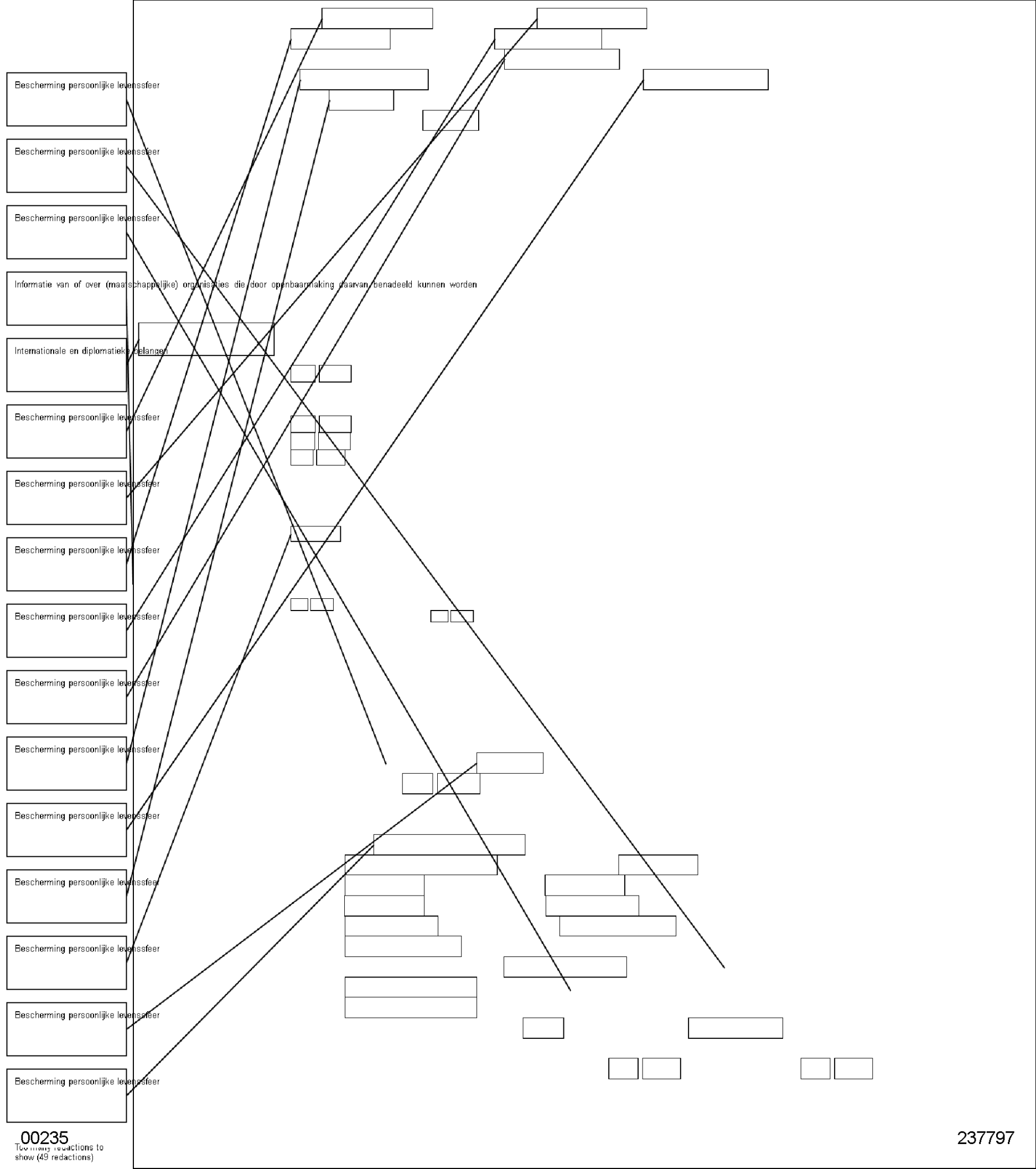
Ik heb met [redacted] afgesproken as woe telefonisch stand-by te zijn voor evt vragen tijdens het kamerdebat.

Bereikbaar op [redacted]

Groet [redacted]

Dit bericht kan informatie bevatten die niet voor u is bestemd. Indien u niet de geadresseerde bent of dit bericht abusievelijk aan u is toegezonden, wordt u verzocht dat aan de afzender te melden en het bericht te verwijderen. De Staat aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die verband houdt met risico's verbonden aan het elektronisch verzenden van berichten.

This message may contain information that is not intended for you. If you are not the addressee or if this message was sent to you by mistake, you are requested to inform the sender and delete the message. The State accepts no liability for damage of any kind resulting from the risks inherent in the electronic transmission of messages.

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Informatie van of over (maatschappelijke) organisaties die door openbaarmaking daarvan benadeeld kunnen worden

Internationale en diplomatieke belangen

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Informatie van of over (maatschappelijke) organisaties die door openbaarmaking daarvan benadeeld kunnen worden

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Informatie van of over (maatschappelijke) organisaties die door openbaarmaking daarvan benadeeld kunnen worden

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

[] []

[] [] [] []

[] [] [] []

[] [] []

[] []

[] []

Informatie van of over (maatschappelijke) organisaties die door openbaarmaking daarvan benadeeld kunnen worden

ISB rapportage hierover).

Apart zij de inzet van [redacted] vermeld. Defensie zou hem graag zo snel mogelijk Doha-waarts sturen, in eerste instantie voor het tolkendossier, liet hij mij weten. Ik vraag mij zeer af of er relevant werk op dit terrein in Doha voor hem ligt. (Mochten ook Afghaanse paspoorthouders op een gegeven moment van de Kaboel-Doha route gebruik mogen maken, dan kunnen zij het best in de al lopende operatie opgenomen worden). Dit zal met Defensie besproken moeten worden. Hoe : Op dit moment werk ik vanuit de post Doha, zoals de meeste andere collega's op [redacted] na. Ik heb een aparte ruimte waar eventueel nog plaats is voor één collega. Daarna zijn de mogelijkheden voor de kleine post Doha vrijwel uitgeput.

Indien de bezetting beperkt blijft tot [redacted] en ondersteunende AS1/2 blijft dit mogelijk [redacted] erbij zou al tot ruimte-moeilijkheden leiden.

Afspraken maak ik via Whatsapp en vervoer is geregeld door de inzet van de [redacted]. Indien er aan gedacht zou worden om meer mensen naar Doha over te plaatsen, zal er naar andere kantoorruimte gezocht moeten worden. Aanvankelijk zou er gekeken kunnen worden of er in het [redacted] zaalruimte kan worden gehuurd. [redacted] ligt (in de koudere tijd, nu nog niet) op loopafstand van de post en is voor arrivinge collega's een goede eerste verblijfspot.

Indien er uiteindelijk toch sprake zal zijn van een wens om een toch grotere operatie op te zetten zal [redacted] wanneer zij naar Doha vertrekt het beste vergezeld kunnen zijn van de reeds benoemde nieuwe [redacted]. En dan zullen ook zaken zoals secretariale ondersteuning en taalkennis (Arabisch en Dari/Pashtun) opgepakt moeten worden.

Een majeur aandachtspunt is de functie [redacted] en er is nog geen vervanging voor hem. Dit is een zeer urgente zaak!

Ander punt waar naar gekeken moet worden : de huidige medewerkers van post Kaboel werkten/of zouden gaan werken op basis van het 4 op- 4 af schema. In eerste instantie had ik met [redacted] afgesproken dat zij de gesprekken met de medewerkers zou voeren of een ander schema (Doha kent geen R and R) nog past in de afspraken die zij met hun thuisfront hebben gemaakt. Het beeld dat inmiddels is opgekomen, is dat medewerkers bereid zijn tot plaatsing in veranderend regime. Op dit moment hebben zij vooral behoefte aan duidelijkheid.

Tot slot : er is op dit moment een nauw verband tussen de werkzaamheden van Post Doha en Post Kaboel in Doha. Het op dit moment aanwezige SCOT-team is bezig goede structuren op te zetten waardoor de betrokkenheid van post Doha beperkt kan blijven. Zij denken dat op korte termijn een [redacted] de SCOT taken zou kunnen overnemen. Ook hier zou weer aan delen tussen de twee posten gedacht kunnen worden. Is wel zaak dat het dan een zeer operationele [redacted] is, met alle benodigde consulaire ervaring.

Doha 12/9/21

Embassy of the Kingdom of the Netherlands accredited to Afghanistan

- Internationale en diplomatieke belangen
- Financiële en economische belangen van de staat
- Financiële en economische belangen van de staat
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Internationale en diplomatieke belangen
- Internationale en diplomatieke belangen
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer

To: [redacted]
Cc: [redacted] @minbuza.nl
From: [redacted]

Mon 9/13/2021 7:24:58 AM
Subject: vanuit Doha

Received: Mon 9/13/2021 7:24:00 AM

Beste [redacted] Ben (ook voor DAO) blij met deze versterking. Ik zit nu bijna een week in Doha, als vooruitgeschoven [redacted]. In principe neemt [redacted] het ergens midden volgende week hier over is nu de inzet.

Hier in Doha zijn we met een kleine groep likeminded [redacted]

[redacted] speelt cruciale rol. [redacted] Er is hopelijk vandaag een gesprek tussen de [redacted] Meeste aandacht is de afgelopen dagen gegaan naar de vluchten Kaboel [redacted] Hoop dat de donorconferentie van vandaag een beetje lijn zal brengen in de meeste initiatieven maar hoop dat misschien tegen beter weten in (zie o.a. recente rapportage PV NY).

In ieder geval laten we, voor zover dat niet via meer algemene berichtgevingslijnen loopt, elkaar op de hoogte houden. FYI ben op twee nummers bereikbaar +316 [redacted] (privenr; heb problemen met mijn BZ nummer hier) en +97 [redacted] dat is het Qatarese nummer dat ik aan [redacted] zal overdragen.

Met hartelijke groet uit Doha, [redacted]

Embassy of the Kingdom of the Netherlands accredited to Afghanistan

- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Internationale en diplomatieke belangen
- Internationale en diplomatieke belangen
- Internationale en diplomatieke belangen
- Internationale en diplomatieke belangen
- Internationale en diplomatieke belangen
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer
- Bescherming persoonlijke levenssfeer

To: [redacted]
Cc: [redacted]@minbuza.nl
From: [redacted]
Mon 9/13/2021 9:13:57 AM
Subject: RE: vanuit Doha
Received: Mon 9/13/2021 9:13:57 AM

Beste [redacted],

Dank voor je berichtje. Afgelopen donderdag intake gesprekje gehad met Plv [redacted] en Dir DAO. Als het goed is wordt één dezer dagen een tekstje verspreid over wat globaal de bedoeling is. Wat extra handen aan het bed en vooral de internationale contacten op hoofdstedelijk niveau. Nu is iedereen razend druk met voorbereiding van het debat a.s. woensdag in de Kamer.

El sprekt later vandaag idd haar Qatarese counterpart, zo werd me net bevestigd in de DAM-staf.

De leegloop van het TB-kantoor in Doha [redacted] Kabdel (waarvan we overigens nog moeten zien hoe die zich gaat manifesteren). Die contacten zijn broodnodig voor het verkrijgen van verdere vrije doortocht van mensen op de lijsten. Belangrijk dat [redacted] de rangen gesloten houden, maar daarvoor is wel een mate van inhoudelijke consensus nodig. Zien nu al dat [redacted] er stevig ingaat.

We houden nauw contact! Mijn mobiele nr: [redacted]

Hartelijke groet

From: [redacted]

Sent: maandag 13 september 2021 08:25

To: [redacted]
Cc: [redacted]@minbuza.nl

Subject: vanuit Doha

Beste [redacted], inmiddels ben je begonnen als [redacted] Ben (ook voor DAO) blij met deze versterking. Ik zit nu bijna een week in Doha, als [redacted]. In principe neemt [redacted] het ergens midden volgende week hier over is nu de inzet.

Hier in Doha zijn we met een kleine groep likeminded (VK, Dld, Canada, Japan, Zuid-Korea, VS natuurlijk –zelfs zij zijn hier maar met 10, de meesten anderen met max 3 pax), deze groep is groeiende. Politieke rapportage beperkt, ook nu het Taliban-kantoor hts is leeg gelopen/Qatar speelt cruciale rol. [redacted] Er is hopelijk vandaag een gesprek tussen de twee M-en. Meeste aandacht is de afgelopen dagen gegaan naar de vluchten Kabdel-Doha. Hoop dat de donorconferentie van vandaag een beetje lijn zal brengen in de meeste initiatieven maar hoop dat misschien tegen beter weten in (zie o.a. recente

rapportage/PV NY).

In ieder geval: laten we, voor zover dat niet via meer algemene berichtgevingslijnen loopt, elkaar op de hoogte houden. FYI ben op twee nummers bereikbaar [redacted] (privenr; heb problemen met mijn BZ nummer hier) en [redacted] dat is het Qatarese nummer dat ik aan [redacted] zal overdragen.

Met hartelijke groet uit Doha, [redacted]

Embassy of the Kingdom of the Netherlands accredited to Afghanistan

To: [redacted], [redacted] @minbuza.nl]; [redacted], [redacted] @minbuza.nl]

From: [redacted]
Mon 9/13/2021 9:44:37 AM

Subject: FW: Doha

Received: Mon 9/13/2021 9:44:00 AM

Voor de volledigheid dan ook deze mail over inzet [redacted] op korte termijn++

From: [redacted]
Sent: maandag 13 september 2021 09:32

To: [redacted], [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; [redacted], [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Cc: [redacted], [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Subject: FW: Doha

Goedemorgen, graag ook jullie visie. Ik heb in mijn aantekening van gisteren wat vraagtekens bij deze aanwezigheid gezet. [redacted] staat daar anders in en wil dit heel graag om allerlei redenen, bespreken we gisteren. In dat geval zou ik zeggen laat de [redacted] samen met [redacted] hier naar toe reizen, ergens volgende week. Dat bespreken [redacted] en ik gisteren ook. Zou heel goed zijn indien zij het dan kan overnemen. Zij denkt nu aan midden volgende week.

Kan ik [redacted] antwoorden? Ga vandaag extra werkruimte in hotel verkennen. Met groet, [redacted]

From: [redacted], [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Sent: [redacted] 12 september 2021 22:58

To: [redacted], [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Subject: Doha

Ha [redacted], [redacted]

MINDEF (als ook [redacted] operaties en [redacted] internationale militaire samenwerking) ziet graag mijn aanwezigheid in Doha en mijn verbondenheid bij het ambassadeteam.

Met klem werd door MINDEF benadrukt: zo spoedig mogelijk. Voor mij is dat prima maar dat moet natuurlijk wel met jullie gedeeld/afgestemd worden.

Even naar Doha reizen betekent dat er een aantal zaken geregeld moeten worden zoals huisvesting, werkplek, visum, etc. Ik heb even geen beeld hoe het er nu voor staat irt deze zaken. Wel steun ik het belang om die kant op te reizen. Ik zie het ook als een eerste stap en verkennende ronde voor mijn werkzaamheden aldaar.

Ik stel dus voor om eea in gang te zetten zodat die kant op reizen ook mogelijk is. De vraag is wat ik moet doen? (wat en bij wie moet ik zijn?)

Ik las in een mail dat [redacted] op korte termijn naar Doha reist. Wellicht is samen met [redacted] naar Doha reizen een optie? Even geen idee wanneer dat is maar ik leg ook even contact met [redacted].

Hoor het graag.

Groet

[redacted]

Best regards,

[redacted]
[redacted]
[redacted]

T: [redacted]
M: [redacted]
E: [redacted]@minbuza.nl

To: [redacted] @minbuza.nl]; [redacted] @minbuza.nl]

Cc: [redacted] @minbuza.nl]

From: [redacted]

Mon 9/13/2021 12:15:30 PM

Subject: RE: Doha

Received: Mon 9/13/2021 12:15:31 PM

Dag allen, Ik vind het prima en nuttig als [redacted] z.s.m. naar Doha gaat, waarbij wel enige praktische zaken geregeld moeten worden. Dat laat ik graag aan jullie. Hartelijke groet, [redacted].

From: [redacted] >

Sent: maandag 13 september 2021 08:32

To: [redacted]; [redacted] @minbuza.nl>

Cc: [redacted] @minbuza.nl>

Subject: FW: Doha

Goedemorgen, graag ook jullie visie. Ik heb in mijn aantekening van gisteren wat vraagtekens bij deze aanwezigheid gezet. [redacted] staat daar anders in en wil dit heel graag om allerlei redenen, bespreken we gisteren. In dat geval zou ik zeggen laat de [redacted] samen met [redacted] hier naar toe reizen, ergens volgende week. Dat bespreken [redacted] en ik gisteren ook. Zou heel goed zijn indien zij het dan kan overnemen. Zij denkt nu aan midden volgende week. Kan ik [redacted] antwoorden? Ga vandaag extra werkruimte in hotel verkennen. Met groet, [redacted]

From: [redacted] @minbuza.nl>

Sent: [redacted] 12 september 2021 22:58

To: [redacted]; [redacted], [redacted] <[redacted] @minbuza.nl>

Subject: Doha

Ha [redacted],
MINDEF (als ook [redacted]) ziet graag mijn aanwezigheid in Doha en mijn verbondenheid bij het ambassadeteam. Met klem werd door MINDEF benadrukt: zo spoedig mogelijk. Voor mij is dat prima maar dat moet natuurlijk wel met jullie gedeeld/afgestemd worden. Even naar Doha reizen betekent dat er een aantal zaken geregeld moeten worden zoals huisvesting, werkplek, visum, etc. Ik heb even geen beeld hoe het er nu voor staat irt deze zaken. Wel steun ik het belang om die kant op te reizen. Ik zie het ook als een eerste stap en verkennende ronde voor mijn werkzaamheden aldaar. Ik stel dus voor om eea in gang te zetten zodat die kant op reizen ook mogelijk is. De vraag is wat ik moet doen? (wat en bij wie moet ik zijn?) Ik las in een mail dat [redacted] op korte termijn naar Doha reist. Wellicht is samen met [redacted] naar Doha reizen een optie? Even geen idee wanneer dat is maar ik leg ook even contact met [redacted].
Hoor het graag.
Groet
[redacted]

Best regards,
[redacted]

Embassy of the Kingdom of the Netherlands
Road of Ministry of Interior | Malalai Watt, Shar-e-Naw, Kabul-Afghanistan

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Zou jij me hieraan kunnen helpen?

Met groet,

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Embassy of the Kingdom of the Netherlands

M +31 [Redacted]

E [Redacted]@minbuza.nl

NL embassy Kabul - Netherlandsworldwide.nl

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

CGS PEACE REPORT

an initiative of BPO

CENTRE FOR
GENOCIDE
STUDIES
UNIVERSITY OF DHAKA

Special Issue
September 2021

The Return of the Taliban in Afghanistan a critical assessment

The Return of the Taliban in Afghanistan: a critical assessment

Imtiaz Ahmed

Centre for Genocide Studies,
University of Dhaka
September 2021

Contents

Introduction	3
The rise and return of the Taliban	4
The Doha peace process: United States and the Taliban	10
Pakistan	13
India.....	14
Russia	15
China	16
Iran and Saudi Arabia.....	16
Bangladesh.....	17
Concluding thoughts	20
Appendix A.....	21
Table 1: Human Cost of Afghanistan War 2001-2021	21
Table 2: Displacement caused by the Afghanistan War (as of 2020).....	21
Table 3: Potential opium production in Afghanistan, 1994-2020	22
Table 4: Major income sources of the Taliban’s	23
Table 5: US Expenditure in Afghanistan	23
Table 6: Top 5 US companies profited the most from the Afghanistan war	25
Table 7: List of 20 companies profiting the most from the Afghan War	26
Table 8: Major destination countries for the Afghan refugees.....	27
Figure 1: U.S. Costs to Date for the War in Afghanistan	28
Figure 2: Military hardware left in Afghanistan.....	29
Appendix B.....	30
The Doha Agreement.....	30

Cover Page Photo Source: <https://www.aljazeera.com/news/2021/6/21/violations-against-children-in-conflict-alarmingly-high-un> [File: Omar Sobhani/Reuters]

Introduction

Time is certainly a factor when it comes to assessing the return of the Taliban in Afghanistan. Not in the sense of the duration, but rather the political composition in which the Taliban captured power then and now. Twenty years back, the Taliban had with them the Kingdom of Saudi Arabia, the Islamic Republic of Pakistan, and the United States. All three came to help the Afghan *mujahedeen* against the Soviets, who had invaded Afghanistan to support the communist regime in 1979. The communists were able to exploit the situation to their favour following the instability that had resulted from the overthrow of the monarchy in 1973 under the leadership of the former prime minister [redacted] Daud [redacted], incidentally a cousin of King Zahir Shah with anti-Soviet credentials. The communists came to power in April 1978 through a violent coup d'état, or what came to be known as the Saur Revolution under Nur Muhammad Taraki of the People's Democratic Party of Afghanistan. Taraki, however, was assassinated in September 1979, and the leadership went to Hafizullah Amin. But the situation in Afghanistan deteriorated so fast that the Soviets thought of fixing it to their favour by invading the country in December 1979. Following the invasion, Hafizullah Amin was killed, and the Soviets installed Babrak Karmal. And this created the grounds for the violent campaign against the Soviet Union, with the United States, Saudi Arabia, and Pakistan collectively supporting the *mujahedeen*. After nearly 10 years of war and the communist government in Kabul increasingly failing to defeat the *mujahedeen*, the Soviets withdrew in February 1989.

In the wake of the Soviet invasion of Afghanistan, three outcomes reshaped the country. Firstly, the rise of the Taliban. The latter emerged from the ranks of the *mujahideen*, following the Soviet withdrawal and the lawlessness that engulfed the country. Secondly, the Saudization or Wahhabization of Afghanistan, including making Osama bin Laden, Al Qaeda, ISIS, and other fundamentalist outfits, a formidable force in Afghanistan. And thirdly, creating grounds for the politics of singularity with little or no consideration to the tolerant version of Islam, which had been the defining character of Afghanistan in earlier times. In fact, anyone familiar with Rabindranath Tagore's *Kabuliwallah* or Syed Mujtaba Ali's *Deshe Bideshe (In a Land Far from Home)* would know how proud, brave, and belligerent the Afghans were, indeed, with an equal amount of simplicity, generosity, and kindness. In many ways, had there been no Soviet invasion, there probably would have been no Taliban!

The paper assesses the milieu in which the Taliban came to power in Afghanistan twenty years back, their return now, and the possible impact in the region and beyond, including Bangladesh. The objective of the paper is not to reach certainties but to invite meaningful discussions without prejudices.

The rise and return of the Taliban

There is a precise incident when it comes to the rise of the Taliban. The leadership of the Taliban, most of them having suffered an injury while fighting the Soviets, came from the Pushto-speaking villages. The bulk of the recruits also came from the Afghan refugee camps in Pakistan. But it was the lawlessness in Kandahar that brought fame to the Taliban when the latter delivered instant justice to rape victims by hanging a rapist – a local commander who had raped a boy and two women.¹ The reputation of the Taliban soon spread throughout the country for mitigating justice which the corruption-ridden judicial system of Kabul could not do so. And in the wake of the vacuum created by the Soviet exit and backed by the Saudis and Pakistanis, it did not take long for the Taliban to defeat the other internal aspirants, including the Tajik-led pro-American Northern Alliance, and capture power in 1996.

The relationship between the Taliban and the United States deteriorated from 1996 onwards on account of the former harboring Osama bin Laden, Al Qaeda, ISIS, and other militant fundamentalist forces in Afghanistan, and coupled with the factor of the Taliban destroying the Buddhist archaeological sites at Bamiyan, banning music and movies in public, enforcing rigid dress code and other measures against women and girls. Afghan tribal conservatism got infused with Wahhabism to create a violent form of patriarchy. This incidentally was also the period when anti-communism of the United States got replaced with Islamophobia and the task of battling the Muslim militants in various parts of the world. The ‘good Taliban’ became the ‘bad Taliban’ overnight! The 9/11 attack on the United States created grounds for the US intervention in Afghanistan, although no Afghans were

¹ Jonathan Nancy, “Afghanistan: The End of the Occupation,” 17 August 2021, <https://annebonnypirate.org/2021/08/17/afghanistan-the-end-of-the-occupation/>. Accessed on 3 September 2021.

involved in the terror attack. The Taliban also requested evidence from the United States about bin Laden's complicity in the attack, even suggested handing him over to a third (neutral) country, but that too was rejected by the United States.² Instead, the US decided to bomb Afghanistan in October 2001, just a month after 9/11. Interestingly, reports are now circulating that after 9/11, the United States wanted to bomb a Muslim country, in fact, any Muslim country, to pacify the shock and resentment at home. Although most of the terrorists were from Saudi Arabia, the latter being a friendly country could not be attacked. The wrath, unfortunately, fell on Afghanistan, with Osama bin Laden, a single person, becoming the target of the United States' response to the 9/11 attack.

I cannot help reminding the readers here that one could find a parallel in the Bangladesh Government asking Canada to hand over one of the fugitive killers of the Father of the Nation Bangabandhu Sheikh Mujibur Rahman and his family members. However, Canada is reluctant to hand the person over to Bangladesh on account of the prevailing rules of Canada, which forbids returning such offenders to countries that have the death penalty.³ In light of Afghan tradition and civilizational practices, the Taliban too could not hand over a 'guest' (here, Osama bin Laden) without sufficient evidence, which the United States refused to provide. As indicated earlier, the United States even disagreed with the Taliban proposal of sending bin Laden to a neutral third country. In the Canadian case, should Bangladesh wage war against Canada, or should it try to convince the Canadian government and its people that harbouring a condemned killer makes its own justice system hollow if not dictated by power? But then, Bangladesh is not a superpower! It seems that 'power' and more so, 'absolute power,' not only corrupts and 'corrupts absolutely,' but also 'demoralizes' humans, as Sophocles had argued when referring to the power of money in his play, *Antigone*.

The aerial bombing certainly terrified the Taliban, but only after an "informal settlement negotiated between the Americans and the Taliban" did the former enter

² "Bush rejects Taliban offer to hand Bin Laden over," *The Guardian*, 14 October 2001. See, <https://www.theguardian.com/world/2001/oct/14/afghanistan.terrorism5>. Accessed on 3 September 2021.

³ Editorial, "Bring Bangabandhu's killers back: They must not go unpunished," *Bangladesh Post*, 16 August 2021. See, <https://www.bangladeshpost.net/posts/bring-bangabandhu-s-killers-back-66450>. Accessed on 11 September 2021. See also, UNB report, "Bangladesh wants USA, Canada to send back Bangabandhu's 2 killers," *Dhaka Tribune*, 23 August 2019. Cited from <https://www.dhakatribune.com/bangladesh/foreign-affairs/2019/08/23/bangladesh-wants-usa-canada-to-send-back-bangabandhu-s-2-killers>. Accessed on 11 September 2021.

Kabul and install a government to their liking.⁴ The Taliban quickly escaped and withdrew to the villages. In fact, among some Taliban, there were expectations that the arrival of the Americans would help the dismal economy of Afghanistan. In the beginning, things began to stabilize, and violence ceased considerably. But then, the United States, just like any other colonial force, started humiliating the Afghans not only by killing and injuring them wantonly but also by entering their houses in the name of capturing the Taliban terrorists. The aerial bombing, including drone attacks, made it even worse because when targeting a suspicious Taliban or terrorist hideout, the bombs also killed innocent people, including women and children. One cannot help recalling the poignant remark of [redacted] Haq, an anti-Taliban Afghan leader, in the early days of US military action in Afghanistan, who sadly was later killed allegedly by the Kabul regime:

[The] US is trying to show its muscle, score a victory and scare everyone in the world. They don't care about the suffering of the Afghans or how many people we will lose. And we don't like that. Because Afghans are now being made to suffer for these Arab fanatics, but we all know who brought these Arabs to Afghanistan in the 1980s, armed them and gave them a base. It was the Americans and the CIA. And the Americans who did this all got medals and good careers, while all these years Afghans suffered from these Arabs and their allies. Now, when America is attacked, instead of punishing the Americans who did this, it punishes the Afghans.⁵

According to Brown University the number of people directly killed as a result of the US occupation of Afghanistan since 2001 is 174,516 (Appendix A: Table 1). The number of injuries also runs in thousands, and then there are those who have suffered 'invisible wounds.' One estimate compiled in 2009 suggests that "fully two-thirds of Afghans suffer from mental health problems."⁶ The US-led offensives also destroyed homes and crops worth millions of dollars,⁷ and displaced millions of people (Appendix A: Table 2). The loss of human lives and the destruction of

⁴ Jonathan Nancy, *op.cit.*

⁵ [redacted] Haq, "US bombs are boosting the Taliban," *The Guardian*, 2 November 2001. See, <https://www.theguardian.com/world/2001/nov/02/afghanistan.terrorism9>. Accessed on 3 September 2021.

⁶ Cited in Subash Jangala, "Taxes, taxmen and the Taliban," *My Voice*, 16 May 2021. See, <https://myvoice.opindia.com/2021/05/taxes-taxmen-and-the-taliban/>. Accessed on 11 September 2021.

⁷ Jake Hussona, "The reverberating effects of explosive violence on agriculture in Afghanistan," *reliefweb*, 13 November 2019. See, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/reverberating-effects-explosive-violence-agriculture-afghanistan>. Accessed on 3 September 2021.

the countryside created grounds for resistance, fusing the Taliban militancy with the anti-colonial insurgency.

But the question that one must raise here is, did the United States go to Afghanistan to defeat the Taliban and establish democracy there, or did it go there on a ‘feminist mission’ to save the women and girls there, or did it go there to reproduce the military-industrial complex? If it were for a ‘feminist mission’ it would certainly be worrying for the rest of the world, as Arundhati Roy so critically put it in her speech at the Lensic Performing Arts Center, Santa Fe, New Mexico, on 29 September 2002:

It’s being made out that the whole point of the war was to topple the Taliban regime and liberate Afghan women from their burqas, we are being asked to believe that the U.S. marines are actually on a feminist mission [laughter, applause]. (If so, will their next stop be America’s military ally Saudi Arabia?) [Laughter] Think of it this way: in India there are some pretty reprehensible social practices against “untouchables”, against Christians and Muslims, against women. Pakistan and Bangladesh have even worse ways of dealing with minority communities and women. Should they be bombed? Should Delhi, Islamabad and Dhaka be destroyed? Is it possible to bomb bigotry out of India? Can we bomb our way to a feminist paradise? [Laughter] Is that how women won the vote in the U.S? Or how slavery was abolished? Can we win redress for the genocide of the millions of Native Americans upon whose corpses the United States was founded by bombing Santa Fe? [Applause].⁸

But no less puzzling is the fact that the illicit production of opium has gone up during the US occupation of Afghanistan in the last twenty years (Appendix A: Table 3). Although the United States is on record of spending more than USD 8 billion over 15 years on efforts to deprive the Taliban of their profits from Afghanistan’s opium and heroin trade, it bore no results.⁹ In fact, the Taliban had banned the farming of opium poppy in July 2000, which saw a serious drop in the production of opium poppy at the end of 2001 before the US-led invasion of Afghanistan. But interestingly, heroin made from opium grown in Afghanistan

⁸ Arundhati Roy, *Come September*. Cited from: <https://www.bisd303.org/cms/lib3/WA01001636/Centricity/Domain/616/comeSeptember.pdf>. Accessed on 10 September 2021.

⁹ Jonathan Landay, “Profits and poppy: Afghanistan’s illegal drug trade a boon for Taliban,” *Reuters*, 16 August 2021. See, <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/profits-poppy-afghanistans-illegal-drug-trade-boon-taliban-2021-08-16/>. Accessed on 11 September 2021.

makes up 95% of the market in Europe!¹⁰ Interestingly, the latter does not get flagged as much as it should. On the contrary, the incomes of the Taliban are accounted for in their relationship with Russia, Iran, Pakistan, and Saudi Arabia. Still, hardly one mentions Afghanistan's illicit opium ending in Europe (Appendix A: Table 4). Are we to believe then that the production of opium poppy in Afghanistan has gone up during the US occupation so that the Taliban could profit from it, as it is alleged by the US military, by selling the illicit drug to Europe? Bizarre this may sound, but that is precisely what is being fed to the world by the governmental agencies of the United States. Or, did the latter profit from it simultaneously and meet a part of the cost of the war?¹¹ It is worth pointing out here that after returning to power, the Taliban government has already told farmers to stop cultivating opium poppies.¹²

However, more credible answer to the US invasion of Afghanistan lies elsewhere. Dwight D. Eisenhower, the 34th President of the United States, in his farewell speech at the end of his presidency in 1961, warned the Americans about the "grave implications" of the military-industrial complex.¹³ The Afghan war itself was illegal under international law, yet the military-industrial complex profited from it immensely. According to a Brown University calculation, the United States spent USD 2.26 trillion in Afghanistan, or USD 300 million per day for twenty years, which could be translated as USD 50,000 for each of Afghan's 40 million people (Appendix A: Table 5 and Figure 1).¹⁴ However, most of the profits went to Boeing, Raytheon, Lockheed Martin, General Dynamics, Northrop Grumman Corporation,

¹⁰ Reality Check Team, "Afghanistan: How much opium is produced and what's the Taliban's record?" *BBC News*, 25 August 2021. See, <https://www.bbc.com/news/world-asia-58308494>. Accessed on 11 September 2021.

¹¹ A report of the US Government in 2007 suggested of making opium production in Afghanistan licit. See, John A. Glaze, *Opium and Afghanistan: Reassessing U.S. Counternarcotics Strategy*, Strategic Studies Institute, U.S. Army War College, Carlisle, October 2007. See, https://www.files.ethz.ch/isn/46869/1007_OpiumAfghan.pdf. Accessed on 11 September 2021.

¹² Sune Engel Rasmussen, Zamir Saar, and James Marson, "Taliban Move to Ban Opium Production in Afghanistan," *The Wall Street Journal*, 28 August 2021. See, <https://www.wsj.com/articles/taliban-afghanistan-heroin-ban-opium-production-11630181316>. Accessed on 11 September 2021.

¹³ See, Transcript of President Dwight D. Eisenhower's Farewell Address (1961), <https://www.ourdocuments.gov/doc.php?flash=false&doc=90&page=transcript>. Accessed on 3 September 2021.

¹⁴ FP Staff, "'So who won Afghanistan war? America's boots on ground didn't but it's the suits who made a killing,'" *Firstpost*, 20 August 2021. See, <https://www.firstpost.com/world/so-who-won-the-afghanistan-war-americas-boots-on-the-ground-didnt-but-its-the-suits-who-made-a-killing-9900441.html>. Accessed on 3 September 2021.

and big corporations such as DynCorp International, KBR, and Fluor Corporation,¹⁵ all supplying weapons or logistical materials needed to fight a war (Appendix A: Tables 6 and 7). Brown University further calculates and “projects that the cost of interest on the United States’ Afghan war debt will go up to USD 6.5 trillion by 2050. And that will pinch the average American since that translates to USD 20,000 for each and every US citizen.”¹⁶ If anything, this is what had led Donald Trump to conclude that the Afghan war was not only futile but also a drain to the US economy, particularly when so much work has to be done at home if the United States wants to keep its global economic position intact.

This is where the rise of the Taliban twenty years back differs from its return now. In fact, twenty years back, as indicated earlier, the Taliban emerged from the ranks of the *mujahedeen* under the direct sponsorship of the United States, Saudi Arabia, and Pakistan, all collectively finding pan-Islamism and support of the ‘Islamic forces’ from all around the world to the cause of the Taliban useful in their campaign against Soviet communism. But once the Soviets were out, the Taliban, even pan-Islamism, became a spent force, soon to be used as an excuse for waging war and occupying Afghanistan for not delivering, as indicated earlier, a single person in the name of Osama bin Laden. However, this time the matter is different. Whereas the Taliban rose to power twenty years back following the exit of the Soviet Union and with the aid of the United States, Saudi Arabia, and Pakistan, but this time their return came in the wake of the defeat of the United States and its allies, which the Taliban did almost single-handedly. No big powers were there to support them. Even the support of Pakistan, if it were, could not have gone beyond certain localities at the border as it would have invited the wrath of the United States, whose friendship the Pakistani elite, including its military, has always vied for.

¹⁵ Ibid.

¹⁶ Ibid.

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

The Doha peace process: United States and the Taliban

The Doha peace process was a turning point; it started in July 2018 and concluded with an agreement between the United States and the Taliban on 29 February 2020 (Appendix B). The agreement was exceptional in many ways. Firstly, it was an agreement between the United States and, as indicated in the document, “the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban.”¹⁷ This is unique, a state signing an agreement with a non-state and an erstwhile ‘terrorist’ entity. Secondly, Russia, China, and Pakistan were also part of the peace process. They all agreed to the agreement, which, as per the agreement, was unanimously endorsed by the UN Security Council on 10 March 2020.¹⁸ Pakistan also regained its position in Afghan affairs, particularly for freeing ██████ Ghani Baradar, the co-founder of the Taliban and the key negotiator at Doha, from the prison at the United States' request. This proved vital in bringing the peace talks at Doha to a credible conclusion. Thirdly, the incumbent Afghan government of Ashraf Ghani was not included in the peace process, with the Taliban refusing to sit with them as they were referred to as ‘puppets’ of the US government. The Taliban’s position had some merit, particularly in the wake of the presidential election in Afghanistan in 2018. In fact, in a country with 31.6 million people, only 9.7 million were registered voters. But more importantly, only 1.8 million voted in the September 2018 presidential election,¹⁹ and that again, in the midst of violence and irregularities, including “ballot stuffing.”²⁰ In many ways, Ghani did not have the

¹⁷ *Agreement for Bringing Peace to Afghanistan between the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban and the United States of America*, 29 February 2020. See, <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2020/02/Agreement-For-Bringing-Peace-to-Afghanistan-02.29.20.pdf>. Accessed on 3 September 2021.

¹⁸ United Nations, “Security Council resolution endorses moves towards long-sought Afghanistan peace,” *UN News*, 10 March 2020. See, <https://news.un.org/en/story/2020/03/1059161>. Accessed on 3 September 2021.

¹⁹ ██████ Shalizi and ██████ Qadir Sediqi, “Afghanistan’s Ghani claims narrow win in preliminary presidential vote results,” *Reuters*, 22 December 2019. See, <https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-election-idUSKBN1YQ054>. Accessed on 3 September 2021.

²⁰ Alexander Tuerk, “Afghan Polls Close As Voters Face Taliban Threats,” *NPR*, 28 September 2019. See, <https://www.npr.org/2019/09/28/765380352/afghan-polls-close-as-voters-face-taliban-threats>. Accessed on 3 September 2021. See also, Mujib Mashal, Fahim Abed and Fatima Faizi, “Afghanistan Election Draws Low Turnout Amid Taliban Threats,” *The New ██████ Times*, 28

Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer

moral authority to govern Afghanistan, and the Taliban were confident that the bulk of the Afghans, if not all, were already with them.

This proved correct when the United States started withdrawing from Afghanistan, abandoning a huge quantity of military hardware (Figure 2), including its prize Bagram Air Base late at night on 15 August 2021, literally without informing the incumbent Afghan government of Ashraf Ghani. The Taliban then captured one city after another without any resistance. The 300,000 strong Afghan armies, raised by the United States, surrendered to the Taliban without fighting. So desperate were the members of the Afghan Army to remove their military attires and vanish into the crowd that the Taliban had to take control of the capital city of Kabul unprepared almost two weeks before the agreed deadline. Ashraf Ghani secretly fled the country and took refuge in the United Arab [redacted] after crisscrossing a country or two. The United States, on its part, indeed, with the consent of the Taliban, took control of the [redacted] Karzai International Airport in Kabul and made a mess of it when trying to control thousands of Afghans who wanted to flee the country for security or economic reasons. A part of the mess could have been deliberate, mainly to capture global media attention and draw sympathy for the US military trying to help the ‘fearful’ Afghans desperate to flee and live a life in the West. In the end, the messy situation at the airport saw a suicide bomb attack, claimed by the Islamic State in Khorasan Province (ISKP), which killed at least 175 people, including 13 US soldiers.²¹ However, the US reaction to the suicide attack was equally horrendous and painful when a drone attack launched against the ISKP suicide bombers killed 10 Afghans from the same family with 4 members between the age of 2 and 4.²² There is no doubt that when reminiscing the

September 2019, <https://www.nytimes.com/2019/09/28/world/asia/afghanistan-president-election-taliban.html>. Accessed on 3 September 2021.

²¹ Mersiha Gadzo and Farah Najjar, “US says drone strike foiled another Kabul airport attack,” *Aljazeera News*, 29 August 2021. See, <https://www.aljazeera.com/news/2021/8/29/kabul-airlift-enters-final-phase-us-warns-of-more-attacks-live>. Accessed on 3 September 2021.

²² Sandi Sidhu, Nick Paton Walsh, [redacted] Lister, Oren Liebermann, Laura Smith-Spark and Saskya Vandoorne, “Ten family members, including children, dead after US strike in Kabul,” *CNN*, 31 August 2021. See, <https://edition.cnn.com/2021/08/29/asia/afghanistan-kabul-evacuation-intl/index.html>. Accessed on 3 September 2021. See also, Alex Horton, Dalton Bennet, Joyce Sohyun Lee, Meg Kelly and Elyse Samuels, “Examining a ‘righteous’ strike: Analysis of the deadly U.S. drone strike’s aftermath in Kabul suggests no evidence of explosives in targeted vehicle,” *The Washington Post*, 10 September 2021. Cited in <https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/FMfcgzGlJnSgPTsSmKBhHfqmsdjRvKq>. Accessed on 11 September 2021.

closing days of the United States' exit from Afghanistan, many would remember the ISKP and the United States for committing crimes against humanity!²³

But the drone attack signified something else. One is the form of warfare in the making and the power of the military-industrial complex. Two, making the Taliban attentive to the fact that the exit of the United States from Afghanistan can create grounds for its reentry in another form if and whenever required. Three, and more importantly, it is not easy for anyone, less so for a superpower, to digest humiliation. A display of unrestrained power is therefore required to tame the ego of the American people, particularly those who are reluctant to give up or see a change in the current status of the United States in the world. This would imply that the quick stability of Afghanistan is out of the question. In fact, any such stability in Afghanistan under the Taliban would create more criticisms in the United States and would doom the prospect of the ruling party, unfortunately, the democrats, returning to power in the legislative and executive branches of the government. Put differently, the challenge for the Taliban would be to reproduce stability in the midst of US hostility, which could extend from the latter freezing the bank assets of Afghanistan to putting sanctions of all kinds and creating space for the anti-Taliban forces to operate in the name of saving the country.²⁴

However, a different turn of events could transform the post-withdrawal US-Afghan relations into something softer and accommodative, and this would include, one, the people of the United States rising to the occasion and forcing the military-industrial complex to stop profiting from wars and conflicts; and two, the United States shifting to another conflict zone and wiping away from its memory the Afghan debacle as it has done with the Vietnam War. The former borders on idealism, while the latter goes by the name of realism. But in the end, to keep both sides happy, it could be a combination of both!

²³ See, Shereena Qazi, "Afghans demand justice amid attempt to probe war crimes at ICC," *Aljazeera*, 4 December 2019. See, <https://www.aljazeera.com/news/2019/12/4/afghans-demand-justice-amid-attempt-to-probe-war-crimes-at-icc>. Accessed on 11 September 2021.

²⁴ "US freezes nearly \$9.5 billion Afghanistan central bank assets: Report," *Business Standard*, 19 August 2021. See, https://www.business-standard.com/article/international/us-freezes-nearly-9-5-billion-afghanistan-central-bank-assets-report-121081900034_1.html. Accessed on 3 September 2021.

Pakistan

Can the immediate neighbours make a difference to the return of the Taliban? Pakistan comes immediately to the mind not because of its 2,640 km border with Afghanistan but rather because of the blame it had to share in the birth of the Taliban. There is certainly an element of truth in this. The visible factors were the *maktab* (Muslim elementary school) in the refugee camps in Pakistan, whose teachings were heavily infected with the Salafi or Wahhabi understanding of Islam, often at the behest of the ISI (Inter-Services Intelligence of the Pakistan military) interlocutors. But the latter were equally infected with directives from Saudi Arabia and the United States in their collective effort to eradicate Soviet communism in Afghanistan. In fact, the United States, to obtain cheap oil and contain communism, supported Saudi Arabia and soon became complicit in the latter's advocacy of Wahhabism around the world. Pakistan readily joined the 'believers' against the anti-God Soviets without realising that what you reap is what you sow! In the last twenty years and even earlier, Pakistan suffered from the conflict and war in Afghanistan. One estimate indicates that the semi-covert campaign of drone strikes of the United States, which began in 2004, against Al Qaeda and Taliban forces based in northern Pakistan killed as many as 56,661 Pakistanis, including 23,300 civilians.²⁵ Moreover, more than 2.7 million Afghans fled the country and started living worldwide, including 1.4 million in refugee camps in Pakistan (Appendix A: Table 8).²⁶ Given the costs of war that Pakistan had to bear, it is likely, although not certain, that it would refrain from activities that could destabilize the area and create further problems for her. Instead, Pakistan would seek stability in Afghanistan, which is probably why it was so forthcoming in making the Doha peace process successful. There is, of course, the issue of the military in Pakistan, which equally profits from national and regional conflicts and animosities. How much the people and politicians of Pakistan would be able to keep the military confined to its barracks remains a scenario to be seen.

²⁵ See, <https://watson.brown.edu/costsofwar/costs/human/civilians/pakistani>. Accessed on 3 September 2021.

²⁶ "Where do Afghanistan's Refugees Go?" *The Conversation*, 23 August 2021. See, <https://theconversation.com/where-do-afghanistans-refugees-go-166316>. Accessed on 3 September 2021.

India

India's Afghan policy has largely been Pakistan-centric, and there lies its weakness. Building a relationship, even an association, with people or a country on a negative premise is always a bad idea. This is a truism in diplomacy which the policymakers, largely for being ideological and holding *a priori* notions of things, often end up forgetting. In fact, in the last twenty years, India, by keeping its faith in the power of the United States and the puppet regime in Kabul, had put all its eggs in one basket. This again runs contrary to the teaching of diplomacy found in all classical manuals, from Sun Tzu to Chanakya Kautilya. The consequence could not be anything better. The return of the Taliban saw the Indian officials hurriedly closing down their mission in Kabul and the consulate offices in Kandahar, Mazar-i-Sharif, Jalalabad, and Herat.

Two things remain puzzling, though. Firstly, the Indian missions in Afghanistan were targeted several times by the suicide bombers – 2008, 2009, and again in 2014. Yet, it never abandoned its offices, nor did the Indian Ambassador in Kabul flee the country with his staff. But this time, it did, possibly thinking beforehand that the Taliban could never be trusted, particularly with Pakistan to its side. What led India to such a fearful position, despite the assurance of the Taliban to the diplomatic community that no harm would come to them and that the Taliban would provide security to them? Obviously, India did not have any credible communication channels with the Taliban. This brings me to the second puzzle.

The United States and the Taliban signed the Doha peace agreement in February 2020, and then the UN Security Council, as indicated earlier, unanimously endorsed it in March 2020. What was India doing all this time? Was it waiting for the US election, and the possibility of having the Doha agreement cancelled after the election is over either by Donald Trump if he returns to power or by the new administration of Joe Biden, who had a track record of fighting the "war on terror"? After all, Biden was one of 77 senators who gave President George W. Bush the authority to use force in Iraq!²⁷ Nothing less than having too much faith in the United States' "war on terror" and the ideological proclivity of the party-in-power could explain the current setback of India's policy in Afghanistan. But India's

²⁷ Katie Glueck and Thomas Kaplan, "Joe Biden's Vote for War," *The New York Times*, 12 January 2020. See, <https://www.nytimes.com/2020/01/12/us/politics/joe-biden-iraq-war.html>. Accessed on 4 September 2021.

efficient diplomats will certainly try to correct the setback sooner than later, indeed, to keep its investment of USD 3 billion in Afghanistan intact.²⁸ There are already signs of this, with the Indian diplomat holding his first formal meeting with the Taliban in Doha on 31 August 2021.²⁹ Probably this is the best time to quote Bill Clinton's 1992 catchphrase: "It's the economy, stupid!" The onus also lies with the Taliban as to how best to use India's investment in Afghanistan. But with some of the Taliban members graduating from the Indian Military Academy in Dehradun,³⁰ the political acumen of India, if recovered and put into use, could make a difference to its relationship with Afghanistan in the not-so-distant future.

Russia

The exit of the United States and the return of the Taliban recreated geopolitics in the region in favour of Russia and China. However, much would depend on how stable Afghanistan will be under the Taliban. Russia has much to rejoice, mainly because it failed to keep Afghanistan within its sphere of influence earlier and the humiliation it suffered at the hands of the Taliban, and now the United States is equally humiliated, so Russia does not have to carry the burden and the blame of the erstwhile Soviet Union forever. But the rejoicing is more because the exit of the United States has created an opportunity for Russia to redesign its relationship with Afghanistan for the benefit of both. And having had the experience of dealing with other 'post-modernist' Islamic countries, particularly Iran,³¹ in recent times, Russia feels better equipped to deal with the Taliban this time than it had done twenty years back.

²⁸ Anjani Trivedi, "Will India's investments in Afghanistan amount to anything?" *Mint*, 30 August 2021. See, <https://www.livemint.com/news/india/will-india-s-investments-in-afghanistan-amount-to-anything-11630281437354.html>. Accessed on 4 September 2021.

²⁹ Elizabeth Roche, "Indian diplomat holds meeting with Taliban's No 2 negotiator in Doha," *Mint*, 1 September 2021. See, <https://www.livemint.com/news/world/indian-ambassador-to-qatar-meets-senior-taliban-leader-in-doha-11630411906474.html>. Accessed on 4 September 2021.

³⁰ Lt. Gen Zameer Uddin Shah, "India trained Afghan forces who joined Taliban govt. They can now be our ambassadors," *The Print*, 19 August 2021. See, <https://theprint.in/opinion/india-trained-afghan-forces-who-joined-taliban-govt-they-can-now-be-our-ambassadors/718182/>. Accessed on 4 September 2021.

³¹ As [redacted] Foucault had claimed about the Islamic revolution in Iran. See, Behrooz Ghamari-Tabrizi, *Foucault in Iran: Islamic Revolution after the Enlightenment* (Minneapolis: University of Minnesota Press, 2016). See also, Janet Afary and Kevin B Anderson, *Foucault and the Iranian Revolution: Gender and the Seductions of Islam* (Chicago: The University of Chicago Press, 2005).

China

In the last twenty years, China has also transformed economically and in dealing with the world. In fact, the exit of the United States from Afghanistan comes when the United States is engaged in restricting the re-rise of China as an economic power. I say “re-rise” because, in the 18th century, China was the largest economy in the world. It lost out two centuries, but the ingenuity of Deng Xiaoping during his leadership (1978-1989) allowed China to make good use of Chinese dialectics and reproduce a unique system of the political economy called *capicomunism*.³² China otherwise can live with contradictions and finds it unnecessary, even hegemonic, to reproduce societies in the image of an outside power. China certainly is no longer in the business of exporting communism. This would please the Taliban as it requires China’s support for its infrastructural development, which China would be ready to provide once it is assured that its 91-km long border with Afghanistan, the Wakhan Corridor, would not be a cause of concern, particularly in the wake of West’s criticism of China’s alleged treatment of its ethnic Muslim Uygur population across the border. Again, the onus lies with the Taliban if they want to make good use of the Wakhan Corridor and revive the age-old Silk Road to its benefit. But then, given the current US-China contestations, how the United States and its allies would look upon this geopolitical configuration in favour of China remains a point of concern.

Iran and Saudi Arabia

The return of the Taliban is likely to favour Iran geopolitically, more so if the latter could forge a profitable relationship of trade and investment with its immediate neighbour to the east. This would be a headache for the United States and its allies, particularly Israel since they already feel threatened by the Shia Crescent.³³ At the same time, Iran could be a model for the Taliban when it comes to nurturing a socio-political system, including confronting the much-abused gender relationship, something that got derailed twenty years back when the militant Wahhabis under

³² Loretta Napoleoni, *Maonomics* (New York: Seven Stories Press, 2011).

³³ Steven Bucci, “The Shia crescent is still America’s biggest Middle East challenge,” *Alarabiya News*, 13 March 2020. See, <https://english.alarabiya.net/views/news/middle-east/2020/03/13/The-Shia-Crescent-is-still-America-s-biggest-Middle-East-challenge>. Accessed on 4 September 2021.

the leadership of Osama bin Laden befriended the Taliban to promote their own version of *jihad* globally. Led by Crown Prince [redacted] bin Salman, Saudi Arabia is also now different from twenty years back. With its education curriculum changing, women driving and joining the workforce in greater numbers, and the entertainment sector ready for the public for fun and jobs,³⁴ Saudi Arabia is now relatively more tolerant than ever. This is bound to influence the Taliban in a manner qualitatively different from the influence the Saudis had twenty years back.

Bangladesh

What about Bangladesh? Distance and government policies have made a difference to Bangladesh's relationship with Afghanistan for decades. However, one must quickly add that the Afghans had an extraordinary relationship with the people of Bengal and Bangladesh for centuries. The reverse is less the case, although some Bangladeshis fondly remember the hospitality of the Afghans when they took refuge in Afghanistan after crossing the border from Pakistan in 1971. But with no major business transactions, in fact, the volume of bilateral trade between the two countries figured only USD 15.4 million in FY 2020. With Bangladesh importing more than exporting, there are fewer incentives in deepening the relationship.³⁵ Again, Bangladesh's exports to Afghanistan remain limited mainly to pharmaceutical and vegetable products, which figured only USD 8.64 million in FY 2021, while Bangladesh imported USD 9.27 million worth of goods from Afghanistan, mainly minerals and chemical products in FY 2020.³⁶

But with the Soviet invasion, Afghanistan did become a major issue in Bangladesh, interestingly not so much for the governmental response to the invasion. In fact, there was hardly any,³⁷ but more for the response of a handful of pro-

³⁴ BBC News, "Saudi Crown Prince Mohammed bin Salman, power behind the throne," 6 October 2020. See, <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-40354415>. Accessed on 4 September 2021.

³⁵ Reyad Hossain and Mohsin Bhuiyan, "Trade with Afghanistan might grow further if situation normalises," *The Business Standard*, 17 August 2021. See, <https://www.tbsnews.net/economy/trade-afghanistan-might-grow-further-if-situation-normalises-289759>. Accessed on 4 September 2021.

³⁶ Ibid.

³⁷ Even as late as 2010 when the United States requested Bangladesh to send combat troops to Afghanistan to fight the Taliban, the Government of Bangladesh politely declined. See, "Bangladesh

mujahideen supporters who joined the anti-Soviet war following calls from Saudi Arabia, Pakistan, and the United States to resist communism in Afghanistan. After the Soviet withdrawal and the Taliban taking over Afghanistan, the so-called ‘war veterans’ returned home from Afghanistan and started a violent campaign under the banner of HUKI-B (Harkat-ul-Jihad-al-Islami of Bangladesh) with its slogan “*Amra Sobai Hobo Taliban. Bangla Hobe Afghanistan*” (We all will become Taliban and Bangla will become Afghanistan).³⁸ But then, when it comes to terrorism, one must note that without the state's complicity, no major terrorist operation is possible. Such complicity often includes groups and personalities within the government championing the cause of terrorism either by remaining quiet and tolerating the outfit or by encouraging the members with words and activities. In fact, twenty years back, one can hardly deny the state's complicity in some of the terrorist incidents.

This scenario of state complicity has changed completely, particularly after the Holey Artisan terror attack on 1 July 2016. There is now zero tolerance for terrorism, with several institutions dedicated to countering and preventing terrorism and violent extremism in Bangladesh. Indeed, because of this, any suggestion that the return of the Taliban in Afghanistan would harm Bangladesh can be discarded because it has no basis. In fact, no evidence was provided when the Dhaka Police Commissioner (DPC) told the media that some Bangladeshis have left for Kabul to offer services to the Taliban regime for ‘nation building’ and were detained in India.³⁹ This is an interesting case because the DPC, as part of the local civil policing, does not have the mandate to divulge confidential reports, if any, on Bangladesh’s terrorism beyond borders, yet his statement created media sensationalism both at home and abroad. But more importantly, no Bangladeshis left for Afghanistan in the last twenty years when the Taliban were in a dire situation and needed them the most. Why would they go now when the Taliban gave no invitation to them? One can only hope that the state officials and the media would be more responsible and evidence-driven. Anything less would create a

would not send troops to Afghanistan: Hasina,” *The Indian Express*, 3 October 2010. Cited from, <http://archive.indianexpress.com/news/bangladesh-would-not-send-troops-to-afghanistan-hasina/691866/>. Accessed on 5 September 2021.

³⁸ B. Raman, “We All Will Become Taliban...,” *Outlook*, 9 December 2002. See, <https://www.outlookindia.com/website/story/we-all-will-become-taliban/218257>. Accessed on 5 September 2021.

³⁹ Faisal Mahmud, “Bangladesh on high alert for its citizens illegally ‘entering’ Afghanistan,” *TRTWORLD*, 1 September 2021. See, <https://www.trtworld.com/magazine/bangladesh-on-high-alert-for-its-citizens-illegally-entering-afghanistan-49597>. Accessed on 5 September 2021.

negative image of Bangladesh and discourage entrepreneurs, both local and international, from investing in Bangladesh. However, this does not imply that Bangladesh can lower its guard on terrorism. In fact, given the nature of contemporary terrorism, no country can do that. But there is no point in raising false alarms, particularly when such alarms create a negative image of Bangladesh and hurt the economy.

Bangladesh now has to wait and see what kind of government is formed in Afghanistan, how the immediate neighbours respond to it, also how the rest of the world responds to it. Then it can decide the nature of its relationship with a Taliban-led government in Afghanistan. In fact, Bangladesh is relatively in an advantageous position because, unlike some countries in the region, there is no compulsion for it to take a hurried decision. But at the same time, if the Taliban can deliver on its promise and create a stable government, Bangladesh, in light of its record of non-interference and mutual respect, can gain the most by developing a strong relationship of trade and investment and human development.

Concluding thoughts

Finally, one cannot escape from raising very pertinent questions: Has the Taliban really changed? Can they be trusted? Will they refrain from committing terrorism and violence against women? The easiest answer would be: yes and no! The leadership will certainly be more cautious, but there is no guarantee that the rank and file would follow the guidelines coming from the top. There are signs, though, particularly the way the Taliban conducted the negotiations with different countries and the briefings made in public, that things have changed for the Taliban. But then, economic hardship and international politicking could make the leadership more insular and fearful, and out of fear, as Ibn Rushd, the 12th-century Andalusian scholar, would say, intolerance and violence could erupt. There is no denying the fact that the reality in the last twenty years has changed. However, the problem lies not so much with the changing reality but with the mindset, which is difficult to nurture and change overnight. And that is where the fear lies, but it is also the reason why greater attention ought to be given to the Taliban schooling of tolerance and respect. The opportunity is there, but the question remains will the people of Afghanistan have the space to practice it? One can only hope and recollect Foucault's insightful observation during the early days of the Iranian Revolution, which in many ways remains equally valid for the defeat of the United States and its western allies and the return of the Taliban in Afghanistan:

There are more ideas on earth than intellectuals imagine. And these ideas are more active, stronger, more resistant, more passionate than "politicians" think. We have to be there at the birth of ideas, the bursting outward of their force: not in books expressing them, but in events manifesting this force, in struggles carried on around ideas, for or against them. Ideas do not rule the world. But it is because the world has ideas (and because it constantly produces them) that it is not passively ruled by those who are its leaders or those who would like to teach it, once and for all, what it must think.⁴⁰

⁴⁰ Foucault wrote this in *Corriere della sera* in November 1978. Cited from, Janet Afary and Kevin B Anderson, *op.cit.*, p. 3.

Appendix A

Table 1
Human Cost (estimated direct war deaths) of Afghanistan War 2001-2021

U.S. military	2,324
U.S. DOD Civilian	6
Other allied troops	1,144
National military and police	69,095
Opposition fighters	51,191
U.S. contractors	3,917
Civilians	46,319
Journalists and media workers	74
Humanitarian/NGO workers	446
Total	174,516

Source: Costs of War, Brown University, 2021

Table 2
Displacement caused by the Afghanistan War (as of 2020)

Type	Numbers in million
Refugees and Asylum Seekers	2.6
Internally Displaced Persons	3.5
Total	6.1

Source: UNHCR

Table 3
Potential opium production in Afghanistan, 1994-2020

Year	Opium Production (In tons)
1994	3,450
1995	2,306
1996	2,248
1997	2,804
1998	2,683
1999	4,505
2000	3,176
2001	200
2002	3,400
2003	3,600
2004	4,200
2005	4,150
2006	5,300
2007	7,400
2008	5,800
2009	4,000
2010	3,500
2011	5,800
2012	3,700
2013	5,500
2014	6,400
2015	3,300

2016	4,800
2017	9,000
2018	6,400
2019	N/A
2020	6,300

Source: UNODC

Table 4
Major income sources of the Taliban's

Source	\$ In Millions
Drugs	416
Mining	400-464
Extortion and taxes	160
Charitable donations	240
Exports	240
Real estate	80
Specific countries	Russia, Iran, Pakistan, and Saudi Arabia

Source: The Conversation, 2020

Table 5
US Expenditure in Afghanistan; Department of Defense and State Department Overseas Contingency Operations (OCO) Appropriations for Afghanistan, Fiscal Year (2001-2021) and Fiscal Year 2022 Request

Year	\$ In Billions
2001	9
2002	14
2003	17.6
2004	15.2
2005	20.9

2006	18.8
2007	31.4
2008	38.8
2009	57.2
2010	107
2011	119
2012	110
2013	83.7
2014	88.1
2015	57.8
2016	52.1
2017	58.6
2018	57.5
2019	47.8
2020	49
2021	37.1
2022	22.9

Source: Costs of War, Brown University, 2021

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Table 6
Top 5 US companies profited the most from the Afghanistan war

Company Name	Total Return in Percent	Annualized Return in Percent	\$10,000 2001 stock purchase in 2021	Notable Board Members
Boeing	974.97	12.67	\$107,588.47	Edmund P. Giambastiani Jr. (former vice chair, Joint Chiefs of Staff), Stayce D. Harris (former inspector general, Air Force), John M. Richardson (former navy chief of Naval Operations).
Raytheon	331.49	7.62	\$43,166.92	[redacted] Pawlikowski (retired Air Force general), James Winnefeld Jr. (retired Navy admiral), [redacted] Work (former deputy secretary of defense).
Lockheed Martin	1,235.60	13.90	\$133,559.21	Bruce Carlson (retired Air Force general), Joseph Dunford Jr. (retired Marine Corps general).
General Dynamics	625.37	10.46	\$72,515.58	Rudy DeLeon (former deputy secretary of defense), Cecil Haney (retired Navy admiral), James Mattis (former secretary of defense and former Marine Corps general), [redacted] Wall (retired British general).
Northrop Grumman	1,196.14	13.73	\$129,644.84	Gary Roughead (retired Navy admiral), [redacted] Welsh III (retired Air Force general).

Source: The Intercept, 2021

Table 7
List of 20 companies profiting the most from the Afghan War

Rank	Name of the Company	Country	Arms Sales in Billion	Total Sales in Billion	Profit in Billion	Number of Employees
1	Lockheed Martin Corp	United States	\$44.9	\$51.0	\$2.0	105,000
2	Boeing	United States	\$26.9	\$93.4	\$8.2	153,000
3	Raytheon	United States	\$23.9	\$25.3	\$2.0	67,000
4	BAE Systems	United Kingdom	\$22.9	\$23.5	\$1.1	83,200
5	Northrop Grumman Corp	United States	\$22.4	\$25.8	\$2.0	85,000
6	General Dynamics Corp	United States	\$19.5	\$31.0	\$2.9	105,600
7	Airbus Group	Trans-European	\$11.3	\$75.2	\$3.3	133,671
8	Thales	France	\$9.0	\$17.8	\$931.1	65,000
9	Leonardo	Italy	\$8.9	\$13.0	\$310.3	45,134
10	Almaz-Antey	Russia	\$8.6	\$9.1	\$422.6	129,000
11	United Technologies Corp	United States	\$7.8	\$59.8	\$4.9	240,000
12	L-3 Technologies	United States	\$7.8	\$9.8	\$693.0	31,000
13	Huntington Ingalls Industries	United States	\$6.5	\$7.4	\$479.0	38,000
14	United Aircraft Corp	Russia	\$6.4	\$7.7	\$325.3	98,000
15	United Shipbuilding Corp	Russia	\$5.0	\$5.6	\$101.0	80,000
16	Honeywell International	United States	\$4.5	\$40.5	\$1.7	114,000
17	Rolls-Royce	United Kingdom	\$4.4	\$19.3	\$5.3	50,000

18	Leidos	United States	\$4.4	\$10.2	\$242.0	31,000
19	Naval Group	France	\$4.1	\$4.2	\$36.5	13,429
20	Textron	United States	\$4.1	\$14.2	\$1.2	35,000

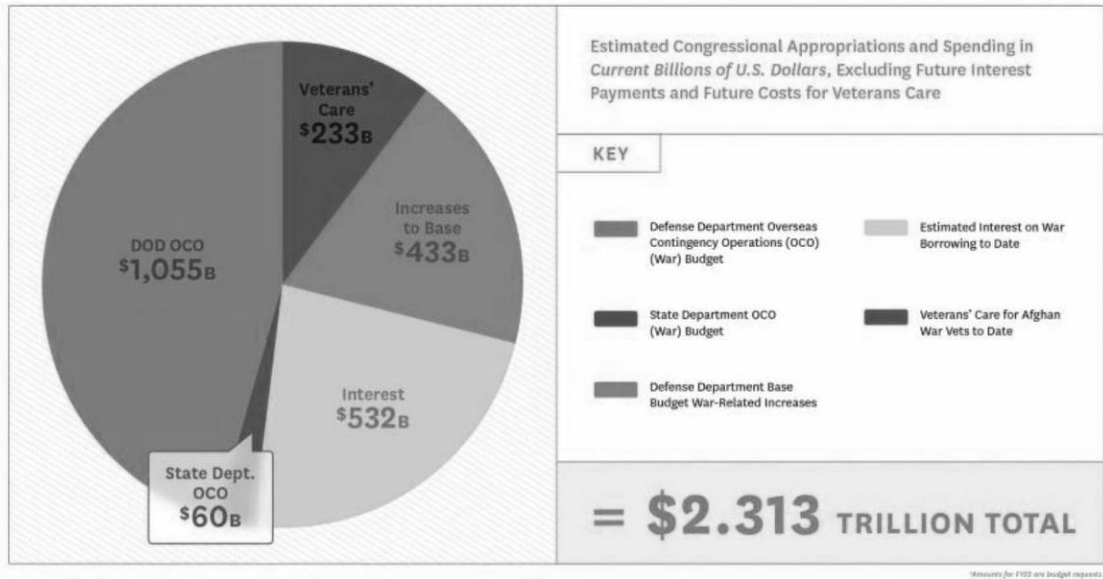
Source: USA Today, 2019

Table 8
Major destination countries for the Afghan refugees and asylum seekers

Country	Number of Person
Pakistan	1,450,000
Iran	7,80,000
Germany	181,100
Turkey	129,300
Austria	46,600
France	45,100
Greece	41,200
Sweden	31,300
Switzerland	15,400
India	15,100
Italy	13,400
UK	12,600
Australia	12,400
Belgium	8,900
Indonesia	7,600

Source: UNHCR data, 2020

Figure 1
U.S. Costs to Date for the War in Afghanistan, in \$ Billions FY2001-FY2022

Source: Costs of War, Brown University, 2021

Figure 2
Military hardware left in Afghanistan

<p>Humvee (x 3,012)</p> 	<p>Mi-17 (x 32) Transport and gunship helicopter</p>
<p>C-130 Hercules (x 3) Transport plane</p> 	<p>MD-530 (x 43) Light helicopter</p>
<p>UH-60 Blackhawk (x 33)</p> 	<p>A-29 (x 23) Light attack plane</p>
<p>Grenades (x 20,040)</p> 	<p>AC-208 (x 10) Light counter-insurgency plane</p>
<p>Machine guns (x 7,035)</p> 	<p>Grenade Launchers (x 1,394)</p>

Source: Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction (SIGAR)

Appendix B

The Doha Agreement

Agreement for Bringing Peace to Afghanistan
between the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the
United States
as a state and is known as the Taliban and the United States of America

February 29, 2020
which corresponds to Rajab 5, 1441 on the Hijri Lunar calendar
and Hoot 10, 1398 on the Hijri Solar calendar

A comprehensive peace agreement is made of four parts:

1. Guarantees and enforcement mechanisms that will prevent the use of the soil of Afghanistan by any group or individual against the security of the United States and its allies.
2. Guarantees, enforcement mechanisms, and announcement of a timeline for the withdrawal of all foreign forces from Afghanistan.
3. After the announcement of guarantees for a complete withdrawal of foreign forces and timeline in the presence of international witnesses, and guarantees and the announcement in the presence of international witnesses that Afghan soil will not be used against the security of the United States and its allies, the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban will start intra-Afghan negotiations with Afghan sides on March 10, 2020, which corresponds to Rajab 15, 1441 on the Hijri Lunar calendar and Hoot 20, 1398 on the Hijri Solar calendar.
4. A permanent and comprehensive ceasefire will be an item on the agenda of the intra-Afghan dialogue and negotiations. The participants of intra-Afghan negotiations will discuss the date and modalities of a permanent and comprehensive ceasefire, including joint implementation mechanisms, which will be announced

along with the completion and agreement over the future political roadmap of Afghanistan.

The four parts above are interrelated and each will be implemented in accordance with its own agreed timeline and agreed terms. Agreement on the first two parts paves the way for the last two parts.

Following is the text of the agreement for the implementation of parts one and two of the above. Both sides agree that these two parts are interconnected. The obligations of the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban in this agreement apply in areas under their control until the formation of the new post-settlement Afghan Islamic government as determined by the intra-Afghan dialogue and negotiations.

PART ONE

The United States is committed to withdraw from Afghanistan all military forces of the United States, its allies, and Coalition partners, including all non-diplomatic civilian personnel, private security contractors, trainers, advisors, and supporting services personnel within fourteen (14) months following announcement of this agreement, and will take the following measures in this regard:

A. The United States, its allies, and the Coalition will take the following measures in the first one hundred thirty-five (135) days:

1) They will reduce the number of U.S. forces in Afghanistan to eight thousand six hundred (8,600) and proportionally bring reduction in the number of its allies and Coalition forces.

2) The United States, its allies, and the Coalition will withdraw all their forces from five (5) military bases.

B. With the commitment and action on the obligations of the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban in Part Two of this agreement, the United States, its allies, and the Coalition will execute the following:

1) The United States, its allies, and the Coalition will complete withdrawal of all remaining forces from Afghanistan within the remaining nine and a half (9.5) months.

2) The United States, its allies, and the Coalition will withdraw all their forces from remaining bases.

C. The United States is committed to start immediately to work with all relevant sides on a plan to expeditiously release combat and political prisoners as a confidence building measure with the coordination and approval of all relevant sides. Up to five thousand (5,000) prisoners of the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban and up to one thousand (1,000) prisoners of the other side will be released by March 10, 2020, the first day of intra-Afghan negotiations, which corresponds to Rajab 15, 1441 on the Hijri Lunar calendar and Hoot 20, 1398 on the Hijri Solar calendar. The relevant sides have the goal of releasing all the remaining prisoners over the course of the subsequent three months. The United States commits to completing this goal. The Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban commits that its released prisoners will be committed to the responsibilities mentioned in this agreement so that they will not pose a threat to the security of the United States and its allies.

D. With the start of intra-Afghan negotiations, the United States will initiate an administrative review of current U.S. sanctions and the rewards list against members of the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban with the goal of removing these sanctions by August 27, 2020, which corresponds to Muharram 8, 1442 on the Hijri Lunar calendar and Saunbola 6, 1399 on the Hijri Solar calendar.

E. With the start of intra-Afghan negotiations, the United States will start diplomatic engagement with other members of the United Nations Security Council and Afghanistan to remove members of the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban from the sanctions list with the aim of achieving this objective by May 29, 2020, which corresponds to Shawwal 6, 1441 on the Hijri Lunar calendar and Jawza 9, 1399 on the Hijri Solar calendar.

F. The United States and its allies will refrain from the threat or the use of force against the territorial integrity or political independence of Afghanistan or intervening in its domestic affairs.

PART TWO

In conjunction with the announcement of this agreement, the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban will take the following steps to prevent any group or individual, including al-Qa'ida, from using the soil of Afghanistan to threaten the security of the United States and its allies:

1. The Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban will not allow any of its members, other individuals or groups, including al-Qa'ida, to use the soil of Afghanistan to threaten the security of the United States and its allies.

2. The Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban will send a clear message that those who pose a threat to the security of the United States and its allies have no place in Afghanistan, and will instruct members of the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban not to cooperate with groups or individuals threatening the security of the United States and its allies.

3. The Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban will prevent any group or individual in Afghanistan from threatening the security of the United States and its allies, and will prevent them from recruiting, training, and fundraising and will not host them in accordance with the commitments in this agreement.

4. The Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban is committed to deal with those seeking asylum or residence in Afghanistan according to international migration law and the commitments of this agreement, so that such persons do not pose a threat to the security of the United States and its allies.

5. The Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban will not provide visas, passports, travel

permits, or other legal documents to those who pose a threat to the security of the United States and its allies to enter Afghanistan.

PART THREE

1. The United States will request the recognition and endorsement of the United Nations Security Council for this agreement.
2. The United States and the Islamic Emirate of Afghanistan which is not recognized by the United States as a state and is known as the Taliban seek positive relations with each other and expect that the relations between the United States and the new post-settlement Afghan Islamic government as determined by the intra-Afghan dialogue and negotiations will be positive.
3. The United States will seek economic cooperation for reconstruction with the new post- settlement Afghan Islamic government as determined by the intra-Afghan dialogue and negotiations, and will not intervene in its internal affairs.

Signed in Doha, Qatar on February 29, 2020, which corresponds to Rajab 5, 1441 on the Hijri Lunar calendar and Hoot 10, 1398 on the Hijri Solar calendar, in duplicate, in Pashto, Dari, and English languages, each text being equally authentic.

E-mail: [redacted]@du.ac.bd

Telephone: PABX 88-2-9661900, Ext. 4647

© 2021 Centre for Genocide Studies, University of Dhaka.

To: [redacted] @minbuza.nl
From: [redacted]
Sent: Tue 9/14/2021 2:39:52 PM
Subject: RE: Eerste voorstel set up NL team Kaboel te Doha- Islamabad - (DAO)
Received: Tue 9/14/2021 2:40:08 PM

Prima. Bij nalezen van mijn eigen mail realiseer ik me dat ik me onzorgvuldig uitdrukte.

To be discussed

Sent with BlackBerry Work
(www.blackberry.com)

From: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Date: Tuesday, 14 Sep 2021, 6:34 PM
To: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Cc: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Subject: RE: Eerste voorstel set up NL team Kaboel te Doha- Islamabad - (DAO)

Noted. Eerst maar even bezien.

From: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Sent: dinsdag 14 september 2021 14:00
To: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Cc: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Subject: RE: Eerste voorstel set up NL team Kaboel te Doha- Islamabad - (DAO)

Hi

Mooi voorstel, en biedt ons ook welkomte versterking, uiteraard in te zetten op basis van de beleidsopdracht. Een ding moeten we nog even doordenken, en dat is de positie van [redacted].

Plaatsing uitgezonden

staf zal veel gemakkelijker zijn uit te leggen.

hartelijke groet

From: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Sent: dinsdag 14 september 2021 15:37
To: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; Man, [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Cc: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Subject: Eerste voorstel set up NL team Kaboel te Doha- Islamabad - (DAO)

Beste collega's,

Onderstaand een eerste voorstel voor de opzet van het NL ambassade team Afghanistan, voorlopig tot de zomer 2022. Dit voorstel is vandaag voor besproken met het MT, met [redacted] in Doha en met [redacted] in Islamabad. Sprak [redacted] gisteren en we spraken af dat we een eerste opzetje zouden geven. Bij dezen ☺.

De capaciteit wordt logischerwijs ingezet op basis van onze beleidsopdracht. Die ontvouwt zich –as we speak- maar onderstaand is een inschatting wat die uiteindelijk zou kunnen zijn. De aankomende jaarplanexercitie zal het een en ander structuur geven.

Ons pleidooi is de bestaande capaciteit van het ambassade team Afghanistan aan te houden en in te zetten, in ieder geval tot zomer 2022. Niet alleen in Doha maar ook in Islamabad en wellicht ook DAO om de extra workload op te vangen. Met als optie achter de hand om ook in Kabul te kunnen beginnen indien mogelijk.

Morgen is het debat in de TK.

Ik hoop dat we daarna over dit voorstel kunnen spreken in een video call meeting met de stakeholders. Als we het eens zijn over welke stoelen waar, moeten deze verder worden ingevuld, in goed overleg met de zittende collega's en mhoo te werven collega's.

Daar hoort ook een gesprek met hen bij, over het R&R regime/ de buitenlandvergoeding die we gaan hanteren, met event 233634 overgangstijd.

Voor nu, hartelijke groet,

[Redacted]

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Veiligheid van de staat

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Overig

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Veiligheid van de staat

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

To: [redacted] @minbuza.nl
Cc: [redacted] @minbuza.nl
From: [redacted]
Sent: Tue 9/14/2021 3:25:32 PM
Subject: Brief [redacted] voor lokale collega's
Received: Tue 9/14/2021 3:25:33 PM
[Brief SG lokale collegas ENG 10092021.docx](#)

Hi [redacted],
Wat een ontzettende heftige tijd moet het voor je zijn. Hoop dat het ondanks alle gebeurtenissen en ontwikkelingen goed met je gaat.

Zoals je misschien al van HDPO of van [redacted] had gehoord, is er brief van [redacted] die volgende week samen met de uitdienststredingsbrief wordt uitgereikt aan de lokale collega's in Zoutkamp. De brief is ook in het Afghaans vertaald. Daarnaast neemt [redacted] ook nog een korte videoboodschap op die volgende week maandag tijdens de bijeenkomst kan worden vertoond. Hierbij deel ik de brief van [redacted] ook met jou.

Groeten,

Directie Communicatie
Ministerie van Buitenlandse Zaken
Rijnstraat 8 | 2515 XP | Den Haag
Postbus 20061 | 2500 EB | Den Haag

[redacted] @minbuza.nl
www.rijksoverheid.nl

Werkdagen maandag t/m vrijdag

Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer

Dear ...,

We cannot imagine what you and your family are going through. The sudden evacuation from Kabul, leaving your life in Afghanistan behind, a journey filled with uncertainty and your arrival in the Netherlands. These are all dramatic events that change lives forever.

The special team from the Human Resources Department and the staff welfare officers told me about the conversations they have had with you. They said that you feel a sense of joy and gratitude that you have made it to safety. At the same time you have worries and concerns about the future. I certainly understand that.

The situation in Afghanistan has made a deep impression on everyone at the Ministry of Foreign Affairs. The whole organisation is thinking of the people we have been able to bring to safety, but we are also thinking of those who are still facing very difficult circumstances.

On behalf of our ministers, Sigrid Kaag and Tom de Bruijn, and all the Ministry staff involved, I want to convey my heartfelt appreciation for your effort and commitment during your time at the embassy in Kabul. We want to thank you for your work for the Netherlands over the years. As your employer, we feel that we have a responsibility to be there for you at this difficult time. We want to offer you all the support that the organisation can provide.

Our HR team and staff welfare officers are on hand to provide the psychosocial care which can be so important at times like these. They are also available to answer any questions you might have and to talk with you about what you have been through and about your future in the Netherlands. A dedicated phone line has been set up for this purpose. You can call this number at any time of the day or night. [redacted] BZ will offer you intensive support in the months ahead, to help you shape your future in the Netherlands and find work here.

The Dutch withdrawal from Afghanistan means that the Dutch embassy in Kabul has been scaled down. When an embassy is scaled down, local employees leave the employment of the Ministry. In the present case – due to the circumstances in Kabul – this has had serious consequences.

Earlier this year a meeting was held for local employees at the mission in Kabul about the anticipated evacuation. At this meeting, which was attended by representatives of the Central Agency for the Reception of Asylum Seekers (COA), various matters were discussed, including the evacuation itself, reception in the Netherlands and leaving the service after arrival in the Netherlands.

When your employment ends, you will be entitled to:

- a payment in connection with leaving the service;
- a contribution equal to four gross monthly salaries that you can use to pay for training or to set up a business in the Netherlands. We will offer support that is tailored to your situation and discuss with each of you individually what your needs are and how you would like to use this contribution.

Of course the COA and the Immigration and Naturalisation Service (IND) will also offer support and there will be a civic integration course. Because you and your family members were evacuated to the Netherlands as a matter of necessity, BZ wants to give you extra assistance and will provide a number of services in addition to those available to all newcomers.

Internationale en diplomatieke belangen

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Firstly, BZ will ensure that over the next six months, psychosocial care is available to you and your family members around the clock, should you wish to make use of this service. Working with an organisation called SPARK, we will also provide assistance over a six-month period to help you enter the Dutch labour market. SPARK has extensive experience helping refugees – including from Afghanistan – find work, and has a large network in the Netherlands.

You will begin to receive assistance in finding a job once you have let the social welfare team know that you are ready for this step. The assistance will include help in creating a profile and a curriculum vitae, assessments, a 'soft skills' course and contact with businesses and sector organisations about job opportunities. You will be given individual coaching and, together with SPARK, make a plan that fits your needs and wishes. In addition, you will have the opportunity to take an intensive Dutch language course, on top of the basic Dutch language course that is part of the civic integration programme.

Our organisation will continue to help you, even after you have left the service. I wish you and our family every strength. And I hope that in the period ahead we can give you the best possible support in building a new future in the Netherlands.

Your sincerely,

[Redacted signature]

[Redacted name]

To: [redacted] @minbuza.nl
Cc: [redacted] @minbuza.nl
From: Postbus FMH rijkspas Rijnstraat 8
Sent: Tue 9/14/2021 5:19:51 PM
Subject: RE: Verzoek tot toegang tot crisisruimte
Received: Tue 9/14/2021 5:19:54 PM

Beste collega,
U zult uw aanvraag moeten doen via de compartimentseigenaar.
Met vriendelijke groet,

Van: [redacted] @minbuza.nl

Verzonden: dinsdag 14 september 2021 15:45

Aan: Postbus FMH rijkspas Rijnstraat 8 <postbusfmhrijksparijnstraat8@rijksoverheid.nl>

CC: CRISISCOORDINATOR <CRISISCOORDINATOR@minbuza.nl>

Onderwerp: Verzoek tot toegang tot crisisruimte

Beste collega,
Graag toegang tot de crisisruimte.
Laatste 10 cijfers van rijkspas: [redacted]

Veel dank,

[redacted]
Embassy of the Kingdom of The Netherlands in Afghanistan
e [redacted] @minbuza.nl

Help save paper! Do you really need to print this email?

Dit bericht kan informatie bevatten die niet voor u is bestemd. Indien u niet de geadresseerde bent of dit bericht abusievelijk aan u is toegezonden, wordt u verzocht dat aan de afzender te melden en het bericht te verwijderen. De Staat aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die verband houdt met risico's verbonden aan het elektronisch verzenden van berichten.

This message may contain information that is not intended for you. If you are not the addressee or if this message was sent to you by mistake, you are requested to inform the sender and delete the message. The State accepts no liability for damage of any kind resulting from the risks inherent in the electronic transmission of messages.

Dit bericht kan informatie bevatten die niet voor u is bestemd. Indien u niet de geadresseerde bent of dit bericht abusievelijk aan u is toegezonden, wordt u verzocht dat aan de afzender te melden en het bericht te verwijderen. De Staat aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die verband houdt met risico's verbonden aan het elektronisch verzenden van berichten.

This message may contain information that is not intended for you. If you are not the addressee or if this message was sent to you by mistake, you are requested to inform the sender and delete the message. The State accepts no liability for damage of any kind resulting from the risks inherent in the electronic transmission of messages.

To: [redacted] [redacted]@minbuza.nl]

From: [redacted]
Tue 9/14/2021 8:33:46 PM

Subject: RE: dossier en redeneerlijn M

Received: Tue 9/14/2021 8:33:47 PM

Dag [redacted],

Still work in progress, vrees ik...

Zag ook je idee om vrijdag bij elkaar te komen. Ik laat het even aan [redacted] om te reageren, maar lijkt me een goed idee. Nodig is ook uit? Hij zit nu in allerlei gesprekken met R over de humanitaire en bredere OS inzet ('humanitair+'). Bij DAO hebben we ons de afgelopen weken volledig moeten focussen op het binnenlandspolitieke en de internationale contacten/overleggen.

Grd et!

From: [redacted], [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Sent: dinsdag 14 september 2021 15:38

To: [redacted], [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Subject: dossier en redeneerlijn M

Dag [redacted],

Kan jij mij nog wat achtergrondinfo sturen mbt debat morgen?

Dat zou goed zijn,

Dank,

[redacted]

Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer
Bescherming persoonlijke levenssfeer

To: [redacted] [redacted] [redacted]@minbuza.nl]

From: [redacted]

Wed 9/15/2021 6:41:50 AM

Subject: FW: Redeneerlijn [redacted]

Received: Wed 9/15/2021 6:41:51 AM

Redeneerlijn [redacted] 14 sept.docx

Goedemorgen [redacted],

Gisteravond laat was alles klaar. Ik stuur het je zo door.

Groet,

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

To: [redacted] @minbuza.nl]; [redacted] @minbuza.nl]
Cc: [redacted] @minbuza.nl]
From: [redacted]
Sent: Wed 9/15/2021 7:14:35 AM
Subject: RE: Update nieuwe koers NL OS en humanitair beleid
Received: Wed 9/15/2021 7:14:37 AM

Hoi [redacted],
Dank voor je bericht. Heel goed om dat door te spreken.
Heb jij evt morgen (donderdag) mogelijkheden?
Anders graag vrijdag 10.30u, dan ga ik wat afspraken verschuiven.

Groet, [redacted]
From: [redacted] @minbuza.nl>

Sent: dinsdag 14 september 2021 16:57

To: [redacted] @minbuza.nl; [redacted] @minbuza.nl
Cc: [redacted] @minbuza.nl>; [redacted] @minbuza.nl>

Subject: Update nieuwe koers NL OS en humanitair beleid

Dag [redacted] en [redacted],
Allereerst een hartelijke groot. Long time. Jullie zullen druk zijn met het debat morgen, veel sterkte daarmee..
Na een rustperiode heb ik a.s. vrijdag een gesprek met [redacted] en [redacted] over de volgende stappen mbt NL beleid tav Afghanistan. Ik begrijp dat mbt het OS en humanitair beleid de discussie gaande is en dat er een kamerbrief in de maak is. Graag haak ik hierbij weer aan, samen met de collega's van ons ambassade team. Zou ik jullie op een van de dagen na het debat morgen kunnen spreken? Ik denk aan vrijdag ergens tussen 10.30- 14.00 of dinsdag a.s.. Het plan is dat ik 23 september naar Doha vertrek.
Hartelijke groet en tot spoedig

[redacted]
Embassy of the Kingdom of The Netherlands in Afghanistan

To: [redacted] @minbuza.nl

From:

Wed 9/15/2021 8:15:41 AM

Subject: FW: Newsroom Editie binnenland 15-09-2021

Received: Wed 9/15/2021 8:15:44 AM

minbuza.png

anp-time-logo.jpg

Editie binnenland 15-09-2021.pdf

[redacted]

Zie artikel in VK.

Klopt het dat andere landen al eerder ontwikkelingswerkers die voor NLse organisaties werkten evacueerden? Hier worden verschillende categorieën op een hoop gegooid, ben vooral benieuwd naar de categorie OS-ers.

Thnx!

Wg,

[redacted]
3. Geen regeling voor ander personeel

in tegenstelling tot andere Navo-landen heeft Nederland tot op het allerlaatst geen aandacht gehad voor het lot van ander Afghaans personeel dat de langdurige Nederlandse inspanningen in Afghanistan had ondersteund. Dat geldt onder meer voor overig personeel van defensie, medewerkers van hulporganisaties, mensenrechtenactivisten en fixers van journalisten.

Tot een paar weken geleden werden cruciale medewerkers van defensie, zoals bewakers, vaak simpelweg afgewezen voor asiel. In de VS en Duitsland bestond al jaren wél een regeling voor lokaal personeel. Groot-Brittannië had een soortgelijke regeling vanaf eind vorig jaar, toen duidelijk werd hoe nijpend de situatie zou worden. Ook de Fransen namen tijdens hun vroeg begonnen evacuatie in mei 2021 direct al honderden mensen uit deze categorie mee.

De Nederlandse ambassade in Kabul kreeg vanaf begin dit jaar steeds meer van dergelijke verzoeken van Afghanen die voor Nederland hadden gewerkt. Zij kregen nul op rekest. Hetzelfde geldt voor de bewakers van Nederlandse militaire kampementen en voor tolken die hadden gewerkt met Nederland in de EU-politiemissie. Ook zij vingen bot, behoudens enkele uitzonderingen die in de publiciteit waren gekomen. Er kwam geen beleid. Pas in augustus 2021 nam de Kamer hierover een een motie aan. Toen was de chaotische evacuatie na de val van Kabul al gaande.

From: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Sent: woensdag 15 september 2021 08:36

To: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>

Subject: FW: Newsroom Editie binnenland 15-09-2021

From: Newsroom <[redacted]@minbuza.nl>

Sent: woensdag 15 september 2021 06:34

To: Newsroom <[redacted]@minbuza.nl>

Subject: Newsroom Editie binnenland 15-09-2021

Ministerie van Buitenlandse Zaken

EDITIE BINNENLAND

15 september 2021

Deze nieuwsbrief is voor strikt persoonlijk gebruik. Uw organisatie heeft specifieke afspraken gemaakt over auteursrechten. Het op eigen initiatief doorsturen van deze nieuwsbrief is in strijd hiermee.

INHOUD

Bewindslieden

Wrevel rond evacués; 'Bewindspersonen schuiven selectie van Afghanen door'

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 481 | DE TELEGRAAF

Kamer verdeeld over wie nog naar Nederland mag

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 501 | ALGEMEEN DAGBLAD

Kabinet negeerde noodoproepen van ambassade Kabul

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 518 | DE VOLKSKRANT

Alles over de evacuatie moet op tafel

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 621 | TROUW

De ambassade smeekte, Den Haag bleef stil

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 1613 | DE VOLKSKRANT

Radeloos appen naar 'die Boswijk'

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 877 | ALGEMEEN DAGBLAD

Vader naar Kaboel voor bang gezin: 'Ik hield het niet vol'

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 429 | ALGEMEEN DAGBLAD

Een ideologische zeloot

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 135 | DE VOLKSKRANT

Geef kinderen prioriteit bij ontwikkelingshulp

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 669 | TROUW

Infrastructuur

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 620 | NRC

Persvrijheid is kennelijk niet vanzelfsprekend

00253 🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 432 | ALGEMEEN DAGBLAD

Ministerie en ambassades

'De missiemachine denderde twintig jaar door'

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 1672 | NRC

Syrie

Poetin: troepen Turkije en VS moeten Syrië uit

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 527 | TROUW

Europese Unie

Von der Leyen moet leiden, toezien en dienstbaar zijn; Column

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 826 | NRC

Brussel wil miljarden euro's voor nieuw pandemie-agentschap

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 514 | DE VOLKSKRANT

Brexit

VK stelt controles op import uit

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 117 | HET FINANCIËELE DAGBLAD

Europa

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 1098 | DE VOLKSKRANT

Britten zien af van coronapaspoort en zetten vol in op verhogen 'vaccinatie muur'

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 430 | DE VOLKSKRANT

Verenigd Koninkrijk kiest wel voor een derde prik

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 535 | HET FINANCIËELE DAGBLAD

Voor Macron komt het gevaar vooral van rechts

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 1068 | NRC

'Inmenging VS' bij verkiezingen; Rusland ontketent oorlog in cyberarena

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 381 | DE TELEGRAAF

Afrika

Is in Tigray sprake van genocide?

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 1010 | NRC

Azië en Oceanië

Hoe pakt de omwenteling in Afghanistan uit voor India?

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 840 | DE VOLKSKRANT

Nu al sterft elke twee uur een Afghaanse vrouw in het kraambed

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 735 | DE VOLKSKRANT

Xi trekt de teugels aan: revival van het communisme?

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 1718 | DE VOLKSKRANT

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 988 | TROUW

De Chinese staat eist de macht weer op in de economie; Commentaar

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 592 | NRC

Boos op 'kangoeroe-tribunaal'

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 312 | DE TELEGRAAF

'Nieuw-Zeeland is te Nederlands'

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 465 | ALGEMEEN DAGBLAD

Amerika en Latijns-Amerika

Bolsonaro provoceert de democratie in Brazilië

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 368 | DE VOLKSKRANT

Premier Henry van Haïti verdacht van de moord op president Moïse

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 423 | DE VOLKSKRANT

Buitenlandse handel

Prijsvechter Primark wil af van vervuilende wegwerpmode

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 525 | HET FINANCIEELE DAGBLAD

Klimaat

[]: Green Deal ook bij dure energie

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 130 | DE VOLKSKRANT

Stevig klimaatdebat voorbode van lange strijd []

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer
Gele hesjes door [redacted]?; Terwijl het kwik gaat dalen zullen energiekosten de burger peentjes doen zweten

Bescherming persoonlijke levenssfeer
15-09-2021 | WOORDEN: 382 | DE TELEGRAAF

Noorse kip met gouden eieren

15-09-2021 | WOORDEN: 191 | DE TELEGRAAF

Bewindslieden

Wrevel rond evacués; 'Bewindspersonen schuiven selectie van Afghanen door'

15-09-2021 | WOORDEN: 481 | DE TELEGRAAF | PAGINA: 6

'Bewindspersonen schuiven selectie van Afghanen door'
door Valentijn Bartels en Elif Isitman

Den Haag - De selectie van Afghanen zorgt voor verzuurde verhoudingen in het demissionaire kabinet. De kibbelende betrokken bewindspersonen schuiven die hete aardappel daarom door naar de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties, de UNHCR.

Dat melden bronnen rond het demissionaire kabinet aan De Telegraaf. Nu de mailbox van Buitenlandse Zaken al enkele weken overspoeld wordt door mailtjes van wanhopige Afghanen, dringt zich de vraag op hoe de selectieprocedure moet verlopen. Er zijn ruim 21.000 berichten ontvangen, onduidelijk is nog hoeveel kansrijke verzoeken tussen die berichten zitten.

De opdracht van de Tweede Kamer om de evacuatieregeling voor Afghanen uit te breiden zorgt voor wrevel in het kabinet. De verhouding tussen de betrokken bewindsvrouwen Sigrid Kaag (Buitenlandse Zaken), Ank Bijleveld (Defensie) en Ankie Broekers-Knol (Asiel) is achter de schermen flink bekoeld, melden betrokkenen aan De Telegraaf. In kabinetskringen valt te horen dat betrokken ministeries er onderling niet uit komen. Door de selectie te parkeren bij de UNHCR hoopt men te voorkomen dat de spanning nog verder oploopt.

Die organisatie zorgt voor noodhulp voor vluchtelingen tijdens een vluchtelingencrisis. Bovendien selecteert de UNHCR jaarlijks al honderden vluchtelingen die op uitnodiging naar Nederland komen.

Debat Kamer

Woensdag debatteert de Kamer over de evacuatie van Nederlanders en Afghanen uit Afghanistan. Daarbij zijn niet alleen de drie betrokken bewindspersonen aanwezig, maar ook premier [redacted] Rutte is erbij.

Vorige maand droeg de Kamer het kabinet met een meerderheid op om niet alleen werk te maken van de

evacuatie van Afghaanse tolken, maar van alle Afghanen die voor Nederlandse hulporganisaties hebben gewerkt, mensenrechtenverdedigers, juristen en vrouwenactivisten die acuut gevaar lopen door de Taliban.

Na een verhitte discussie over de invulling van een motie van D66-Kamerlid Salima Belhaj - staatssecretaris Broekers-Knol waarschuwde dat er bij een te generieke benadering een grote asielstroom zou kunnen volgen - moest het kabinet zich er schoorvoetend aan onderwerpen. Een Kamermeerderheid was er immers voor.

Asielstroom

Coalitiepartner VVD steunde de motie niet, uit vrees voor een onbedwingbare asielstroom, en pleitte voor een individuele beoordeling van wie er wel niet naar Nederland gehaald wordt. „De motie blijkt onuitvoerbaar, hij groeit iedereen boven het hoofd”, zegt VVD-Kamerlid [redacted] van Wijngaarden.

De Kamer is zich met de motie niet bewust geweest van wat zich op de hals wordt gehaald, klinkt het achter de schermen. Dat de bewindspersonen onderling overhoop zouden liggen, vindt Van Wijngaarden irrelevant. „Ik ga uit van eenheid van de kroon, en dat het kabinet gewoon met één mond spreekt”, aldus de VVD'er.

VALENTIJN BARTELS | SECTIE: BINNENLAND | EDITIE: NEDERLAND

Kamer verdeeld over wie nog naar Nederland mag

© 15-09-2021 | WOORDEN: 501 | ALGEMEEN DAGBLAD | PAGINA: 9

De Tweede Kamer wil dat het kabinet snel met een oplossing komt voor evacués die zijn gestrand in Afghanistan. Ook tekent zich een Kamermeerderheid af voor een onafhankelijk onderzoek naar de Nederland- se evacuatiemissie.

Daarnaast wordt gesteggeld over hoeveel Afghanen nog naar Nederland mogen komen. Op basis van een aangenomen Kamer motie hebben Afghanen die voor Nederland hebben gewerkt, of gevaar lopen door hun werk als mensenrechtenactivist, recht op asiel. Het ministerie van Buitenlandse Zaken stelde vorige week 21.500 mails te hebben gekregen van mensen of groepen mensen die om hulp vragen.

Volgens de VVD is het 'onhaalbaar en onwenselijk' dat 'tienduizenden' Afghanen naar Nederland komen. „Dat is een totaal onhaalbare ambitie”, vindt Kamerlid [redacted] van Wijngaarden. „Nederland kan dit niet aan, daar moeten we realistisch over zijn.” Volgens hem is opvang in de regio het beste, 'ook voor de mensen zelf'. „We moeten ons nu richten op de grote groep Nederlandse gezinnen en de kleine groep Afghaanse tolken. Hoe komen die mensen daar nog weg?”

Buurland

ChristenUnie-Kamerlid Don Ceder wil echter dat alle mensen die achterblijven en die recht hebben op evacuatie worden geholpen. Ook mensen die op eigen kracht een buurland hebben bereikt, moeten het recht houden op evacuatie naar Nederland, vindt hij. „Daar moet het kabinet duidelijk over zijn.”

Ook PvdA-Kamerlid Kati Piri wil weten of het kabinet de eerder aangenomen motie uitvoert. „Heel veel mensen wachten op hulp van deze regering.” Zij wil het debat ook gebruiken om 'te evalueren' of de demissionaire bewindslieden steken hebben laten vallen. „Minister Bijleveld van Defensie heeft twee van mijn moties over Afghaanse tolken niet helemaal uitgevoerd. Minister Kaag van Buitenlandse Zaken moet vragen beantwoorden over de aanloop naar deze evacuatieoperatie. Nu is het moment om verantwoording af te leggen.”

De Kamer is boos dat het kabinet het parlement slecht of laat informeert. Zo hadden bijna vijfhonderd vragen van de Kamer vóór afgelopen maandag 12.00 uur beantwoord moeten zijn, maar gisteravond zaten ze daar nog op te wachten. PvdA'er Piri is de traagheid van het kabinet 'spuugzat'. „Dat worden misschien wel 150 pagina's. Dat moeten we allemaal bestudeerd hebben vóór het debat vandaag begint." Volgens GroenLinks-Kamerlid Laura Bromet is er sprake van 'een patroon'. „Het kabinet komt al langer te laat met informatie. Dan sta je als Kamer al op een 1-0 achterstand."

Uit een eerder feitenrelaas van het kabinet bleek dat de militaire inlichtingendienst al begin dit jaar stelde dat een opmars van de taliban 'onvermijdelijk' was. „Wat heeft het kabinet sindsdien gedaan", wil CU-Kamerlid Ceder weten. „Is er sprake van grove nalatigheid?" SP'er Jasper van Dijk: „Het kabinet moet met een heel sterk verhaal komen om mijn motie van afkeuring te voorkomen."

Heel veel mensen wachten op hulp van deze regering. Nu is het moment om verantwoording af te leggen

HANNEKE KEULTJES | SECTIE: LANDELIJK | EDITIE: AD/ALGEMEEN DAGBLAD

Andere bronnen: AD Haagsche Courant

Kabinet negeerde noodoproepen van ambassade Kabul

© 15-09-2021 | WOORDEN: 518 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 1

Het kabinet heeft de evacuatie van Afghaanse ambassademedewerkers maandenlang uitgesteld, ondanks herhaalde klemmende hulpverzoeken vanuit de Nederlandse diplomatieke post in Kabul. De ambassadeur en lokale stafleden smeekten sinds het voorjaar van 2020 om voorbereidingen te treffen om lokale ambassademedewerkers snel te kunnen laten vertrekken indien de opmars van de Taliban zich zou voortzetten. Desondanks namen minister Kaag (Buitenlandse Zaken), Bijleveld (Defensie) en staatssecretaris Broekers-Knol (Asielzaken) tot twee dagen voor de val van Kabul geen besluit over het moment waarop lokale medewerkers in veiligheid gebracht zouden worden en of alle inwonende afhankelijke familieleden met hen mee mochten reizen. Onder hen was personeel dat al twintig jaar voor Nederland werkte.

Dat blijkt uit correspondentie tussen Kabul en Den Haag, die de Volkskrant heeft. De stukken werpen nieuw licht op de besluitvorming rond de evacuatie. Daarin staat ook dat Frankrijk in juli 2021 aanbood om mensen mee te nemen op een vlucht. Later verklaarde minister Kaag dat ze destijds niet op de hoogte was van Franse evacuaties.

In het feitenrelaas dat het kabinet vorige week naar de Kamer stuurde, wordt wel melding gemaakt van gesprekken over de veiligheid van stafleden, maar daarin staat niet dat het kabinet besluiten over hulpverzoeken voor zich uit bleef schuiven.

Een evacuatielijst van de ambassade met de namen van zestig inwonende en afhankelijke familieleden die niet tot het 'kerngezin' van het ambassadepersoneel behoorden, stuitte tot twee dagen voor de val van Kabul op weerstand op het ministerie in Den Haag en in de ministerraad. De ambassade kreeg te horen dat slechts drie mensen van die lijst mee mochten. De ambassade mocht zelf kiezen welke drie.

Ambassadeur [] weigerde die keuze te maken, zei ze in een e-mail op 12 augustus aan het ministerie. Zij benadrukte dat familieleden 'evenveel gevaar' liepen als de staf. Zij vroeg hulp om minister Kaag nog vóór de ministerraad op 13 augustus op andere gedachten te brengen. Dat lukte niet.

Een plan van de ambassadeleiding om, ondanks de weigering uit Den Haag, op 14 augustus noodvisa te gaan

uitdelen, was snel achterhaald omdat alle commerciële vluchten vanuit Kabul werden geschrapt. Pas toen gingen de drie bewindspersonen overstag om alle personeelsleden van de ambassade en al hun inwonende familieleden alsnog mee te nemen.

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Vandaag debatteert de Kamer opnieuw met de drie bewindslieden over de chaotisch verlopen evacuatie. De ambassade sloeg daarover al ruim een jaar geleden alarm, blijkt uit de correspondentie die de Volkskrant inzag.

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Al op 9 maart 2020 meldden ambassademedewerker aan Buitenlandse Zaken dat zij zich zorgen maakten. De ambassade stuurde daarna diverse brandbrieven om Den Haag te doordringen van de urgentie van het in veiligheid brengen van het personeel, maar toezeggingen bleven uit.

Ten einde raad richtten stafleden zich op 11 mei direct tot secretaris-generaal [] []. Ze 'vrezden voor hun leven' en smeken om samen met hun inwonende familieleden geëvacueerd te worden. Het ministerie en de bewindspersonen bleven weigeren tot de Taliban Kabul innamen.

Desgevraagd zegt Buitenlandse Zaken dat het besluit tot evacuatie van het lokale personeel 'indien de situatie verslechtert' op 9 juli werd genomen, maar dat de medewerkers nog nodig waren voor de afhandeling van de tolkenregeling en dat de val van Kabul onvoorzien snel kwam.

Lees verder op pagina 13

ARNOUT BROUWERS: NATALIE RIGHTON | SECTIE: TEN EERSTE | EDITIE: DE VOLKSKRANT

Alles over de evacuatie moet op tafel

© 15-09-2021 | WOORDEN: 621 | TROUW | PAGINA: 7

Afghanistan - Er wacht bewindslieden vandaag een pittig debat over de rampzalig verlopen evacuatie uit Afghanistan. Tweede Kamerleden willen in ieder geval een onafhankelijk onderzoek naar de operatie. De Tweede Kamer zal vandaag tijdens het debat over Afghanistan een onafhankelijk onderzoek willen afdwingen naar de evacuatie van Nederlanders, tolken, ambassadepersoneel en andere Afghanen. CDA'er Derk Boswijk dient dan een motie in die volgens hem kan rekenen op een meerderheid. Kamerleden hopen daarmee feiten boven tafel te halen die de verantwoordelijke bewindslieden nog niet hebben genoemd in hun vorige week gepubliceerde feitenrelaas.

De kans bestaat dat het kabinet de motie van de Kamer niet afwacht. In een Kamerbrief zullen de ministeries van buitenlandse zaken, justitie en veiligheid, en defensie voor het debat vermoedelijk aankondigen dat er een onafhankelijke evaluatie volgt van de evacuatie en de militaire missie zelf.

In een debat op 17 augustus liet minister Sigrid Kaag van buitenlandse zaken al doorschemeren dat zowel de evacuatie als de missie onderzoek behoeft. De minister zei 'totaal ontevreden' te zijn over de wijze waarop het verzoek van de Kamer is uitgevoerd om tolken zo snel mogelijk te evacueren. "Dat vergt grondiger onderzoek", zei Kaag ook over de wijze waarop de Afghaanse militairen handelden vlak voor de Afghaanse hoofdstad Kaboel viel.

Kaag is samen met staatssecretaris Ankie Broekers-Knol van justitie en veiligheid en minister Ank Bijleveld van defensie verantwoordelijk voor de evacuatie van Afghanen en Nederlanders uit Afghanistan. Woensdag wacht haar een pittig debat. Kamerleden hebben voorafgaand aan het debat 493 Kamervragen gesteld die ze nog voor het debat beantwoord willen zien. De Kamervragen volgen op het feitenrelaas van achttien pagina's dat de drie ministeries vorige week naar buiten brachten. Uit de grote hoeveelheid Kamervragen blijkt dat de Kamerleden

geen genoeg nemen met dit feitenrelaas.

Boven het debat hangt ook nog een motie van afkeuring van SP'er Jasper van Dijk, gericht aan de drie verantwoordelijke bewindsvrouwen. In augustus, toen de SP op het punt stond de motie in te dienen tijdens een van de verhitte Afghanistandebatten, werd deze uiteindelijk niet in stemming gebracht. Of de motie vandaag wel wordt ingediend, hangt af van het zelfreflecterend vermogen van de drie bewindsvrouwen, zegt Van Dijk. "Ze moeten ruiterlijk erkennen: we hebben dit verkeerd gedaan." Diezelfde zelfreflectie willen ook andere Kamerleden van de drie bewindsvrouwen zien. Maar, zegt CDA'er Boswijk, de Kamer moet ook zichzelf een spiegel voorhouden. "Hoe hebben we in deze situatie kunnen komen, moeten we ons afvragen. Hoe komt het dat Defensie zo is uitgehold?"

Zelfreflectie wil de Kamer ook zien van demissionair premier Rutte. Hij zal voor het eerst deelnemen aan een debat over de Afghanistankwestie. Eerder al beklagde PvdA'er Kati Piri zich erover dat andere premiers zich al veel eerder hadden uitgelaten over de situatie in Afghanistan, hun volk hadden toegesproken via persconferenties. Tot haar ergernis hield Rutte zich lange tijd op de vlakte. Tijdens het debat op 18 augustus riep Piri zelfs op tot een schorsing als Rutte niet deelnam aan het debat. Uiteindelijk ging het debat toch verder zonder de minister-president. Pas toen de evacuatie op 25 augustus abrupt ten eind kwam, liet de premier zich erover uit in een persmoment.

Of de bewindsvrouwen naast een eventuele motie van afkeuring ook nog een motie van wantrouwen wacht, is moeilijk te zeggen. Daar zijn nu geen signalen voor. Kamerleden zeggen de inbreng van de ministers en de staatssecretaris af te wachten, maar sluiten niks uit.

De kans bestaat dat het kabinet zelf een onafhankelijke evaluatie van de evacuatie en de missie aankondigt

Ook de Kamer moet zichzelf een spiegel voorhouden: 'Hoe komt het dat Defensie zo is uitgehold?'

JEANNINE JULEN, REDACTIE POLITIEK | SECTIE: VANDAAG | EDITIE: TROUW

De ambassade smeekte, Den Haag bleef stil

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 1613 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 13, 14, 15

Het was deels onvermijdelijk dat de evacuatie uit Kabul chaotisch zou verlopen. Maar vijf missers van het kabinet hebben het leed enorm vergroot. De Kamer werd daarover naderhand niet geïnformeerd.

Volkskrant-onderzoek

1. Smeekbedes ambassade genegeerd

Al op 9 maart 2020 melden lokale ambassademedewerkers voor het eerst aan inspecteurs van Buitenlandse Zaken dat zij zich zorgen maken of zij en hun familieleden wel geëvacueerd zullen worden als de nood aan is. Omdat ze niets concreets terughoren uit Den Haag, brengen de stafleden op 16 september nogmaals hun zorgen onder de aandacht van de ambassadeleiding. Die antwoordt dat zij helderheid probeert te krijgen bij het ministerie over de procedure. Uit het gespreksverslag: 'Wij zullen ons uiterste best doen om de belangen van de staf te behartigen in discussies met het ministerie.'

Toch blijven het ministerie en het kabinet het besluit over wie er wanneer geëvacueerd mag worden voor zich uitschuiven. Op 1 december 2020 stuurt de ambassadeur daarom een brandbrief naar het ministerie waarin ze vraagt om eindelijk te starten met de 'voorbereidingen van verschillende evacuatie-opties'. Zij stelt in de brief dat de ambassade 'de afgelopen maanden regelmatig heeft gerapporteerd over het effect van de voorziene

terugtrekking op 1 mei 2021 van de Navo en VS-troepen uit Afghanistan op de veiligheidssituatie in Kabul.'

Ook waarschuwt de ambassadeur dat na het vertrek van de Amerikanen vermoedelijk een probleem ontstaat met de controle over het vliegveld. Zij vreest dat het dan niet meer lukt om mensen met commerciële vliegmaatschappijen te evacueren en dat daarom nu al 'geïnterviewd moeten worden welke mogelijkheden er (dan) zijn om alsnog het land te verlaten'.

Lokale stafleden van de ambassade krijgen op 21 april 2021 van de veiligheidsdiensten van Buitenlandse Zaken te horen dat er nog 'geen concreet plan' is voor evacuatie. Ten einde raad richten zij zich op 11 mei 2021 direct tot secretaris-generaal [redacted], de hoogste ambtenaar. Ze 'vrezin voor hun leven' en dat van hun inwonende familieleden.

Toch besluiten de ministers Kaag, Bijleveld en Broekers-Knol pas op 11 augustus [redacted] voor de val van Kabul - dat de lokale ambassadestaf zo snel mogelijk geëvacueerd mag worden. Maar alleen het kerngezin mag mee: partners en kinderen dus. Slechts drie van de zestig andere inwonende en afhankelijke familieleden mogen mee. De ambassade mag zelf kiezen wie dat worden. Ambassadeur [redacted] weigert. 'Onze collega's zullen hun dierbaren niet achterlaten', schrijft ze op 12 augustus aan de leiding van het ministerie. 'Het welzijn van ons ambassadeteam staat nu onder druk: het lijkt me inconsistent deze collega's nu achter te laten, waar we als uitgezonden staf al bijna twintig jaar dagelijks op rekenen, ook in moeilijke tijden.' Ondanks haar smeekbede lukt het haar niet om de ministerraad op 13 augustus op andere gedachten te brengen.

Pas als de Taliban de buitenwijken van Kabul al hebben ingenomen, gaan de drie bewindspersonen overstag. Volgens het feitenrelaas gebeurt dat omdat de lokale staf 'tot het eind toe nodig' was om de ambassade open te houden, waardoor zij geen tijd hadden om hun 'afhankelijke familieleden elders in veiligheid te brengen'. Uiteindelijk komen ruim tweehonderd stafleden en hun families een week na de machtsovername door de Taliban aan in Nederland.

2. Haagse werkelijkheid belangrijker dan afghaanse

Een rode draad in hoe de politiek omging met de hulp aan Afghaans personeel is de vrees voor binnenlands-politieke consequenties van een 'niet-beheersbare toename van het aantal aanvragen'. Hoewel de steun in de Tweede Kamer voor een ruimhartige aanpak opvallend breed is, is de aanpak van het kabinet van begin tot eind zeer strikt. Centraal daarin staat het begrip 'kerngezin': partner en afhankelijke kinderen (inzake Afghanistan hanteert de IND de leeftijd van 25 in plaats van 18 jaar).

Zodra de medewerkers in Kabul daarachter komen, protesteren ze in een brief aan de leiding in Den Haag. Zij wijzen erop dat inwonende familieleden vaak financieel geheel afhankelijk zijn van de ambassademedewerker. 'Maar belangrijker: omdat ze in hetzelfde huis wonen, lopen ze evenveel gevaar als de medewerker. De Taliban maken geen onderscheid. Dus als er geen andere optie meer is dan evacueren, kunnen we deze familieleden niet achterlaten'. De ambassade onderzoekt de dreiging voor familieleden zelf uitvoering en concludeert dat zij inderdaad evenveel gevaar lopen. Die informatie wordt gerapporteerd aan het ministerie.

Niettemin blijft deze kwestie tot het allerlaatste moment een heet hangijzer - en niet alleen voor de lokale medewerkers van de ambassade. Ook Defensie hanteert dit criterium consequent, enkele uitzonderingen daargelaten. De Volkskrant meldde eerder dat zelfs de meeste Afghaans-Nederlandse defensiemedewerkers die cruciaal werk verrichten, hun verzoeken om familieleden in Afghanistan te laten overkomen niet ingewilligd zagen. Hetzelfde geldt voor tolken die al in Nederland zijn en momenteel berichten krijgen over de mishandeling van hun familieleden door de Taliban.

3. Aanbod van fransen niet geaccepteerd

Minister Kaag reageerde op 20 augustus verbaasd op het bericht dat Frankrijk in relatieve stilte in juni en juli honderden mensen uit Afghanistan heeft geëvacueerd en dat de voorbereidingen daarvoor al in april zijn

begonnen. 'Voor zover ik nu weet, was geen enkele EU- of Navo-bondgenoot op de hoogte van het Franse plan', zei Kaag. Opmerkelijk, want de Fransen hebben dit openlijk gezegd, ook in Navo- en EU-verband. Er zijn ook tal van mediapublicaties over geweest.

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Opmerkelijk is dat de Fransen zelf op 16 juli aan alle EU-landen een aanbod hebben gestuurd om mensen mee te zenden in een Franse evacuatievlucht die daarop zou vertrekken. Het ging om een commerciële vlucht met nog twintig open plekken, die zouden kunnen worden gevuld met EU-onderdanen of Afghanen die risico liepen. Nederland ging er niet op in, zegt Buitenlandse zaken, omdat mensen nog konden vertrekken met commerciële vluchten. De ambassade in Kabul had wel een geactualiseerd draaiboek voor evacuatie gereed dit voorjaar, maar dat werd nooit uitgevoerd, blijkens de aanhoudende smeekbedes van de lokale staf aan Den Haag. Dit draaiboek ging ervan uit dat de lokale staf eerst zou vertrekken, pas op het laatst eventueel gevolgd door de Nederlandse staf. De ambassade heeft Den Haag er ook vanaf het voorjaar op gewezen dat sommige andere Europese landen, zoals Groot-Brittannië, al begonnen een deel van hun lokale personeel terug te halen.

4. Hardnekkige blokkades ondanks tolkenregeling

Defensie heeft negentien jaar geopereerd in Afghanistan en nooit bijgehouden wie er voor Nederland werkte. Het enige wat er is, is een lijst van 273 tolken uit de Uruzgan-periode. Het

contrast met bijvoorbeeld de Britten is groot. Zij registreerden hun personeel wél, wat de latere evacuatie vergemakkelijkte. Ook de Amerikanen, Fransen en Duitsers paktten het anders aan dan Nederland. De vraag of tolken en andere personeelsleden recht hebben op bescherming werd daar nauwelijks gesteld. Duitsland bijvoorbeeld had een ruimhartige regeling voor tolken én ander personeel.

De kwestie van de tolken is in 2014 op de kaart gezet door mediaberichten en een vakbondsactie rondom een tolk die voor Nederland had gewerkt en asiel aanvraag, maar aanvankelijk afgewezen dreigde te worden. Hij mocht blijven, maar VVD en PvdA blokkeerden een tolkenregeling. Op ambtelijk niveau kwam er wel een 'procedure' over hoe om te gaan met tolken. Tot 2019 kwamen tien tolken naar Nederland, deels op eigen houtje. In 2019 dwong de Kamer, via de motie-Belhaj, het kabinet de tolkenregeling voortvarender ter hand te nemen, onder meer door de bewijslast dat tolken vervolgd worden te laten vervallen.

Minister Bijleveld wordt verweten te hebben gedraald met de uitvoering van deze en andere moties. Naast corona speelde het ontbreken van een lijst met tolken daarbij een rol, evenals administratieve belemmeringen en gebrek aan prioriteit. Tolken werden niet actief benaderd, de tolkenregeling werd pas eind juli 2021 gepubliceerd op de site van de ambassade. De hele kwestie was dit voorjaar opnieuw door de militaire vakbonden AFMP en VBM, Vluchtelingenwerk Nederland en veteranen op de kaart gezet. De Kamer nam moties aan om de tolken sneller hierheen te halen, maar deze werden niet of slechts deels uitgevoerd.

5. Geen regeling voor ander personeel

In tegenstelling tot andere Navo-landen heeft Nederland tot op het allerlaatst geen aandacht gehad voor het lot van ander Afghaans personeel dat de langdurige Nederlandse inspanningen in Afghanistan had ondersteund. Dat geldt onder meer voor overig personeel van defensie, medewerkers van hulporganisaties, mensenrechtenactivisten en fixers van journalisten.

Tot een paar weken geleden werden cruciale medewerkers van defensie, zoals bewakers, vaak simpelweg afgewezen voor asiel. In de VS en Duitsland bestond al jaren wél een regeling voor lokaal personeel. Groot-Brittannië had een soortgelijke regeling vanaf eind vorig jaar, toen duidelijk werd hoe nijpend de situatie zou worden. Ook de Fransen namen tijdens hun vroeg begonnen evacuatie in mei 2021 direct al honderden mensen uit deze categorie mee.

De Nederlandse ambassade in Kabul kreeg vanaf begin dit jaar steeds meer van dergelijke verzoeken van Afghanen die voor Nederland hadden gewerkt. Zij kregen nul op rekest. Hetzelfde geldt voor de bewakers van

Nederlandse militaire kampementen en voor tolken die hadden gewerkt met Nederland in de EU-politiemissie. Ook zij vingen bot, behoudens enkele uitzonderingen die in de publiciteit waren gekomen. Er kwam geen beleid. Pas in augustus 2021 nam de Kamer hierover een motie aan. Toen was de chaotische evacuatie na de val van Kabul al gaande.

ARNOUW BROUWERS; NATALIE RIGHTON | SECTIE: TEN EERSTE | EDITIE: DE VOLKSKRANT

Radeloos appen naar 'die Boswijk'

© 15-09-2021 | WOORDEN: 877 | ALGEMEEN DAGBLAD | PAGINA: 8, 9

De moeizame evacuatieoperatie uit Kaboel moet volgens CDA'er Derk Boswijk onafhankelijk worden onderzocht. Zelf probeerde het Kamerlid ook mensen op het vliegveld te krijgen. Vandaag is het Kamerdebat. „Ik heb meermaals aan Buitenlandse Zaken gevraagd: neem dit van mij over.”

Als Derk Boswijk zijn ogen dichtdoet, kan hij het vliegveld van Kaboel bijna zien. Niet dat hij er ooit is geweest, maar hij probeerde wel - op afstand - Nederlandse en Afghaanse evacués naar binnen te gidsen. Zo was hij in de vroege uren van zaterdagochtend 21 augustus bezig een groep Afghaanse vrouwenrechtenactivisten, die op de Nederlandse evacuatielijst stond, op het vliegveld te krijgen.

Aan de poort was geen Nederlander te bekennen, enkel Amerikaanse mariniers. „Ik zei: zorg dat je dichtbij komt, zet dan beeldbellen aan en dan probeer ik je naar binnen te praten.” Maar dat kon hij moeilijk in zijn pyjama doen - die had hij nog aan - dus trok hij snel een overhemd uit 'de strijk' en knoopte hij een stropdas voor. In zijn werkkamer in de Tweede Kamer laat hij een foto zien. Bovenkleding: netjes. Onderkleding: boxershort.

Ondanks de omkleedsessie toonde de Amerikaanse marinier aan de andere kant van het hek zich niet onder de indruk van de 'Dutch member of parliament'. Als de mevrouw geëvacueerd moest worden, dan moest hij dat maar opnemen met een Nederlandse militair. „Heel frustrerend.” De taliban hadden een kleine week eerder de macht gegrepen, en - zoals experts en Kamerleden al vrezen - mensen kunnen Kaboel niet meer uit.

Boswijk zette zich toen al maanden in voor de evacuatie van Afghaanse tolken. Samen met Kamerleden Salima Belhaj (D66) en Kati Piri (PvdA) belde hij met de verschillende ministeries en merkte hij dat er naar elkaar werd gewezen. „Eilandgedrag.”

Bij Nieuwsuur riep de CDA'er begin augustus het kabinet op de regie te pakken om 'alles op alles' te zetten om tolken uit Afghanistan weg te krijgen. Hij stelde dat één minister de verantwoordelijkheid moest krijgen.

Maar was die minister er toen al niet, in de persoon van zijn partijgenoot en demissionair minister van Defensie Ank Bijleveld? „Als het gaat om de tolken: helemaal eens. Daar hebben we niet voldoende geleverd. En dat was de directe verantwoordelijkheid van Bijleveld.”

Maar Boswijk lijkt nu vooral zijn pijlen te richten op de demissionair minister van Buitenlandse Zaken, D66'er Sigrid Kaag. „Het verhaal is breder: het gaat om Nederlandse staatsburgers die er zitten, de Nederlandse ambassade die dichtgaat, vrouwenrechtenactivisten. Dat is niet de verantwoordelijkheid van Defensie.”

Groepsapp

Na zijn optreden bij Nieuwsuur, zegt hij, dachten veel in Kaboel gestrande mensen: 'We moeten bij die Boswijk zijn'. Hij kreeg uren vóór de val van Kaboel via e-mail, Facebook Messenger en Instagram berichten van radeloze mensen die geen contact konden krijgen met het ministerie van Buitenlandse Zaken.

„Op maandag had ik een groep Nederlandse gezinnen met allemaal hetzelfde verhaal: ze kregen niemand te pakken op de ambassade. Achteraf logisch, want de plaatsvervangend ambassadeur was toen al vertrokken. Als je het mij vraagt, was dat nooit gebeurd als de begeleiding vanuit Buitenlandse Zaken beter was geweest."

De gezinnen voegde hij samen in een appgroep, die hij later weer samenvoegde met een appgroep van tien andere betrokkenen die vanuit Nederland probeerden te helpen. In totaal zaten toen 25 mensen in die appgroep, die weg wilden uit Afghanistan. Het plan was simpel: laat de groep samen richting vliegveld gaan, zodat ze in één keer naar binnen kunnen. „Super houtje-touwtje, maar ja, ze kregen Buitenlandse Zaken niet te pakken."

Hij markeerde looproutes op plattegronden, apte en belde voortdurend met gedupeerde Nederlanders, Afghanen en ambtenaren op het hoogste niveau. „Het was zo intens. Als ik mijn ogen dichtdeed om een paar uur te slapen, zag ik steeds het WhatsAppscreem van de groepschat voor me."

Was het als parlementariër wel z'n taak om deze mensen te helpen? „Nee, natuurlijk niet", zegt hij daar nu over. „Ik heb meermaals aan het ministerie van Buitenlandse Zaken gevraagd: neem de mensen in deze appgroep van me over. Ik wil eruit." Hij zegt het 'superfijn' te vinden dat hij 'het idee had dat hij wat deed'. „Maar ik trok het fysiek gewoon niet, sliep nauwelijks meer. Maar ik kreeg nooit antwoord."

Persoonlijk

Boswijk werd 'door meerdere collega-Kamerleden' gewaarschuwd: raak niet persoonlijk betrokken. „Maar het alternatief is dat ik ze doorstuur naar het e-mailadres waarvan ik weet dat het niet werkt. Zo zit ik niet in elkaar."

De eerste pogingen om de groep Nederlanders op het vliegveld te krijgen, mislukken: de Nederlanders worden beschoten door de taliban en Amerikaanse troepen. Uiteindelijk krijgt Boswijk contact met [redacted], de Nederlandse ambassadeur in Kaboel, en weet hij de groep op het vliegveld te krijgen.

„Aan haar en de militairen daar heeft het niet gelegen", benadrukt Boswijk. „Maar er kwam vanuit het ministerie van Buitenlandse Zaken geen sturing, geen duidelijk leiderschap."

Hij wil dat er een onafhankelijk onderzoek wordt ingesteld naar alles wat de afgelopen negen maanden in en rond Afghanistan gebeurde, tot en met de evacuatie. „Buiten het kabinet en de Kamer om. Ik wil dat wij als Kamer ook een spiegel voorgehouden krijgen." Hij heeft in elk geval steun van coalitiepartners VVD en ChristenUnie en van SGP, Bij1 en BBB.

Er kwam vanuit het ministerie van Buitenlandse Zaken geen sturing

HANNEKE KEULTJES NIELS KLAASSEN | SECTIE: LANDELIJK | EDITIE: AD/ALGEMEEN DAGBLAD

Andere bronnen: Het Parool, AD Haagsche Courant

Vader naar Kaboel voor bang gezin: 'Ik hield het niet vol'

© 15-09-2021 | WOORDEN: 429 | ALGEMEEN DAGBLAD | PAGINA: 8

De vader van een Utrechts gezin dat nog steeds in Kaboel vastzit, is vanuit Nederland naar de Afghaanse hoofdstad gereisd om zijn vrouw en jonge kinderen bij te staan. [redacted] kon het niet meer aanzien dat zijn gezin in angst moet wachten op evacuatie.

De Utrechtse ondernemer zelf en zijn vrouw, die uit veiligheidsoverwegingen anoniem moeten blijven, bevestigen 233499

telefonisch tegenover deze krant dat [] inmiddels is herenigd met zijn gezin.

„Ik hield het niet meer vol en wilde bij mijn gezin zijn in deze onzekere tijden“, vertelt de vader. De vrouw en hun drie kinderen (tussen 2 en 6 jaar oud) zitten nu ruim een maand ondergedoken bij familie in Kaboel, in afwachting van een oplossing om het land te kunnen verlaten.

Hoe [] Afghanistan in is gekomen, wil hij niet zeggen, om de taliban niet wijzer te maken. „We zitten nu in een huis ergens in Kaboel en blijven binnen. Maar de kinderen willen terug naar Nederland, weer naar school. We zijn een Utrechtse familie, we horen thuis onder de schaduw van de Dom.“

Probleem bij de evacuatie is dat de vrouw geen Nederlands paspoort heeft, alleen een verblijfsvergunning. De kinderen en hun vader, die al twee decennia in Nederland woont, hebben wél een Nederlandse pas.

De 33-jarige vrouw vertelt aan de telefoon dat het niet goed gaat met haar gezin. Ze waren op bezoek bij een ziek familielid en werden, net als andere toeristen, verrast door het snelle oprukken van de taliban. Het Utrechtse gezin heeft volgens de vrouw al zeven keer vergeefs geprobeerd naar het vliegveld te gaan om weg te komen uit Afghanistan. „Ik wil mijn kinderen niet in de steek laten, ze kunnen niet gaan zonder moeder.“

Ziek kind

„Het is hier niet fijn“, zegt de moeder emotioneel. „De kinderen zijn bang en onze dochter van 6 jaar is ziek, ze heeft maagpijn, moet overgeven en heeft een blaasontsteking. We zijn al met haar naar het ziekenhuis geweest. Onderweg werden we wel aangehouden door de taliban, maar we mochten door toen bleek dat we een ziek kind hebben.“

De vader bewoog eerder in Nederland al hemel en aarde om zijn echtgenote en kinderen terug te halen. Hij deed ook een wanhopige oproep aan minister Kaag van Buitenlandse Zaken. Nu wacht hij in Kaboel samen met zijn gezin af hoe het verder gaat.

„We hopen dat er binnenkort meer duidelijkheid komt, maar wanneer weet ik niet“, zegt de vader. „Alles verandert hier steeds en de oudste dochter heeft door dat er oorlog heerst in Afghanistan. Het is zo heftig.“

De kinderen willen terug naar Nederland, weer naar school

EDWIN [] AA | SECTIE: LANDELIJK | EDITIE: AD/ALGEMEEN DAGBLAD

Andere bronnen: AD Haagsche Courant

Een ideologische zeloot

© 15-09-2021 | WOORDEN: 135 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 12

Stekel

Al een jaar geleden, zo blijkt, zond de Nederlandse ambassade in Kabul een noodkreet naar het ministerie van Buitenlandse Zaken in Den Haag: help ons de evacuatie van Afghaanse medewerkers voor te bereiden. Helaas, lou loene. Daarmee verschuift de aandacht van Sigrid Kaag naar Stef Blok, de toenmalige minister. Dat verklaart alles. Blok is [] van 'hoe minder overheid, hoe beter'. Een ideologische zeloot. In 2017, nadat hij als laatste minister van Wonen de markt vrij baan had gegeven, jubelde hij: 'Ik ben de eerste VVD'er die een heel ministerie heeft doen verdwijnen!' Dus was zijn motto: de overheid dient zich zo weinig mogelijk te bemoeien met

Geef kinderen prioriteit bij ontwikkelingshulp

© 15-09-2021 | WOORDEN: 669 | TROUW | PAGINA: 22

Kinderen lijden wereldwijd onder armoede, geweld en misbruik. Zet bij ontwikkelingssamenwerking hun belang voorop, bepleiten Tiny Biewenga en Bloemkolk.

Kinderrechten

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst', is een bekend gezegde. Wie investeert in de jeugd, zal er in de toekomst profijt van hebben. Maar in het beleid voor ontwikkelingssamenwerking wordt geen prioriteit gegeven aan kinderen.

Natuurlijk, het is een hele uitdaging om een regeerakkoord te smeden dat recht doet aan de grote vraagstukken van deze tijd. Maar sommige zaken zijn zo groot en tegelijk zo kwetsbaar dat ze speciale aandacht verdienen. In deze categorie vallen kinderrechten, het belang van de volgende generatie.

In ontwikkelingslanden staat dat belang op het spel, zowel in noodsituaties als structureel. Nog steeds worden per jaar 12 miljoen meisjes gedwongen uitgehuwelijkt en gaan 263 miljoen kinderen niet naar school. Wereldwijd leven 800 miljoen kinderen in conflictgebieden, 40 miljoen kinderen wonen niet thuis en leven in preciaire omstandigheden. In overvolle kampen, in dichtbevolkte stedelijke gebieden en weeshuizen lopen zij extra risico om slachtoffer te worden van (seksueel) geweld en uitbuiting en ondervinden zij mentale gezondheidsproblemen.

De coronapandemie heeft de situatie van kinderen verergerd. De VN schatten dat als gevolg van de pandemie er een toename is van maar liefst 140 miljoen kinderen die in extreme armoede leven. Miljoenen kinderen keerden niet terug naar school. Met name de meest kwetsbare kinderen kregen te maken met ernstige psychosociale problemen die levenslange gevolgen kunnen hebben. De Wereldbank concludeert dat economische ontwikkeling in een gezin vaak als laatste terechtkomt bij de kinderen, in het bijzonder de dochters als hier geen specifieke aandacht voor is.

Waar we vanuit Nederland iets kunnen doen aan deze situatie, bovenal in ons buitenland- en ontwikkelingsbeleid, schieten we tekort. Hoewel er binnen de huidige speerpunten, waaronder seksuele en reproductieve rechten, op deelgebieden aandacht is voor kinderen, loopt Nederland niet hard genoeg.

De invoering van de wet Zorgplicht uit 2019 bijvoorbeeld, die bedrijven verplicht om kinderarbeid in hun toeleveringsketen op te sporen en uit te bannen, ligt stil. Dit omdat de overheid wacht op nadere Europese regels. Op advies van de Sociaal-Economische Raad werden convenanten om kinderarbeid uit te bannen met bedrijven afgesloten. Maar deelname daaraan is vrijblijvend, waardoor er te weinig gebeurt.

Weeshuistoerisme

Minister Kaag had aandacht voor de negatieve effecten van 'weeshuistoerisme' van vrijwilligers en studenten naar weeshuizen in onder meer Afrika, Azië en Oost-Europa. Voor een kind is opgroeien in een weeshuis schadelijk en de vele goeddoeners en donaties houden deze weeshuizen in stand. Maar, ook hierbij ontbreekt het aan daadkrachtig beleid om het probleem van de weeshuizen en de reizen daarheen aan te pakken. Het gevoel van urgentie bij de aanpak van de problemen van kinderen ontbreekt.

Prioriteit moet in ontwikkelingssamenwerking liggen bij het structureel verbeteren van de positie van kinderen, met focus op de leefwereld van kinderen en de impact van beleid op kinderen. Het uitsplitsen van resultaten van ontwikkelingsprojecten van de overheid naar leeftijd, iets dat wordt gedaan, is goed, maar zonder daarbij te weten wat de impact is op kinderen, nogal leeg.

KROS, een coalitie van vijftien organisaties voor kinderrechten in ontwikkelingssamenwerking, roept de onderhandelende partijen op om prioriteit te geven aan bescherming van de kinderrechten. Zet in op goede, inclusieve onderwijssystemen en investeer in vakonderwijs. Geef bijzondere aandacht aan kinderen in kwetsbare situaties, zoals kinderen met een beperking, die op de vlucht zijn of slachtoffer zijn van seksueel geweld en uitbuiting. Plaats de versterking van families rondom het kwetsbare kind centraal, zodat zij in familieverband opgroeien in plaats van in tehuizen. En zorg ervoor dat bij noodhulp ook aan kinderen geestelijke en psychosociale steun wordt gegeven.

Nog steeds worden jaarlijks 12 miljoen meisjes uitgehuwelijkt

TINY BIEWENGA, COÖRDINATOR INSTITUTIONAL RELATIONS RED EEN KINDERIC BLOEMKOLK, SOFT TULIP |
SECTIE: OPINIE | EDITIE: TROUW

Infrastructuur

© 15-09-2021 | WOORDEN: 620 | NRC | PAGINA: 17

Infrastructuur

Investeren blijft nodig

Het Planbureau voor de Leefomgeving publiceerde vorige week een rapport over thuiswerken. Het vraagt zich af of toekomstige investeringen in de infrastructuur nog wel nodig zijn. Een legitieme vraag, want het thuiswerken heeft de afgelopen anderhalf jaar een enorme impuls gekregen. En vanzelfsprekend leidt thuiswerken tot minder woon-werkverkeer.

En woon-werkverkeer vormt met name in de ochtendspits een groot aandeel van het totale verkeersaanbod. Vijftientig jaar geleden deed ik al onderzoek naar de mobiliteitseffecten van 'telewerken'. We hebben sindsdien gezien dat het werk veel flexibeler is geworden. Er zijn kortdurender dienstverbanden en veel mensen werken als zelfstandige en rollen van de ene opdracht in de andere. De zakelijke verplaatsingen die wel worden gemaakt, zijn daardoor vaak een stuk langer. We gaan dus minder vaak op pad, maar accepteren een langere afstand als we die maar een of twee keer per week hoeven af te leggen. Daar komt nog wat bij. In de stedelijke gebieden is er een forse groeiopgave. Er moet een fors aantal woningen gebouwd worden en er moeten investeringen komen in energiewaarderingen en klimaatadaptatie. In Utrecht komen er tot 2040 ruim 100.000 inwoners bij, in andere steden is dat niet anders. Modelprognoses laten zien dat het verkeer in de steden helemaal vastloopt als niet geïnvesteerd wordt in de infrastructuur. Er wordt breed ingezet op fiets en openbaar vervoer. Daar zijn forse investeringen voor nodig, in fietspaden, fietsstallingen en sneller openbaar vervoer. Ook met deze beleidskeuzes en een toename van het thuiswerken blijft het wegverkeer groeien; de auto heeft nog steeds een belangrijk aandeel in de verplaatsingen. Met grootschalige nieuwe woningbouw blijven investeringen in fiets, openbaar vervoer én wegen hard nodig. Omdat de voorbereiding en realisatie van nieuwe plannen veel tijd kost, al gauw vijftien jaar, is het zeer onverstandig om te veronderstellen dat we dankzij thuiswerken klaar zijn met de infrastructuur.

Berkel-Enschot

Cartoon Kaag

Briljant

Ik ben zeer verbaasd dat ik in NRC (Brieven, 13/9) uitsluitend negatieve reacties lees over de cartoon van Ruben L. Oppenheimer over Sigrid Kaag. Je zou haast denken dat men het stuk van Tom-Jan Meeus niet heeft gelezen. Hij beschreef de teloorgang van het politieke midden. Mijns inziens is de cartoon daar de even dramatische als wrange illustratie van: mevrouw Kaag die met *dédain* vernietigt wat de laatste kabinetten onder Rutte hebben opgebouwd en wat hen met trots vervult, wat leidt tot zelfvernietiging en vernietiging van het hele systeem. Kan het tragischer en verontrustender? Dit lees ik in de cartoon, die ik daarom briljant vind.

Judith Postma

Rotterdam

Cartoon Kaag (2)

Kluts mijn gedachten!

Ik ben nogal geschokt dat ik bij de ingezonden brieven in de dorpskrant van intellectueel Nederland maar liefst drie afwijzende reacties zie op de cartoon van Ruben L. Oppenheimer over Rutte (WTC-torens) en Kaag (invliegende heks). Waar ligt *dán* de grens? Juist in deze krant (liefst in alle kranten) hoort ons intellect te worden geprikkeld met beelden en tekst die aan het denken zetten en moet het morele oordeel grondig beproefd worden. Het is maar een tekening! En best een goede. Net als toen in Charlie Hebdo. Het is de taak van Oppenheimer om onze gedachten even door elkaar te klutsen. Dus: complimenten aan Ruben. Kluts mijn gedachten, en graag hard!

Peter Goedkoop

Amsterdam

Correcties&Aanvullingen

Bommel

Marten Toonder schreef niet 117 maar 177 Bommelverhalen (Bommel op kinderzegels, 9/9,p. 20). En het laatste Bommelverhaal stamt uit 1985, niet uit 1989.

Brieven 15/9/2021

Het is maar een tekening! En best een goede

FONS VAN REISEN; JUDITH POSTMA; PETER GOEDKOOP | SECTIE: OPINIE | EDITIE: 1STE EDITIE

Persvrijheid is kennelijk niet vanzelfsprekend

© 15-09-2021 | WOORDEN: 432 | ALGEMEEN DAGBLAD | PAGINA: 26

talkshowtafel van de publieke omroep, ik zeg het er maar even bij - als een kleine jongen moest verantwoorden voor de spotprent die hij afgelopen weekend publiceerde in NRC? (U heeft hem vast langs zien komen, maar voor mijn moeder: een lachende Rutte werd afgebeeld in de Twin Towers, waar Sigrid Kaag op een bezem op afvloog). En nee, dan ging het niet zozeer om het gebruik van de afbeelding van de Twin Towers, maar om het 'seksistische' beeld dat hij de heilige Sigrid Kaag had afgebeeld als heks. Inderdaad, foei, hoe durft hij. Of was het toch het kleuterniveau van presentator van dienst Nadia Moussaid, die zich een weg hakkelde en stotterde door het interview, geen vraag normaal kon formuleren, niet luisterde en de geïnterviewde nog vaker en hinderlijker onderbrak dan haar voorganger Talitha Muusse deed?

Ze was eerder een gefrustreerde feminist dan een professionele journalist. Als je je als kijker op een gegeven moment op de gedachte betrappt dat zelfs Kasem of Johnny de Mol dit gesprek beter zou doen, dan ben je als presentator écht totaal ongeschikt voor de plek waarop je zit. Maar goed, we weten allemaal dat kunde en vakmanschap niet de belangrijkste kwaliteiten zijn waarop de NPO vandaag de dag zijn kopstukken selecteert.

Het was nota bene de jongste gast, Splinter Chabot, die de rest aan tafel moest wakker schudden dat het toch wel heel eng was wat er voor zijn ogen gebeurde, een cartoonist zo op het matje roepen voor zijn werk. Het lijkt verdorie Turkije wel. Dat laatste waren overigens niet zijn woorden, dat is mijn samenvatting van het geheel.

Toch raad ik iedereen aan dit interview terug te kijken. Omdat een geïrriteerde Oppenheimer messcherp uitlegt wat de functie is van een cartoonist, commentator of columnist en hoe essentieel die is in een democratie. Dat het niet gaat om goede smaak, en of je het eens bent met iemand, maar dat het schuurt en mensen aan het denken zet. Niet alleen hypocriete politici, ook de lezer.

Kennelijk is dat anno 2021 nog steeds nodig, omdat persvrijheid en vrijheid van meningsuiting niet voor iedereen in dit land even vanzelfsprekend zijn. Zelfs niet voor een presentator van een talkshow. Laat ik voor alle personen die het betreft de legendarische woorden van burgemeester Aboutaleb weer eens aanhalen, die hij uitsprak na de aanslagen op Charlie Hebdo: 'Als je er niet tegen kunt dat humoristen een krantje maken... mag ik het zo zeggen: rot toch op.'

SECTIE: MEDIA EN CULTUUR | EDITIE: AD/ALGEMEEN DAGBLAD

Andere bronnen: AD Haagsche Courant

Ministerie en ambassades

'De missiemachine denderde twintig jaar door'

© 15-09-2021 | WOORDEN: 1672 | NRC | PAGINA: 10

ABSTRACT

Interview Jorrit Kamminga schreef boek over Nederland in Afghanistan

Jorrit Kamminga zag de afgelopen twintig jaar in Den Haag een „gebrek aan realiteitszin over de maakbaarheid" van Afghanistan. Woensdag debatteert de Kamer over de evacuaties.

VOLLEDIGE TEKST:

Als minister Ben Bot (Buitenlandse Zaken, CDA) in de zomer van 2004 overlegt met de Tweede Kamer over een Nederlandse missie naar Afghanistan, varieert hij meermalen op de uitdrukking „het glas is halfvol" om de situatie in dat land te beschrijven. De ene keer is voor Bot het „busje hagelslag meer dan halfvol", de andere keer is „het colablikje halfvol".

Een ergerlijk woordspelletje, vindt Jorrit Kamminga, auteur van het net verschenen boek *Je wordt bedankt, Bin Laden: 20 jaar Nederland in Afghanistan (2001-2021)* en betrokken bij Instituut Clingendael in Den Haag: „Bot doet alsof het Kamerdebat leuk politiek theater is, dat je niet echt serieus hoeft te nemen." Terwijl Afghanistan op dat moment steeds onveiliger wordt en Bot zelf waarschuwt voor het ontstaan van een failed state daar.

De Tweede Kamer debatteert woensdag over de chaotische evacuatie uit de Afghaanse hoofdstad Kabul na de machtsovername door de Taliban. Het is de politieke nabrander van twintig jaar Nederlandse aanwezigheid in Afghanistan. Bijna dertigduizend Nederlandse militairen gingen er op missie, in verschillende Afghaanse provincies. Er stierven 25 Nederlandse militairen, honderden militairen raakten gewond en sommigen werden blijvend invalide. Zeker honderdduizend Afghaanse burgers kwamen in die periode om door oorlogsgeweld.

Al die jaren leken de gebeurtenissen op het Binnenhof en die in Afghanistan zich volgens Kamminga in verschillende werkelijkheden af te spelen. De jolige Bot is daarvan een van de vele kleine voorbeelden. Het bekendste daarvan is waarschijnlijk de uitzending naar Uruzgan, die in de Kamer veelvuldig een „opbouwmissie" werd genoemd. „Terwijl Nederlandse militairen daar gewoon aan het knokken waren", vertelt Kamminga door de telefoon. De vele operaties in Uruzgan waren zelfs zo omvangrijk dat ze een naam kregen, zoals Spin Ghar ('Witte Berg') en Zier Tufaan ('Gele Storm').

Kamminga, die zichzelf omschrijft als Afghanistan-volger, werkte jarenlang in dat land als onderzoeker en ontwikkelingswerker en kleurt met die ervaringen zijn beschrijving van wat hij de „Afghaanse werkelijkheid" noemt. De „Haagse werkelijkheid" heeft hij in kaart gebracht door de teksten van alle politieke debatten over de Nederlandse missies van de afgelopen twintig jaar door te vlooien: „Een heidens karwei", zegt Kamminga over het graafwerk in meer dan duizend Kamerstukken.

De verslagen staan niet alleen bol van de oneliners als die van Bot, maar ook van de stokpaardjes van politieke partijen. Denk aan: „De VN moet (meer) aanwezig zijn in Uruzgan" (PvdA) of „We zitten in Afghanistan om de Taliban eronder en Al-Qaida eruit te krijgen" (VVD). Als een boekhouder heeft Kamminga die stokpaardjes gerangschikt in tabellen, net als het stemgedrag van alle partijen over alle (verlengingen) van missies, plus alle „doorgeprikte illusies" zoals „De Taliban zijn irrelevant te maken."

Samen met de gedetailleerde debatverslagen laten die tabellen zien hoezeer de Afghanistan-politiek steeds is beheerst door begripsverwarring, een steeds wankeler juridische basis, wensdenken, partijpolitieke profileringsdrang en verschuivende doelen.

De gang van zaken ontmoette in de Tweede Kamer keer op keer felle en fundamentele kritiek, maar toch denderde de „missiemachine" twee decennia door, zegt Kamminga: „Dat was voor mij de grootse verrassing." Want zijn aanvankelijke beeld van de Afghanistan-debatten was, net als bij veel andere Nederlanders waarschijnlijk, dat van grote controverses: de val van het kabinet-Balkenende IV over de verlenging van de Uruzgan-missie of de worsteling binnen GroenLinks over de politiemissie naar Kunduz. „In werkelijkheid waren dat stormen in een glas water. Uiteindelijk steunde het politieke midden - van GroenLinks tot SGP - steeds weer de missies. Alle partijen behalve de buitenbeentjes op links en rechts, zoals de SP en PVV."

Hoe komt dat?

„Door het idealistische buitenlandbeleid van kabinet en Kamer, die willen bijdragen aan de handhaving van de internationale rechtsorde en de mensenrechten. Met de missies wil Nederland al decennia een rol spelen op het internationale toneel. De ene keer ligt de nadruk wat meer op handelsbelangen en de andere keer op de steun aan

ambtenaren, waarbij lage ambtenaren geen kritiek kunnen hebben. Tegen de tijd dat het kabinet over de missie een brief stuurt naar de Kamer, is er bijna geen speld meer tussen te krijgen."

Wat is daarvan het grootste probleem?

„Het gebrek aan realiteitszin, de overschatting van de maakbaarheid van een land als Afghanistan. Terwijl politici uitgebreid spraken over de opbouw van een nieuw Afghanistan naar westers model, waren Nederlandse militairen nog bezig om steeds weer - nagenoeg - dezelfde gebieden te heroveren op de Taliban. Ik behoor niet tot de degenen die vinden dat de missies allemaal voor niets zijn geweest. Er zijn wel degelijk dingen bereikt: zo hebben miljoenen Afghanen toegang gekregen tot onderwijs en informatie. Maar het zijn bescheiden resultaten en je kon ook niet verwachten dat je in zo'n land in een paar jaar een rechtsstaat opbouwt. De PVV was in eerste instantie gek genoeg een van de weinige partijen die pleitten voor een meer realistisch buitenlandbeleid. Later ging de PVV de verkeerde kant op door vooral de terroristenjacht te benadrukken en uitspraken te doen als 'Nederlandse militairen moeten geen moskeeën bouwen in Afghanistan'."

Waarom stoort u zich zo aan dit soort taalgebruik van ministers en Tweede Kamerleden?

„Omdat dit de verwarring bij het grote publiek over missies heeft vergroot. Neem de discussie over de vechtmis­sie dan wel de opbouwmissie in Uruzgan. Die ontstond doordat de militairen gingen opereren in eenheden met het woordje 'wederopbouw' in de naam Provincial Reconstruction Teams. Minister van Ardenne (Ontwikkelingshulp, VVD) zei heel duidelijk: de militairen gaan niet aan ontwikkelingshulp doen. VVD-Kamerlid Hans van Baalen zei heel eerlijk: het is gewoon een vechtmis­sie. Punt. Maar anderen bleven doen of er ook aan ontwikkelingshulp werd gedaan. GroenLinks en PvdA gingen de nadruk leggen op de wederopbouw, voor de achterban. Om dezelfde reden gebruikten alle partijen hun oneliners en de stokpaardjes in het debat. Terwijl het merendeel toch al wist dat ze de missie gingen steunen."

Nederlandse politici zijn indirect medeverantwoordelijk voor de burgerdoden in Afghanistan, schrijft u. Waarom?

„Omdat politici in Nederland - net als die in de vijftig andere betrokken landen - twintig jaar lang niet hebben gewerkt aan een politieke oplossing, terwijl de veiligheidssituatie in het land verslechterde. Guusje ter Horst pleitte als minister (PvdA) voor praten met de Taliban en werd onmiddellijk teruggefloten. Kamerlid Harry van Bommel van de SP zei jaren hetzelfde, maar kreeg geen voet aan de grond. Er waren altijd twee argumenten om niets te doen. Eén: we mogen geen inbreuk maken op de Afghaanse zelfbeschikking. Dat was natuurlijk belachelijk omdat we militair alle beslissingen voor de Afghanen namen. Twee: de Taliban zijn terroristen, daar praten we niet mee."

Zijn de Taliban geen terroristen?

„Ze waren niet de terroristen die wij na 9/11 in Afghanistan aan het bestrijden waren. Ze behoren niet tot de bewegingen die de internationale jihad hebben omarmd. Dat neemt niet weg dat ze vreselijke aanslagen gepleegd hebben, die je terroristisch kunt noemen. Maar voor een politieke oplossing ontkwam je er niet aan om de Taliban op een of andere manier in het bestel op te nemen. Ik heb een tijd in Colombia gewoond, waar een onvolledig en imperfect vredesproces is ontstaan. De regering heeft in 2016 een akkoord gesloten met de FARC, ook een 'terroristische' organisatie. De FARC kreeg een gegarandeerd aantal zetels in het parlement. Meer dan ze hadden kunnen winnen bij verkiezingen, maar toch bescheiden genoeg om de FARC niet een te zwaar stempel te laten drukken op de politiek. Als je een jaar of vijf geleden met de Taliban was gaan onderhandelen, toen die nog niet zo sterk waren, had je waarschijnlijk een betere politieke uitkomst gehad dan je nu hebt."

Na de val van Kabul debatteert de Tweede Kamer opnieuw heftig over Afghanistan. Gaat dat op dezelfde manier als tijdens de missies?

„Nee. De consensus van het politieke midden bij de missies bestaat totaal niet bij de evacuatie. Dat komt doordat in het laatste geval migratie en asiel een rol spelen. Dan haken twee partijen van het politieke midden, het CDA en de VVD, onmiddellijk af. Zelfs als er in de Kamer een brede steun is voor evacuatie van tolken en van andere

Afghanen die voor missies hebben gewerkt, verloopt de uitvoering stroef. Hier zie je de ware aard van ons idealistische buitenlands beleid: we zijn bereid om twintig jaar lang heel veel te doen voor de Afghanen in Afghanistan, maar we zijn niet echt bereid om ze naar Nederland te halen. Dan is ons busje hagelslag opeens niet groot genoeg."

'Uruzgan' werd vaak 'opbouwmissie' genoemd. Terwijl we daar gewoon aan het knokken waren

Jorrit Kamminga: Je wordt bedankt, Bin Laden 20 jaar Nederland in Afghanistan (2001-2021) Jalapeño Books, 223 blz. (EURO) 21,95

Jorrit Kamminga (Bathmen, 1976) studeerde internationale betrekkingen aan de Rijksuniversiteit Groningen. Na zijn studie werkte hij onder meer voor de onderzoeksorganisatie Senlis Council en in 2005 ging hij voor het eerst naar Afghanistan, waar hij een aantal jaar zou wonen.

In 2014 promoveerde Kamminga op onderzoek naar internationale steun aan ontwikkelingsprogramma's voor cocaïnen in Colombia. Tussen maart 2014 en december 2020 werkte hij voor Oxfam Novib in Afghanistan. Kamminga woont met zijn gezin in een klein bergdorpje in Noord-Spanje.

KAREL BERKHOUT | SECTIE: BINNENLAND | EDITIE: 1STE EDITIE

Syrie

Poetin: troepen Turkije en VS moeten Syrië uit

© 15-09-2021 | WOORDEN: 527 | TROUW | PAGINA: 12

Steun - Na lange tijd is de Syrische president Bashar al-Assad weer op bezoek in het Kremlin. Vladimir Poetin is een van zijn laatste bondgenoten.

De Syrische president Bashar al-Assad begeeft zich de laatste tien jaar niet graag buiten de eigen landsgrenzen, tenzij het een bezoek betreft aan twee van zijn trouwste bondgenoten: Rusland en Iran. Zo ook afgelopen maandag, toen Assad op het vliegtuig stapte voor een onaangekondigd bezoek aan het Kremlin. Ruslands president Vladimir Poetin ontving hem daar hartelijk; de laatste keer dat de twee elkaar zagen was anderhalf jaar geleden in Damascus.

Poetin is een van de weinige wereldleiders op wie Assad nog kan rekenen voor steun. Tijdens de ontmoeting maandag vervulde de Russische president zijn rol van trouwe bondgenoot dan ook met verve en haalde hard uit naar landen die volgens hem Assads soevereiniteit niet respecteren. "Het grootste probleem, naar mijn mening, zijn de buitenlandse troepen die nog altijd in bepaalde delen van het land verblijven zonder toestemming van de VN of van u", vertrouwde hij volgens een verklaring van het Kremlin Assad toe.

Honderden Amerikanen

Met die buitenlandse troepen verwijst de president naar de honderden Amerikanen die in het oosten en noordoosten van het land samen met Koerdische troepen tegen IS strijden, en Turkse manschappen die in het noorden en noordwesten van Syrië gelegd zijn.

Een van de grootste buitenlandse mogendheden actief op Syrisch grondgebied is echter Rusland zelf. Sinds 2015 strijdt Rusland zij aan zij met de troepen van Assad - met name de Russische luchtmacht hielp het tij te keren in de Syrische burgeroorlog in het voordeel van het regime. Maar naast hun gevechtsvliegtuigen hebben de Russen ook boots on the ground; commando's, militaire adviseurs en de militaire politie zijn nog altijd aanwezig in het land. Dit alles op de uitnodiging van Assad, die de Russen goed kan gebruiken.

Hoewel er niet meer zo hevig wordt gevochten als in 2015, zitten de Russische troepen niet stil. Zo voerden Russische gevechtsvliegtuigen de afgelopen weken meermaals bombardementen uit op Idlib, ondanks dat er officieel een wapenstilstand geldt. De enclave in het noordwesten van het land is een van de laatste grote gebieden in handen van de rebellen, met name jihadistische groepen.

Zelfde doel voor ogen

Ook in het zuiden zijn de Russen actief. Vorige week werd de belegering van de wijk Daraa al-Balad beëindigd door een wapenstilstand bedongen door Rusland. Rebellen moesten de wapens inleveren - degenen die weigerden zijn afgevoerd naar Idlib - en voor het eerst sinds 2013 kreeg Assad dit deel van het voormalige rebellenbolwerk weer in handen.

Het is duidelijk wat de samenwerking met Rusland hem opbrengt: een kans om heel Syrië weer onder zijn controle te krijgen. Poetin lijkt hetzelfde doel voor ogen te hebben. "Door samen te werken, hebben onze legers het grootste deel van de Syrische Republiek bevrijd", liet hij maandag weten.

Slechts de buitenlandse troepen en de 'terroristen' - waarmee Poetin doelt op alle rebellen - staan volgens hem een volledige consolidatie van Assads macht nog in de weg. Maar, benadrukt Poetin, op Rusland kan hij rekenen.

Rusland strijdt sinds 2015 zij aan zij met de troepen van Assad en zit niet stil in Syrië

ISABEL BOLLE, REDACTIE BUITENLAND | SECTIE: BUITENLAND | EDITIE: TROUW

Europese Unie

Von der Leyen moet leiden, toezien en dienstbaar zijn; Column

© 15-09-2021 | WOORDEN: 826 | NRC | PAGINA: 18

Deze woensdag is haar jaarlijkse grote dag, de 'Prinsjesdag van de EU'. Als voorzitter van de Europese Commissie opent Ursula von der Leyen het politieke seizoen met de 'Staat van de Unie' - een soort Troonrede tot het Europees Parlement. Een moment om te gloriëren.

Terwijl zij dat mooie podium betreedt voor een onbetwiste hoofdrol, moet Von der Leyen echter ook twee andere podia in het oog houden. Want, graag of niet, elke voorzitter van de Commissie vervult tegelijk drie rollen; haar of zijn woorden en daden worden langs drie meetlatten gelegd - en die staan soms haaks op elkaar. Onmogelijk om het voor iedereen goed te doen.

De eerste rol is het eervolst: de Commissievoorzitter als een soort regeringsleider. Net als haar voorgangers Juncker en Barroso speelt Von der Leyen deze rol het liefst. Leiderschap tonen, plannen maken. De 'State of the

00253ion' - de naam ontleend aan de jaarlijkse grote rede van de Amerikaanse president tot het Congres - is er naar 233499

vorm en locatie op toegesneden.

In deze rol looft Von der Leyen vandaag zonder twijfel de vaccinatiegraad in de EU en de eerste uitbetalingen uit het coronaherstelfonds. Beide de vruchten van grote besluiten uit de zomer van 2020, die de Unie het zelfvertrouwen geven dat ze na de bittere verdeeldheid pal na de Covid-uitbraak hard nodig had. Aan het vaccin-inkoopgeklungel dat de EU begin dit jaar op zes à acht pijnlijke weken achterstand op de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk zette, herinnert 'VdL' vast niet. Liever de blik vooruit, op de ambities voor een groener, digitaal, geopolitiek Europa. Thema's waarvoor het publiek in Straatsburg applaudisseert.

Dan de tweede rol: de Commissie als regulator en toezichthouder. Bedrijfsfusies toetsen, staatssteun controleren, begrotingstekorten indammen: het handhaven van het regelwerk voor de interne markt en de munt. Deze taken vereisen het juist om niet (partij)politiek te zijn, maar technocratisch, objectief en onpartijdig - geblinddoekt als Vrouwe Justitie.

Op dit soberder podium ligt Von der Leyen onder vuur. Niet omdat ze zwijgt over torenhoge staatsschulden, die komen door Covid, en kunnen wachten. Maar omdat ze erg weinig doet aan de ondemocratische toestanden in Hongarije en Polen. Het Europees Parlement dreigt zelfs naar het Hof te stappen om de Commissie tot actie te dwingen. Onthullend: in een recent EU-strategiedocument wordt „terugglijdende democratie” een megatrend genoemd, maar dan voorgesteld als probleem elders in de wereld - in plaats van als kwestie die Europa zelf doorklieft.

Ten slotte: Von der Leyen moet niet alleen optreden als ambitieuze leider en strenge handhaver, maar ook als dienstbare uitvoerder. In deze derde rol fungeert de Commissie als opdrachtaannemer van de Europese Raad. Op hun toppen nemen Merkel, Macron en Rutte c.s. de zware principebesluiten, die de Commissie uitwerkt in wetgevingsvoorstellen. Bij goed samenspel vaart de instelling wel. Maar ze beroemt zich er niet op, want het doorkruist de mooie eerste rol, van regering-in-spe. En voor je het weet klaagt dan het Parlement over gebrek aan ambitie.

Op dit derde toneel, waar de Commissie de besluiten van de Europese leiders uitvoert, gaat iets schuiven. Angela Merkel gaat weg. Voor de Unie als geheel betekent het gezagsverlies, voor Ursula von der Leyen een kans op emancipatie. In gezelschap van haar voormalige bazin - ze was in Duitsland acht jaar minister in Merkels kabinetten - blijft zij altijd de ondergeschikte. Volgens insiders voel je dat ook in EU-verband, met een bondskanselier die 'Ursula' bij tijd en wijle subtiel haar plaats wijst.

Zo'n gezagsrelatie bestond ook tussen de Franse president François Mitterrand (1981-1995) en zijn oud-minister Jacques Delors, toen deze Commissievoorzitter werd (1985-1995). Het ergerde Mitterrand dat Delors zich steeds meer als Monsieur l'Europe ging gedragen. „Wat haalt hij zich in zijn hoofd!”, riep hij ooit uit in het Elysée, toen Delors op tv pleitte voor een Europese regering. Botsende ijdelheden. Beide mannen verlieten het toneel vrijwel tegelijk - dus ontsnapte Delors, anders dan 'VdL' binnenkort, nimmer aan de schaduw van zijn patron.

Ursula von der Leyen heeft iets prinsessigs. Opgegroeid als troetel dochter van de premier van een Duitse deelstaat. Paardrijdster. Klein postuur, foutloze communicatie, elegant maar koel. Een teamspeler is zij niet. Welke kansen ruikt zij na Merkel? Hoopt zij van prinses uit te groeien tot koningin?

Dat zou de komende jaren tot politieke spanningen en miscalculaties leiden. Want hoewel het er met zo'n Troonrede in Straatsburg deze woensdag dichtbij komt, in de rol van koningin heeft het Europese theater op geen van de podia voorzien.

van Middelaar is politiek filosoof, historicus en hoogleraar EU-recht (Leiden).

De drie rollen van Ursula von der Leyen: ambitieus, streng en dienstbaar zijn

Welke kansen ruikt Von der Leyen als Merkel weg is? Hoopt zij van prinses uit te groeien tot koningin?

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Brussel wil miljarden euro's voor nieuw pandemie-agentschap

Bescherming persoonlijke levenssfeer

© 15-09-2021 | WOORDEN: 514 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 5

De Europese Commissie wil de komende jaren 30 miljard euro inzetten voor de oprichting van een Europese pandemie-autoriteit. Dat agentschap moet onderzoek naar vaccins aanjagen en de gezamenlijke inkoop ervan verzorgen voor de lidstaten. EU-landen staan tot nog toe huiverig tegenover het optuigen van een gezamenlijk zorgbeleid.

De coronapandemie drukt de lidstaten met de neus op de feiten dat verdergaande coördinatie van het volksgezondheidsbeleid onvermijdelijk is, zal commissievoorzitter Von der Leyen vandaag in haar jaarlijkse 'troonrede' zeggen. De nieuwe autoriteit speelt een cruciale rol daarin, samen met het in Amsterdam gevestigde Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) en het ECDC, het Europese RIVM.

Volgens Von der Leyen en eurocommissaris Kyriakides (Volksgezondheid) eigent de Commissie zich geen nieuwe bevoegdheden toe met de voorstellen.

Zes jaar

Met het budget van 30 miljard euro moet de pandemie-autoriteit minimaal zes jaar rondkomen. Een deel van het geld (6 miljard euro) komt direct uit het EU-begroting.

De overige 24 miljard vindt de Commissie in fondsen, zoals het coronaherstelfonds, die met EU-garanties zijn gefinancierd.

De nieuwe autoriteit, die luistert naar de naam Health Emergency Preparedness and Response Authority (Hera), moet zorgen dat de EU-landen beter voorbereid zijn bij een nieuwe pandemie. Hera zal risicoanalyses opstellen als tijdige waarschuwing, onderzoek naar nieuwe vaccins stimuleren met geld en mogelijke productiecapaciteit voor vaccins en medisch noodzakelijk materieel in kaart brengen en contractueel vastleggen.

Bij een nieuwe pandemie moet Hera de gezamenlijke inkoop van vaccins op zich nemen, zoals de Commissie dat heeft gedaan bij de vaccins van Pfizer, AstraZeneca, Moderna en . Volgens Von der Leyen is die gezamenlijke inkoop een succes geweest: de EU bestelde afgelopen jaar miljarden vaccindoses, waardoor inmiddels ruim 70 procent van alle Europeanen volledig is gevaccineerd.

De nieuwe autoriteit zal ook aanbevelingen doen over het aanleggen van voorraden essentiële medische hulpmiddelen. Politiek gevoelig is de voorziene taak van adviezen over maatregelen bij de uitbraak van een pandemie. Dat moet een herhaling van de lappendeken van afgelopen jaar (met per land verschillende reis- en quarantainevereisten) voorkomen.

Zelfstandige club

Aanvankelijk zal het agentschap onderdeel zijn van de Commissie, een opzet waarin sommige landen een machtsgreep zien van de Commissie. Om die vrees weg te nemen, komt er een speciale toezichtraad waarin de lidstaten zitten. Uiteindelijk moet Hera net als de EMA een zelfstandige club worden.

Von der Leyen zal benadrukken dat wereldwijd de coronapandemie nog lang niet bedwongen is. Lidstaten moeten meer vaccins beschikbaar stellen voor Afrika en Azië. De Hera-plannen worden later deze week door betrokken commissarissen gepresenteerd, de lidstaten en het Europees Parlement beslissen vervolgens wat ermee gebeurt 233499

Naar verwachting staat Von der Leyen ook uitvoerig stil bij de ontwikkelingen in Afghanistan. De onverwacht snelle aftocht van de Amerikanen daar, toont volgens Von der Leyen dat de EU niet langer op de VS kan leunen en een grotere rol op het wereldtoneel moet spelen. Eerder bestempelde ze haar Commissie als een 'geopolitieke Commissie'.

Ursula von der Leyen wijst vandaag in haar 'troonrede' op de nood om zorg beter te coördineren.

PEEPERKORN | SECTIE: TEN EERSTE | EDITIE: DE VOLKSKRANT

Brexit

VK stelt controles op import uit

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 117 | HET FINANCIEELE DAGBLAD | PAGINA: 15

De Britse regering schuift een aantal importcontroles, waarover ze afspraken heeft gemaakt met de EU, voor de tweede keer op de lange baan. Als reden geven de Britten dat ze de door de coronacrisis verstoord geraakte toeleveringsketens niet verder willen verstoren.

Eerder dit jaar besloot Londen de overgangperiode van zes maanden na het vertrek uit de Europese interne handelsmarkt te verlengen tot 1 oktober. Het uitstel gold vooral het papierwerk voor de import van vlees-, melk-, ei- of honingproducten en bepaalde plantensoorten.

Vanuit de transportsector klonken opnieuw geluiden dat deze datum te snel komt. Voor artikelen waarvoor volledige aangifte moet worden gedaan bij de douane geldt nu uitstel tot 1 januari 2022.

SECTIE: NIEUWS

Europa

Ja, de Duitse verkiezingscampagne is spannend, maar de peilingen vertellen slechts de halve waarheid

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 1098 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 28

Duitsland-panel: opiniepeilingen

Alsof de eindsprint van de Duitse verkiezingscampagne al niet spannender is dan hij in jaren is geweest, lijken de Duitse opiniepeilers er een schepje bovenop te doen. Peilers als INSA, Forsa, Kantar, Allensbach en Ipsos melden vrijwel dagelijks cijfers over hoe de Duitsers op 26 september gaan stemmen. Hierdoor domineren vooral de

233499

peilingen het gesprek over de Duitse verkiezingen in plaats van de plannen van kanselierskandidaten Olaf Scholz (SPD), Armin Laschet (CDU) en Annalena Baerbock (Groenen). Hoe wenselijk en betrouwbaar zijn deze prognoses? Of is er sprake van wat Duitsers Kaffeersatz lezen noemen, koffiedik kijken?

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Hanco Jürgens: 'In Duitsland wordt traditioneel veel meer gepeild dan bij ons. Zo wordt regelmatig bericht over de populariteit van de tien belangrijkste politici of over de vraag wie de Duitsers het liefste als kanselier zien. Ook na een verkiezingsdebat, zoals dat van afgelopen [redacted], wordt gemeten wie het meest sympathiek, competent, geloofwaardig, daadkrachtig en overtuigend was. En dan wordt ook nog onderscheid gemaakt naar partij-aanhangers en zwevende kiezers. Dat gaat allemaal wat ver, maar anderzijds zou ik best willen weten welke Nederlandse politici populair zijn bij de bevolking en wie men het geschiktst vindt als premier. Niks mis mee. Bovendien: op de verkiezingsavond zelf, direct na sluiting van de stembussen, zijn de prognoses in Duitsland vaak wel vrij goed.'

Georgi Verbeek: 'Prognoses zijn van oudsher onderdeel van de verkiezingscampagne zelf. Dat geldt ook voor de telkens terugkerende vraag of ze betrouwbaar zijn of niet. Dat de onvoorspelbaarheid toeneemt, is op zich niet vreemd en past in een bredere internationale trend (Trump, Brexit). Steeds minder mensen kunnen zich voorstellen slechts op één partij te stemmen en nooit op een andere. Daarnaast neemt het aantal late beslissers, tot op de dag van de verkiezingen zelf, alleen maar toe. Een steekproef van 1.000 personen in een land met 60 miljoen stemgerechtigden is sowieso nogal krap.'

Margriet Brandsma: 'Nog niet zo lang geleden analyseerde een Duitse krant hoe peilingen zich verhouden tot de echte verkiezingsresultaten. Ze zijn beter dan hun reputatie, was de conclusie. En toen volgde het, uit oogpunt van opiniepeilers, echec in Saksen-Anhalt. Niks nek aan nek tussen de CDU en de rechts-nationalistische AfD. De CDU won met ruim verschil. De peilingen zaten er flink naast én, belangrijker, ze kunnen het resultaat absoluut beïnvloeden: de CDU kreeg stemmen van mensen die een grote AfD wilden verhinderen.'

'Landelijke peilingen zijn vaak betrouwbaarder dan die van deelstatenverkiezingen, dus de trend van meewind voor Scholz' sociaaldemocraten en tegenwind voor Laschet en zijn conservatieve blok CDU/CSU, klopt ongetwijfeld. Maar bedenk: de voorspelde verschillen zijn niet groot en onderzoeksbureaus hanteren een foutmarge van 2 à 3 procent. Ook: de vele Duitse briefstemmers mogen geen rol spelen in de peilingen. De enige juiste conclusie uit de politieke momentopnamen die peilingen nu eenmaal zijn, is dat het ongemeen spannend kan worden op 26 september.'

Marja Verburg: 'Duitse media relativeren het belang van peilingen nadrukkelijk - het zijn geen prognosen, herhalen ze, hoewel de cijfers bij Bondsdagverkiezingen in het verleden meestal behoorlijk klopten. Maar het groeiende aantal zwevende kiezers maakt enquêtes minder betrouwbaar. Ook lastig is dat bijvoorbeeld AfD-stemmers daarin vaak ondervertegenwoordigd zijn. Tegelijkertijd is de invloed van peilingen toegenomen, nu Duitse kiezers steeds minder partijvast zijn. Nu stemmentrekker Merkel vertrekt, liggen de partijen ineens veel dichter bij elkaar. Het geeft de Bondsdagverkiezingen een nieuwe dynamiek: dat de SPD de CDU/CSU heeft ingehaald, geeft de populariteit van SPD-lijsttrekker Scholz een extra boost. De paniek daarover bij de CDU/CSU en lijsttrekker Laschet vertaalt zich in nog slechtere cijfers. Met zulke wisselende stemmingen krijgt elke nieuwe peiling de komende dagen nog meer gewicht.'

Jacco Pekelder: 'Voor Duitse begrippen gebeurt de laatste maanden in de peilingen enorm veel. Eerst zagen we hoe Baerbock, de nieuwe aanvoerder van de Groenen, als een raket opsteeg, totdat gerommel met haar CV en een boek een neerwaartse trend veroorzaakte. Daarna begon ook CDU/CSU-leider Laschet met programmatische vaagheid en onserieus gedrag zijn eigen imago van goed en goedmoedig bestuurder te slopen. Met een lepe Merkel-imitatie dook SPD-kandidaat Scholz daarna in het gat en stak in de opiniepeilingen eerst Baerbock en vervolgens Laschet voorbij.'

'Uiteindelijk kan echter zelfs Laschet weer gaan profiteren van Scholz' succes in de peilingen. Dat is de grote paradox van deze verkiezingsrace. Want nu de SPD vooropgaat, doemt het spookbeeld van een geheel linkse coalitie van SPD, Groenen en Die Linke. De CDU is de laatste twee weken voortdurend bezig de centrumrechtse

en rechtse kiezers aan dat 'gevaar' te herinneren.

'Dat die bangmakerij zomaar succesvol kan zijn, weten we uit eerdere Duitse verkiezingscampagnes. Gaat CDU/CSU opnieuw van een links-rechtstegenstelling profiteren? Of zal juist de vraag 'wat komt er na Mutti Merkel?' de verweerde Duitsers het meest bezighouden?'

Willem Melching: 'Wie in Duitsland alle nieuwe peilingen wil zien kan terecht op de site wahlrecht.de. Een kleine steekproef leerde mij dat Allensbach tot nu toe de beste voorspellingen heeft gedaan. Het opmerkelijke van de aanstaande verkiezingen is dat twee kwesties die de kiezers erg bezighouden niet aan de orde komen in het publieke debat. Dat zijn immigratie en de 'haalbaarheid en betaalbaarheid' van het klimaatbeleid. Daarom denk ik dat de peilingen slechts de halve waarheid vertellen. Deze punten zullen in het stemhokje wél een grote rol spelen. In laatste instantie stemmen de meeste kiezers met hun portemonnee en niet met hun gevoelens. In de uiteindelijke uitslag zullen daarom de Groenen het slechter, en de christendemocraten het beter doen dan voorspeld.'

Willem Melching is historicus en Duitsland-deskundige aan de Universiteit van Amsterdam.

Jacco Pekelder is historicus, Duitsland-deskundige aan de Universiteit Utrecht.

Marja Verburg is als redacteur van Duitslandweb verbonden aan het Duitsland Instituut Amsterdam.

Hans Jürgens is als historicus verbonden aan het Duitsland Instituut Amsterdam.

Margriet Brandsma is Duitslandkenner en oud-correspondent voor de NOS in Duitsland.

Georgi Verbeeck is hoogleraar Duitse geschiedenis aan de Universiteit Maastricht en de KU Leuven.

IÑAKI OÑORBE GENOVESI | SECTIE: OPINIE EN DEBAT | EDITIE: DE VOLKSKRANT

Britten zien af van coronapaspoort en zetten vol in op verhogen 'vaccinatie muur'

© 15-09-2021 | WOORDEN: 430 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 5

In het Verenigd Koninkrijk zijn coronapaspoorten van de baan en wordt het prikprogramma verder uitgebreid. Dat zijn de voornaamste punten van het zogenoemde Leven met het virus-beleid waarmee Boris Johnson zijn landgenoten de herfst en winter in wil laten gaan.

Met de beslissing om geen coronapaspoorten in te zetten voor binnenlands gebruik, geeft Johnson toe aan druk vanuit zijn Conservatieve partij en aan zijn eigen libertaire instincten. Een week geleden beweerde minister Nadhim Zahawi, verantwoordelijk voor de vaccinaties, nog dat het tonen van een vaccinatie-, herstel- of testbewijs nodig zou zijn voor grote evenementen. Dit veroorzaakte een kleine opstand binnen de regeringspartij, waar van oudsher een afkeer heerst van een identificatieplicht.

Het prominente kamerlid Harper, voorzitter van de covidherstelgroep binnen de regeringsfractie, omschreef coronapaspoorten als 'zinloos, schadelijk en discriminerend'.

Dure quarantaine verdwijnt

Tevens gaat de regering-Johnson waarschijnlijk de grenzen verder openen door meer landen op de groene lijst te plaatsen. Tijdens de coronacrisis heeft Engeland zich steeds verder afgesloten van de rest van de wereld, onder 233499

meer door reizigers uit 'risicolanden' tien dagen lang te verplichten tot een dure hotelquarantaine. Dit strenge beleid wordt niet langer noodzakelijk geacht. Ook komt er een einde aan de peperdure PCR-testen na aankomst in het VK, een bron van ergernis bij reizigers, temeer omdat de testaanbieders er woekerwinsten mee boekten.

Johnson zet zijn geld op het verhogen van de 'vaccinatiemuur'. Een van de middelen daarvoor is een derde prik voor 50-plussers, daarnaast is het er het voornemen om jongeren van 12 tot 16 jaar in te enten, iets dat hem op veel kritiek komt te staan. De vaccinatieadviseurs van zijn regering zagen hiertoe geen medische noodzaak, maar 's lands hoogste medicus Chris Whitty heeft geoordeeld dat een Pfizer-prik nodig is om middelbare scholen open te houden. Het staat ouders vrij om toestemming te weigeren, maar de tieners krijgen het laatste woord.

Slag om de arm

Mocht het aantal besmettingen, dat nu rond de dertigduizend per dag schommelt, te sterk toenemen en leiden tot een toename van het aantal ziekenhuisopnamen, dan kunnen er aanvullende maatregelen komen, zoals het verplicht dragen van mondkapjes in openbare ruimten, de invoering van een coronapaspoort en de oproep thuis te werken.

Wanneer een toename in het aantal besmettingen gepaard gaat met de terugkeer van de seizoensgriep, bestaat de kans dat ziekenhuizen weer overbelast raken, een jaarlijks terugkerend probleem bij de National Health Service.

Een nieuwe lockdown acht Johnson zeer onwenselijk en onwaarschijnlijk. Dat beweerde hij een jaar geleden ook. Het verschil met toen is dat de bevolking nu massaal ingeënt is.

PATRICK VAN IJZENDOORN | SECTIE: TEN EERSTE | EDITIE: DE VOLKSKRANT

Verenigd Koninkrijk kiest wel voor een derde prik

© 15-09-2021 | WOORDEN: 535 | HET FINANCIËELE DAGBLAD | PAGINA: 13

Het Verenigd Koninkrijk start komende week met het uitdelen van een derde dosis coronavaccin. Britten ouder dan vijftig, en ook vijftigminners met een verminderde afweer, krijgen een extra prik met het Pfizer-vaccin om hun weerbaarheid tegen het coronavirus op peil te houden.

Dat heeft de Britse regering gisteren besloten. Er is vrees dat de effectiviteit van eerder gezette vaccins na verloop van tijd afneemt, iets wat in Israël is waargenomen. Dat zou de druk op het toch al overspannen Britse zorgstelsel NHS te groot maken. Daarom krijgen de meest kwetsbare bevolkingsgroepen nu een derde prik, zes maanden na de tweede.

Overigens adviseerde de Nederlandse Gezondheidsraad gisteren om voorlopig juist niet over te gaan tot het zetten van derde prikken, behalve dan bij mensen met een ernstige afweerstoornis.

De Britse premier Boris Johnson presenteerde gisteren een plan om de pandemie in toom te houden tijdens de komende herfst- en wintermaanden, een periode dat het virus zich gemakkelijker verspreidt. Onderdeel daarvan is de start van een vaccinatieprogramma voor 12- tot 15-jarigen, waarover lang was getwijfeld. Anders dan 16-plussers krijgen zij een enkele dosis van een mRNA-vaccin, zoals dat van Pfizer.

Aanvankelijk had Johnson ook een verplicht coronapaspoort willen invoeren voor nachtclubs en grote evenementen. Maar die maatregel, omstreden onder de partijgenoten van de premier, ging op het laatste moment van tafel. Toch moeten organisatoren van evenementen zich alsnog opmaken voor verwerking van deze coronacertificaten, voor het geval die op een later moment nodig zijn. Ook herinvoering van de mondkapjesplicht

en het thuiswerkadvies behoren nog tot de mogelijkheden.

‘Covid waart nog steeds rond. Het virus is nog altijd een risico’, waarschuwde de premier. ‘We houden sommige maatregelen achter de hand, als plan B. Het is niet verstandig om zulke maatregelen al uit te sluiten, omdat ze later de doorslag kunnen geven voor openhouden of sluiten van bedrijven. In de tussentijd vertrouwen we op de vaccins die al zoveel levens hebben gered, en bouwen we die zelfs uit.’

De Britse economie is vrijwel volledig heropend, inclusief clubs en festivals, en nagenoeg alle coronamaatregelen zijn in juli geschrapt. Die stap heeft tot een gematigde groei van het besmettingscijfer geleid, maar niet tot een explosie zoals Nederland die eerder meemaakte.

Dat laat onverlet dat de besmettingsgraad erg hoog is. Er zijn dagelijks 53 besmettingen per 100.000 inwoners, en gemiddeld overlijden er elke dag 141 Britten aan het virus. In Nederland liggen die cijfers op respectievelijk 12 en 10. Van de Britse 16-plussers is 81% volledig gevaccineerd, een vergelijkbaar niveau als in Nederland.

Dat maakt het VK kwetsbaar voor een eventuele opleving van het virus nu het weer kouder wordt. ‘De winter komt eraan en iedereen moet dit heel serieus nemen’, zo waarschuwde Chris Whitty, Johnsons voornaamste medische adviseur. ‘De NHS staat onder zware druk en er zijn niet veel verdubbelingen nodig om in de problemen te komen.’ Een complicerende factor is dat ook het onderwijs weer is opgestart, waardoor het virus makkelijker kan rondgaan onder schoolgaande kinderen.

Overigens wil de Britse regering het buitenlandse reizigers binnenkort makkelijker maken. Zo zouden reizigers naar het VK niet langer twee dure pcr-tests meer hoeven te overleggen, maar kunnen goedkopere sneltesten ook volstaan. Minister van volksgezondheid Sajid Javid beloofde hier binnenkort meer duidelijkheid over te geven.

DOBBER | SECTIE: NIEUWS

Voor Macron komt het gevaar vooral van rechts

© 15-09-2021 | WOORDEN: 1068 | NRC | PAGINA: 12

ABSTRACT Strijd om Élysée

Met nog een half jaar te gaan tot de Franse presidentsverkiezingen is de stoelendans voor het Élysée begonnen. De strijd speelt zich bijna uitsluitend af op rechts, waar iedereen zijn best doet om Marine Le Pen rechts te passeren. Links is sterk verdeeld.

VOLLEDIGE TEKST:

Als het van Hidalgo afhangt, komen er op de périphérique, de ringweg rond Parijs, straks verkeerslichten en zebrapaden. Het afbreken van de muur van auto's die Parijs van zijn periferie en de rest van Frankrijk scheidt, was een van de programmapunten waarmee de socialistische burgemeester van Parijs vorig jaar herkozen werd.

stak Hidalgo zelf de périphérique over door vanuit Rouen officieel haar kandidatuur te stellen voor de presidentsverkiezingen volgend jaar. Maar het is zeer de vraag of men aan de andere kant van de périphérique op Hidalgo zit te wachten.

Met Hidalgo's kandidaatstelling is de stoelendans voor de presidentsverkiezingen van 2022 officieel begonnen. 233499

Ook op [] maakte Marine Le Pen van het radicaalrechtse Rassemblement National haar kandidatuur officieel. De groenen van EELV kiezen komend weekend hun kandidaat, via een online voorverkiezing. Op rechts is het gevecht nog niet beslecht. En president Emmanuel Macron is officieel nog geen kandidaat, ook al is dat een uitgemaakte zaak.

Eén ding lijkt bij voorbaat vast te staan: Hidalgo wordt het niet. De socialistische partij is anno 2021 een schaduw van zichzelf, Hidalgo is de belichaming van de linksige, milieubewuste, fietsende bobo waaraan veel Fransen buiten de hoofdstad een grondige hekel hebben. In de peilingen krijgt Hidalgo gemiddeld acht procent van de stemmen, veel te weinig om door te stoten naar de tweede ronde.

De enige manier waarop links in Frankrijk had kunnen meespelen was door zich te scharen achter één kandidaat. Maar alle pogingen daartoe zijn gesneuveld. Het water tussen de socialisten, de groenen en radicaal links bleek te diep.

En dus gaat ieder zijn eigen weg. Bij de groene partij EELV is europarlementariër Yannick Jadot de favoriet. De radicaallinke partij La France Insoumise is niet los te zien van zijn leider Jean-Luc Mélenchon. Het plaatje op links wordt compleet met de socialist Amaud Montebourg, die in eigen naam een gooi wil doen, en drie communistische kandidaten.

Door die verdeeldheid gaat de kiesstrijd voor 2021 zich bijna geheel op rechts afspelen. Het zijn ook rechtse thema's als veiligheid, migratie en de politieke islam die het politieke debat domineren. Zelfs de klimaatkwestie, bij uitstek een thema voor links, verandert daar vooralsnog niets aan.

Niet per se Macron tegen Le Pen

Het is al jaren een dogma dat een confrontatie in de tweede ronde tussen Macron en Le Pen, zoals in 2017, onvermijdelijk is. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat Macron het in de tweede ronde op zijn sloffen wint door zowel linkse als gematigd rechtse kiezers achter zich te krijgen.

Macron en Le Pen zijn in de peilingen nog altijd de koplopers met respectievelijk 25 en 23 procent. Maar hier en daar wordt gesuggereerd dat Xavier Bertrand, de bestuurder van de regio Hauts-de-France, Le Pen wel eens van haar troon zou kunnen stoten als de kandidaat van rechts in de tweede ronde. Een peiling van vorige week voorspelt dat Bertrand in dat geval zou winnen van Macron.

Veel zal afhangen van hoe de strijd op rechts wordt beslecht in de aanloop naar de verkiezingen. De conservatieve partij Les Républicains wil een herhaling vermijden van de voorverkiezing van 2016. Deze mondde uit in een moddergevecht en wordt gezien als de reden waarom de conservatieven toen in de eerste ronde bleven steken.

Daarom wordt nu een onderzoek gedaan onder 15.000 rechtse kiezers. De resultaten moeten bekend zijn op het partijcongres op 25 september. Pas daar zal, rijkelijk laat, beslist worden hoe de kandidaat van rechts gaat gekozen worden.

Bertrand heeft al laten weten dat hij niet meedoet aan een voorverkiezing, suggererend dat hij in dat geval in eigen naam zal meedoen. Maar maandag zei hij ook dat hij zich niet kan voorstellen zonder de steun van zijn politieke familie naar de kiezer te gaan.

Er zijn meer kapers op de kust. De felle strijd op rechts heeft geleid tot stellingnames die in het verleden het exclusieve terrein waren van het Rassemblement National.

Michel Barnier, die als Brexit-onderhandelaar de Europese gedachte leekt te incarneren, is nu voorstander van een soort Frexit, waarbij Frankrijk zich in migratiekwesties zou onttrekken aan de beslissingen van het Europees Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Hij wil een referendum over de migratiekwestie en een migratiestop van drie tot vijf jaar. Maar Barnier wordt het ook niet: hij staat momenteel op 11 procent, achter Valérie Pécresse (de voorzitter van de Parijse regio) met 14 procent en Bertrand met 17

procent.

Nog verder naar rechts is er Zemmour, de journalist en polemist die veroordelingen wegens racisme verzamelt als waren het postzegels. Zemmour koketteert al lang met een gooi naar het presidentschap, maar heeft dat nog niet officieel gemaakt omdat hij in dat geval zijn column in Le Figaro en zijn dagelijks optreden op tv-zender CNews moet opgeven.

Vorige week heeft de audiovisuele raad CSA beslist dat het welletjes is geweest. Zemmour moet voortaan beschouwd worden als een politiek figuur, aldus de CSA, wat inhoudt dat tv-zenders zijn spreektijd moeten beperken. Zemmour zei zaterdag nog in een ander tv-programma dat, mocht hij president zijn, hij het gebruik van niet-Franse voornamen zoals Mohammed zal verbieden.

Le Pen rechts ingehaald

Zemmour peilt slechts zeven procent. Maar dit tegen elkaar opbieden op rechts is slecht nieuws voor Marine Le Pen. Zij wilde zich juist losmaken van het extreem-rechtse etiket van de partij die is opgericht door haar vader Jean Marie Le Pen, om te appelleren aan een breder kiezerspubliek. Juist daardoor wordt Le Pen nu door veel mensen rechts ingehaald. Macrons minister van Binnenlandse Zaken Gérald Darmanin noemde Le Pen vorig jaar in een tv-debat zelfs 'soff' als het over de islam gaat.

President Macron, in 2017 verkozen als centrist, heeft het tegenovergestelde probleem. Voor hem is de vraag hoever hij kan gaan in het paaien van de rechtse kiezer én kan blijven verwachten dat de linkse kiezer straks toch voor hem gaat stemmen in de tweede ronde.

Brexit-onderhandelaar Barnier wil nu een soort beperkte Frexit

GERT VAN LANGENDONCK | SECTIE: BUITENLAND | EDITIE: 1STE EDITIE

'Inmenging VS'bij verkiezingen; Rusland ontketent oorlog in cyberarena

© 15-09-2021 | WOORDEN: 381 | DE TELEGRAAF | PAGINA: 14

Rusland ontketent oorlog in cyberarena

Van onze redactie

buitenland

AMSTERDAM - „Rusland heeft onomstotelijk bewijs van Amerikaanse inmenging in onze verkiezingen", hoorden de Russen op het journaal. De ambassadeur van de VS werd vrijdag op het matje geroepen omdat Silicon Valley niet naar het Kremlin luistert. Het past in een bredere ontwikkeling.

„Vanaf de platforms van de Amerikaanse digitale reuzen wordt fake news verspreid over de verkiezingen", luidde het. Wat die inmenging precies behelst, wordt niet gezegd. Het gaat om de sites en applicaties van de opgesloten oppositieleider Aleksej Navalny, die aangeboden worden door Google en Apple.

Vanaf vrijdag kunnen de Russen drie dagen hun stem uitbrengen in de parlementaire verkiezingen. Navalny's team komt met de strategie 'Slim Stemmen'. In hun kiesdistrict krijgen deelnemers één kandidaat voorgeschoteld die de grootste kans heeft om Poetins partij te verslaan.

Het Kremlin lijkt te hopen dat zo weinig mogelijk stemmers van die strategie horen. Navalny's organisaties werden in juni als extremistisch bestempeld en daarmee verboden. Internetautoriteit Roskomnadzor blokkeert daardoor alle sites van Navalny.

Maar het is Moskou een doorn in het oog dat digitaal onderlegde burgers onder deze censuur uit kunnen komen met een VPN-verbinding, die de locatie van een internetgebruiker verhult. Vorige week werden zes VPN-aanbieders geblokkeerd.

Het liefst zien de autoriteiten de verboden sites helemaal van het web verdwijnen. Google en haar Russische evenknie Yandex werd opgedragen de zoekcombinatie 'Slim Stemmen' niet meer te tonen. Yandex voldeed daaraan; Google niet. Ook moesten Google en Apple Navalny's applicaties uit hun aanbod verwijderen; dat deden ze niet.

En dus moest de Amerikaanse ambassadeur zich melden. Natuurlijk is dit ook een diplomatieke plaagstoot naar Washington, dat na de presidentsverkiezingen van 2016 in de greep was van vermeende Russische inmenging. Jullie beschuldigen ons van bemoeienis? Dat kunnen wij ook.

Politiek verslaggever Kirill Martinov van oppositiekrant Novaja Gazeta verbaast zich over het beleid. „De belangrijkste PR-agent van Slim Stemmen is nu opeens de overheid. Want alles wat verboden wordt, wekt interesse.”

Werkt de strategie van Poetin wel?

SECTIE: BUITENLAND | EDITIE: NEDERLAND

Afrika

Is in Tigray sprake van genocide?

© 15-09-2021 | WOORDEN: 1010 | NRC | PAGINA: 12

ABSTRACT

Massamoorden in en bij Tigray is sprake van executies en marteling op grote schaal. Ingewijden willen onderzoek door het Internationale Strafhof.

VOLLEDIGE TEKST:

In de ochtendmist over de grensrivier de Tekezé, Oost-Soedan, zien inwoners van een vluchtelingenkamp sinds deze zomer lijken binnendrijven, vermoedelijk afkomstig uit het Ethiopische stadje Humera. Een team van het Amerikaanse CNN maakte er een reportage over. Humera, betwist gebied in West Tigray, wordt momenteel gecontroleerd door de Ethiopische en Eritrese strijdkrachten en een milizie uit de regio Amhara. De meer dan zestig lijken die aanspoelden in Soedan - onder wie vrouwen en kinderen - hadden soms de armen op de rug gebonden en vertoonden tekenen van marteling en standrechtelijke executie. Vluchtelingen vertelden over detentiecentra in Humera, volgepakt met Tigrese burgers.

van premier Abiy [redacted], dat wordt geholpen door soldaten uit buurland Eritrea en strijdkrachten uit de aangrenzende deelstaat Amhara. De getuigenissen over en documentatie van massaslachtingen en etnische zuiveringen in Tigray dragen de kenmerken van misdaden tegen de menselijkheid en wellicht ook genocide, waarschuwen mensenrechtenorganisaties.

Een ingewijde die veel van de documentatie in de afgelopen maanden heeft bestudeerd, zegt tegen NRC: „Er is inmiddels veel bekend, maar er is nog niets strafrechtelijk onderzocht. Het zou moeten worden onderzocht door het Internationale Strafhof. Misschien wordt het dan wel een van de ernstigste zaken die het ICC ooit heeft behandeld.”

Omdat Ethiopië, Eritrea en Soedan geen lid zijn van het Strafhof, zou de Veiligheidsraad hiertoe een verzoek moeten indienen. Het is vooralsnog niet heel waarschijnlijk dat dit gebeurt.

De eerste acht maanden van de oorlog speelden zich af in de deelstaat Tigray. Onderzoeken door internationale mensenrechtenorganisaties over die fase in de oorlog, ondersteund met videobeelden, brachten grootschalige slachtpartijen aan het licht. Een onderzoeksgroep van de Universiteit van Gent telde 250 grotere en kleine massamoorden en noemde als vermoedelijke daders de Eritrese en Ethiopische regeringssoldaten en in het bijzonder een Amhaarse militie.

In het tijdperk van digitale informatie en van mobiele telefoons vallen grootschalige misdaden zelfs in het moeilijk bereikbare Tigray niet te verbergen. Hoewel mensenrechtenorganisaties en journalisten in Ethiopië geen of nauwelijks onderzoek kunnen doen, zijn er talloze filmpjes van executies van burgers door regeringssoldaten. Andere ooggetuigen zijn vluchtelingen in Soedan.

Tekenend voor hoe deze oorlog Ethiopië heeft verdeeld, zijn de reacties op de beschuldigen. De Ethiopische overheid doet deze in de regel af als Tigrese propaganda; aan Tigrese zijde wordt niet onderkend dat elders in Ethiopië nauwelijks sympathie bestaat voor hun zaak.

Die eerste maanden van de in november begonnen oorlog voerden de Ethiopische en Eritrese legers campagne om de rebelse Tigrese autoriteiten te straffen, evenals de bevolking die hen steunde. Amnesty publiceerde een rapport over grootschalige verkrachtingen van vrouwen en meisjes. Volgens andere rapporten gingen Eritrese strijdkrachten soms van deur tot deur en liquideerden ze jonge mannen.

De gemelde misdaden roepen de vraag op of er van hogerhand opdracht is gegeven tot massamoord. De ingewijde, die lange ervaring heeft met onderzoek naar mensenrechten, sluit dat niet uit. Volgens hem gaat het om een patroon dat kan wijzen op bevel van bovenaf. In elk geval is door de Ethiopische bestuurselite een klimaat geschapen waarin troepen zich vrijelijk lijken te kunnen misdragen. „Alle politici en legermensen, tot aan de Ethiopische premier Abiy [redacted] toe, gebruiken opruiende taal, wat grenst aan bijna genocidaal taalgebruik.” De Ethiopische premier noemde Tigray deze zomer onder meer „een kankergezwel” en een „onkruid” dat „uitgerukt” moest worden.

Samantha Power, hoofd van de Amerikaanse hulporganisatie USAID en expert op het gebied van genocide, waarschuwde bij een recent bezoek aan Ethiopië voor de giftige propaganda tegen Tigreeërs. „Ontmenselijkende retoriek vergroot spanningen en kan, historisch gezien zeker, vaak gepaard gaan met etnisch gemotiveerde wreedheden”, zei ze tegen journalisten.

Eind juli lukte het de rebelse Tigrese strijdkrachten om het Ethiopische leger en geallieerde strijdkrachten grotendeels uit Tigray te verdrijven. Ze gingen vervolgens in het offensief in de buur-deelstaten Afar en Amhara. In Afar willen ze Ethiopië's enige uitweg naar zee blokkeren en in Amhara de steden Gondar en Bahir Dar innemen. Van daaruit zouden de Tigreeërs dan West Tigray kunnen heroveren.

Offensief

Dat offensief was aanvankelijk succesvol, maar lijkt nu vast te lopen. De algehele mobilisatie die premier Abiy

[] afkondigde na de nederlaag van het regeringsleger eind juli, begint effect te hebben op het slagveld. Ook meldden Amerika en de EU dat Eritrese soldaten Tigray opnieuw zijn binnengevallen en vanuit Humera opereren.

Werden in de eerste fase van de oorlog de misdaden veelal begaan in Tigray door regeringstroepen en geallieerde strijdkrachten, nu de strijd zich heeft uitgebreid naar omliggende regio's, zijn er ook beschuldigingen over misdragingen van Tigrese strijdkrachten. Autoriteiten in Amhara meldden eerder deze maand een slachtpartij met 120 dode burgers, begaan door Tigreeërs.

In de deelstaat Amhara raakten volgens schattingen al 200.000 burgers ontheemd, in Afar meer dan vijftigduizend en in Tigray eerder één miljoen. In Tigray hebben ruim vijf miljoen burgers voedselhulp nodig - negentig procent van de bevolking. Slechts mondjesmaat laten de Ethiopische autoriteiten konvoien met graan naar Tigray afreizen.

Maandag sprak de VN-Mensenrechtenraad in Genève over de crisis. „Als de situatie niet verbetert, zal Ethiopië het toneel zijn van een van een van de ergste menselijke tragedies deze eeuw”, zei de Britse ambassadeur Rita French.

KOERT LINDJER | SECTIE: BUITENLAND | EDITIE: 1STE EDITIE

Azië en Oceanië

Hoe pakt de omwenteling in Afghanistan uit voor India?

🕒 15-09-2021 | WOORDEN: 840 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 10

De overwinning van de Taliban in Afghanistan baart India grote zorgen. De omwenteling speelt New Delhi's grote rivalen, Pakistan en China, in de kaart.

Analyse: strategie india

Wat goed is voor Pakistan is slecht voor India, en omgekeerd. In dat licht bezien zijn de machtsovername van de Taliban in Afghanistan en de aftocht van de Amerikanen slecht nieuws voor New Delhi. De Indiase regering moet de tevredenheid in Islamabad (premier Imran Khan sprak van 'ketenen van de slavernij' die eindelijk verbroken waren) bezorgd hebben gadeslagen. Om maar te zwijgen van de brutale manier waarop de baas van de Pakistaanse geheime dienst de Taliban onlangs een handje kwam helpen bij de vorming van hun regering.

Pakistan zag een hartenwens in vervulling gaan: een vazalstaat aan zijn noordgrens met een bevriend regime. En daarmee strategische rugdekking in de strijd tegen eeuwige rivaal India (dat anders via Afghanistan Pakistan zou kunnen belagen) - tot genoeg ook van Pakistans bondgenoot China. Het was de beloning voor decennia van verkapte militaire en logistieke steun aan de Taliban, ook na de Amerikaanse inval in Afghanistan in 2001.

India zit met de brokken. De regering van premier Narendra Modi verliest een bevriend land aan een beweging die het ziet als handlangers van Islamabad. India had sinds 2011 een strategische alliantie met de regeringen van Hamid Karzai en Ashraf Ghani, en investeerde meer dan 3 miljard dollar in Afghaanse projecten. Maar moet nu vrezen dat vanuit Pakistan opererende islamitische extremisten voet aan de grond krijgen in Afghanistan.

Het gaat met name om Lashkar-e-Taiba (LeT) en Jaish-e-Mohammed ([]), twee groepen die op de terreurlijst 233499

van de VN staan en die strijden voor de 'bevrijding' van Kashmir, de grotendeels islamitische Indiase deelstaat die India en Pakistan elk voor een deel bezetten. LeT en vochten mee met de Taliban in Afghanistan en zouden moed kunnen putten uit de overwinning van hun moslimbroeders.

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Steun separatisten

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Sterker nog, vreest de regering-Modi, de Taliban kunnen besluiten de Kashmiri-separatisten actief te steunen. De Taliban hebben afgelopen maanden weliswaar bevestigd dat Afghanistan onder hun regime geen uitvalsbasis meer zal zijn voor internationaal terrorisme, maar een zeggeman liet onlangs weten dat de Taliban wel degelijk 'hun stem zouden kunnen verheffen' voor de moslims in Indiaas Kashmir.

En India heeft slechte ervaringen met de Taliban als sponsors van terrorisme. In 1999, tijdens hun vorige bewind, lieten ze een gekaapt Indiaas vliegtuig landen in Kandahar. Nadat India drie Pakistaanse terroristen had vrijgelaten in ruil voor de passagiers mochten de kapers ongemoeid afreizen naar Pakistan. De Haqqani-groep binnen de Taliban lanceerde talloze aanslagen op Indiase doelen, onder meer de ambassade in Kabul.

India is ook bang dat de Taliban de deur wijd openzetten voor Pakistans bondgenoot China, India's andere rivaal, die aast op de Afghaanse bodemschatten en rust wil aan de grenzen van haar grotendeels islamitische provincie Xinjiang. China en Pakistan willen Afghanistan bovendien aansluiten op de China Pakistan Economic Corridor, een schakel in de 'Nieuwe Zijderoute' tussen China, Centraal-Azië en de Indische Oceaan. India, dat al een conflict met China heeft langs hun betwiste grens in de Himalaya, ziet dit als een ware omsingeling, gezien de belangen die China al heeft opgebouwd in buurlanden als Nepal, Myanmar, Bangladesh en Sri Lanka.

Toch kan de Pakistaanse tromf op termijn ook een pyrrusoverwinning blijken. De Taliban hebben, nu ze de macht veroverd hebben, namelijk goede redenen om Pakistan juist op afstand te houden. Ze willen door de eigen bevolking niet als loopjongens van Islamabad worden gezien. Anti-Pakistaanse sentimenten zijn sterk in Afghanistan. Het buurland wordt gezien als een bemoeial die alleen uit is op eigen voordeel, zoals het vastleggen van de door Kabul betwiste grens, de koloniale Durand Line, en de Afghanen klein wil houden.

De baas

Analisten zien al dat de relatie tussen Pakistan en de Taliban verandert. Pakistan bemiddelde wel bij de vorming van de regering (via spionagechef Faiz Hameed), maar kreeg niet de inclusieve regering die het zei te willen. De Taliban maken duidelijk dat zij nu de baas zijn en Pakistan niet meer zo nodig hebben. 'We zijn niet de marionetten van Pakistan', aldus een Talibanleider tegen het Amerikaanse tijdschrift Foreign Policy.

Zorgelijk voor Pakistan zou het vooral zijn als de Taliban besluiten als drukmiddel tegen Islamabad steun te blijven geven aan hun geestverwanten, de Pakistaanse Taliban (Tehreek-e-Taliban Pakistan), gewelddadige extremisten. De TTP werd afgelopen jaren teruggedrongen, maar is sinds weer in opmars.

India zou zo garen kunnen spinnen bij de omwenteling. Niet alleen omdat Pakistan te maken krijgt met een destabiliserende Talibanisering in eigen huis, ook omdat de Taliban mogelijk juist bij India steun zullen zoeken tegen Pakistan (en China). Sterker, die toenadering is er al. Indiase diplomaten spraken nog voor de val van Kabul met Talibanleiders.

India heeft slechte ervaringen met de Taliban als sponsors van terrorisme

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Laat vrouwen hun werk in de gezondheidszorg blijven doen, is de dringende VN-oproep aan de Taliban. Anders komt zorg aan meisjes en vrouwen in groot gevaar.

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Interview: Natalia Kanem

Natalia Kanem staat middenin de Afghaanse politieke en humanitaire storm. De houding van de internationale gemeenschap jegens de Talibanregering hangt grotendeels af van wat de nieuwe machthebbers gaan doen met degenen die de essentie vormen van haar werk: vrouwen en meisjes.

Meer dan welke VN-organisatie dan ook houdt het VN-bevolkingsfonds (Unfpa), waarvan Kanem is, zich bezig met de vrouwelijke helft van de mensheid. Unfpa bevordert de 'seksuele en reproductieve gezondheid', en daarin staan vrouwen centraal. Zij zijn het immers die kinderen baren.

Daarmee hebben we meteen een van de schrijnendste noden van Afghanistan bij de kop: de gezondheidszorg voor, tijdens en na de bevalling. Bijna nergens ter wereld is moedersterfte zo hoog als in Afghanistan. 'Het is echt schokkend', zegt Kanem vanuit Genève, waar ze maandag het VN-beraad over noodhulp aan Afghanistan heeft bijgewoond. 'Elke twee uur overlijdt een vrouw in het kraambed.'

De huidige crisis voorspelt weinig goeds voor de jonge moeders van Afghanistan. De machtsovername door de Taliban kan leiden tot een humanitaire dijkdoorbraak. 'Voor de bevolking van Afghanistan dreigt het ineenstorten van het hele land', zei VN-secretaris-generaal António Guterres op de vergadering in Genève.

Honger is het meest urgente probleem. 'We staan aan de rand van de afgrond', zei een van de sprekers maandag. Maar ook het instorten van de zorg vertaalt zich direct in sterfte. 'Stel dat een vrouw een moeilijke bevalling heeft en een keizersnede moet hebben', zegt Kanem. 'Stel dat de verloskundige alleen de straat op mag onder begeleiding van een man, en zo'n man is er niet.'

Sowieso kunnen in Afghanistan, zegt de , voor zorg aan meisjes en vrouwen die seksualiteit en voorplanting betreft geen mannen worden ingezet. Dus wat gebeurt er als de Taliban vrouwelijke professionals verbieden te werken of hen allerlei beperkingen opleggen? 'Dat is onze grote angst: dat de levensreddende zorg in gevaar komt.'

Daarom dringen de VN er met grote kracht bij de Taliban op aan vrouwen te laten werken. Kanem: 'Ik heb maandag heel duidelijk gezegd dat vrouwelijke hulpverleners niets in de weg gelegd mag worden. Geen politiek of religie kan rechtvaardigen dat vrouwen worden beknot. De Afghaanse vrouwen hebben gevochten voor hun rechten, daarom moet de internationale gemeenschap naast hen staan.'

Er is Unfpa veel aan gelegen in Afghanistan te blijven werken. 'We waren er, we zijn er en we blijven er', zegt Kanem. De vraag is in hoeverre dat kan in samenspraak met de Talibanregering. De vertegenwoordiger van Unfpa is in Kabul, maar een minister van Gezondheid heeft hij nog niet gezien.

De vraag 'met of zonder de Taliban' hing ook in Genève in de lucht. Veel regeringen hebben de lopende hulpprogramma's voor Afghanistan opgeschort. Tegelijkertijd beloofden donorlanden maandag ruim 1 miljard euro (23,5 miljoen door Nederland) aan noodhulp.

Dat lijkt misschien gekker dan het is. De opgeschorte hulp betreft wederopbouw, geld dat via de Afghaanse regering wordt besteed aan bijvoorbeeld infrastructuur en salarissen. De meeste regeringen peinzen er niet over geld aan de Taliban te geven. Het toegezegde miljard echter betreft noodhulp. Dat komt buiten de regering om bij de bevolking terecht, via de VN, het Rode Kruis en ngo's als Save the Children.

De twee soorten hulp staan op zich dus los van elkaar. Probleem is wel dat het opschorten van de structurele hulp ertoe kan leiden, zelfs al op korte termijn, dat de humanitaire nood toeneemt en dus de behoefte aan noodhulp.

Bovendien komt de Afghaanse winter er aan. Unfpa speelt daar met de nodige creativiteit op in met aan de barre kou aangepaste 'waardigheids-kits', met onder meer zeep, babykleertjes en maandverband. 'Als je menstrueert, moet dat veilig kunnen', zegt Kanem.

En veiligheid, dat is de grote uitdaging in een land waar Unfpa 26 blijf-van-m'n-lijfhuizen heeft. 'Alles wat wij doen, kunnen we doen via onze lokale verloskundigen en andere gezondheidswerkers. Vrouwen die de taal spreken, zelf uit het district komen, de mensen kennen. We maken ons zorgen over hun veiligheid. Zij moeten vrij kunnen werken. Door die vrijheid te verdedigen, redden we de levens van meisjes en vrouwen.'

Stel dat de verloskundige alleen de straat op mag onder begeleiding van een man, en zo'n man is er niet

ROB VREEKEN | SECTIE: TEN EERSTE | EDITIE: DE VOLKSKRANT

Xi trekt de teugels aan: revival van het communisme?

© 15-09-2021 | WOORDEN: 1718 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 18, 19

De ene na de andere privésector in China wordt aan banden gelegd. Het Chinese communisme is onder president Xi Jinping aan een nieuwe fase begonnen, zien experts, waarin de markt volledig ondergeschikt is aan de partijdoelen.

Communistisch(er) China

Het begon eind vorig jaar met de geboycotte beursgang van het Chinese miljardenbedrijf Ant Group, het fintech-filiaal van internettycoon Jack Ma's Alibaba. Dat leek toen nog een uitzondering, een persoonlijke afrekening met een al te flamboyante ondernemer die op de tenen van de Chinese leiders had getrapt.

In de maanden daarna kwamen steeds meer Chinese privébedrijven onder vuur te liggen, met enorme boetes in de techsector en platformeconomie en een ideologische schoonmaak in de bijles- en entertainmentsector. Ook dat kon nog als iets tijdelijks worden uitgelegd, als een correctie op de excessen van al te wild kapitalisme.

De laatste tijd lijkt er toch meer aan de hand in China: elke dag wordt er wel een nieuwe sector lamgelegd met maatregelen en restricties, door president-partijvoorzitter Xi Jinping gekaderd als een campagne voor 'gemeenschappelijke welvaart', een term uit de oude maoïstische doos. Een wijdverspreid essay stelde het onlangs nog scherper: wat in China gebeurt, is niets minder dan een 'revolutie'.

Steeds meer China-experts zijn ervan overtuigd dat dit niet langer een bijsturing is, maar een complete koerswijziging: China is aan een nieuw hoofdstuk begonnen in zijn geschiedenis, waarin het vrijemarktdenken van de afgelopen veertig jaar ondergeschikt wordt aan hogere communistische doelen. Het Nieuwe Tijdperk van Xi Jinping heeft vorm gekregen en de veranderingen zijn radicaler dan velen hadden verwacht.

In feite begon de koerswijziging al in 2017, toen het 'Xi Jinping Denken voor Socialisme met Chinese Karakteristieken voor een Nieuw Tijdperk' in het handvest van de Communistische Partij werd opgenomen. Een jaar later volgde de Chinese grondwet. Xi's doctrine - een herwaardering van de marxistische ideologie - werd daarmee gelijkgesteld aan die van Mao Zedong en Deng Xiaoping, de twee stamvaders van het huidige China. Xi was duidelijk van plan een even groot stempel te drukken.

De ver-Xi'ing van China ging jarenlang sluipenderwijs - in de vorm van ideologisch onderwijs, politieke censuur, partijcellen in bedrijven - maar intensiverde en versnelde de afgelopen weken enorm. Met een stortvloed aan maatregelen zette Xi een streep door monopolies, beursgangen, videogames, commerciële bijlessen, excessief overwerk, 'vulgair' (lees: westers) entertainment en vastgoedspeculatie. De rode draad: een einde maken aan ongelijkheid en aan buitenlandse invloed.

Sindsdien debatteren China-watchers hevig over de ware aard van Xi's nieuwe koers. Is dit een strijd tegen ongelijkheid, het bijproduct van de ongeremde groei van de afgelopen decennia? Een correctie van kapitalistische uitwassen, waarvan het Westen zou kunnen leren? Of is het een terugkeer naar communistische tijden, waarin de overheid wikt en beschikt over het lot van investeerders en ondernemers? Een 'rode reset', die China ontkoppelt van de rest van de wereld?

Eind augustus leek een essay van journalist Li Guangman het antwoord te geven. Hij beschreef de hervormingen als 'een diepgaande verandering' in China, een 'revolutie op economisch, financieel, cultureel en politiek vlak'. Normaal zou zo'n radicaal essay, in de taal van de Culturele Revolutie, weinig aandacht krijgen, maar dit keer werd het overgenomen op de websites van alle staatsmedia. Dat is een duidelijk stempel van goedkeuring door de Chinese overheid.

Leek de wijdverspreide publicatie een bewijs van een maoïstische revival, een dag later werd dat al afgezwakt, toen Li's essay felle kritiek kreeg van Hu Xijin, hoofdredacteur van de nationalistische staatskrant Global Times. Ook vicepremier Liu He benadrukte China's blijvende toewijding aan de vrije markt, net als een commentaar op de voorpagina van partijkrant People's Daily. Bij gebrek aan politieke transparantie zijn Chinawatchers aangewezen op de analyse van zulke teksten.

Volgens sommige experts was Li's essay een duidelijke waarschuwing: wie niet gehoorzaamt aan Xi's nieuwe gelijkheidsdenken, riskeert een nieuwe Culturele Revolutie. Volgens anderen was het een uitglijder van een overijverige ambtenaar. 'Het is goed mogelijk dat die ambtenaar op dit moment bekritiseerd wordt op het propagandadepartement', aldus Deng Yuwen, voormalig journalist van een CCP-krant, tegenwoordig commentator vanuit de VS.

Deng wijst erop dat Li's essay enkel op de websites van alle staatsmedia werd overgenomen en niet in de papieren versies. Dat toont dat de opdracht om het artikel te verspreiden niet van de hoogste top kwam. 'Als Xi zelf opdracht had gegeven dit artikel te promoten, dan was het ook in alle papieren media verschenen.'

Over één ding zijn de meeste China-experts het eens: het Chinese communisme lijkt onder Xi aan een nieuwe fase begonnen. Onder Mao werd klassenstrijd gevoerd, onder Deng Xiaoping kreeg de privésector de ruimte om China economisch te ontwikkelen. Onder Xi luidt het nu dat China voldoende welvaart heeft opgebouwd om de volgende stap te zetten: naar meer gelijkheid. Na vier decennia van toenemende vrijheid voor de privésector worden de teugels weer aangehaald.

Dat betekent niet dat Xi de privésector wil afschaffen - dat zou fataal zijn voor de Chinese economie - maar wel dat die zich volledig moet schikken naar de wensen van de Partij. De privésector wordt ingeschakeld in de grote CCP-visie en moet de binnenlandse markt versterken, een grote middenklasse creëren, buitenlandse invloeden tegengaan en socialistische waarden verspreiden. De wensenlijst is ongelimiteerd, de Partij kan ingrijpen wanneer ze maar wil.

'In de hiërarchie van Xi Jinpings beleid komen politiek, veiligheid en ideologie op de eerste plaats, en de belangen van investeerders, analisten en bedrijven op de laatste', aldus Kevin Rudd, oud-premier van Australië, sinoloog en voorzitter van denktank Asia Society. Hij wijst erop dat Xi's nadruk op economische zelfvoorziening de spanningen met de Verenigde Staten verder opdrijft. En waarschuwt: 'We leven in moeilijke tijden.'

Dat Xi de invoering van zijn Nieuwe Tijdperk nu versnelt, is volgens experts niet verwonderlijk. De economische groei in China vertraagt, de bevolking mort over zware werkdruk, en het lage geboortecijfer is een opmaat voor

gebrek aan arbeidskrachten. Daarbij komt de druk van de VS, die in Xi's ogen China's opmars willen stuiten. Xi's gelijkheidsdenken is zwaar nationalistisch: een sterke, zuivere Partij is nodig om de VS het hoofd te bieden en niet te eindigen zoals de Sovjet-Unie.

Bovendien maakt Xi zich op om eind 2022 op het Twintigste Partijcongres zijn derde termijn aan te kondigen, in strijd met de limiet van twee termijnen die de afgelopen decennia voor Chinese leiders gold. Xi heeft sinds zijn aantreden in 2012 stap voor stap zijn macht vergroot, maar nu moet hij op zijn sterkst staan. Een historische missie, zoals China een Nieuw Tijdperk in leiden, geeft zijn derde termijn iets onafwendbaars.

Naar verwachting komt Xi eind dit jaar ook met een 'Resolutie over de Geschiedenis van de CCP', waarmee zijn visie op de geschiedenis tot enige waarheid wordt verheven. 'Het is alsof hij zegt: dat ik, Xi Jinping, doorga als hoogste leider, is niet mijn eigen keuze, maar een keuze van de geschiedenis', zegt Deng Yuwen. 'Het is de geschiedenis die mij heeft gekozen om deze positie te bekleden, en ik kan niet anders dan het Chinese volk dienen.'

Drie sectoren waarin Het Nieuwe Tijdperk van Xi vorm krijgt

ONDERWIJS Geen winst meer op bijles en verplicht Xi-Jinping-Denken

Beijing wil dat Chinese ouders meer kinderen krijgen, maar die zien dat niet zitten. Het Chinese onderwijs is heel competitief en ouders betalen zich blauw aan bijlessen. Dus voerde de Chinese overheid een onderwijshervorming door: limieten op huiswerk, verplichte rotatie van leerkrachten tussen scholen en een verbod om nog winst te maken in de bijlessector, waar jaarlijks 130 miljard euro in omging. Beursgenoteerde bijlesorganisaties verloren tot 60 procent van hun waarde. De hervorming heeft ook ideologische bijbedoelingen: buitenlandse privéscholen en leerkrachten - populair voor het vak Engels, maar onwenselijk wegens hun westerse ideeën - worden verboden en lessen in Xi-Jinping-Denken worden verplicht vanaf de lagere school. De Partij wil ook 'scholen voor ouders' invoeren, om 'socialistische kernwaarden wortel te laten schieten in het gezin'.

ENTERTAINMENT Minder videogames en een ban op 'sissy boys'

Zhao Wei en Zheng Shuang waren twee van China's bekendste actrices, tot hun films eind augustus ineens van het scherm werden gehaald. Hun websites gingen ook offline. Zheng kreeg een boete van 39 miljoen euro voor belastingontduiking. Zhao's misdaad is nog onduidelijk, maar ze was pro-Japans en bevriend met Jack Ma. Het was het begin van een grote schoonmaak in de entertainmentsector, die meer in lijn met socialistische waarden moet komen. Reclamedeals met sterren werden verboden, het spelen van videogames voor minderjarigen beperkt tot drie uur per week, en er kwam een ban op 'sissy boys', acteurs of zangers met make-up en geverfd haar. Volgens Li's essay zijn hyperkapitalisme en verwesterd entertainment twee instrumenten van de VS om China te verzwakken. 'We moeten alle vormen van culturele chaos onder controle brengen en bouwen aan een krachtige, viriele en onverschrokken cultuur.'

VASTGOED Alles uit de kast om prijsstijging af te remmen

'Huizen zijn om in te wonen, niet om te speculeren', is al jaren het mantra van Xi. Maar wat hij ook deed, de huizenprijzen bleven oplopen, zeker in de grote steden. Dit keer trekt Xi alles uit de kast: hypotheekregels zijn strenger geworden, vastgoedbedrijven mogen minder lenen, grote steden hebben hun landverkoop stopgezet, huurverhogingen worden beperkt. Er is zelfs sprake van een vastgoedtaks.

Met resultaat: de huizenprijzen stegen afgelopen juli het minst in zes maanden. Maar economen waarschuwen dat Xi mogelijk te ver gaat: veel Chinezen hebben al hun spaargeld in hun woning gestoken en vastgoedbedrijven hebben enorme schulden. Een snelle val van de prijzen kan daardoor tot een crisis leiden, met een domino-effect in de hele economie. Sommige steden hebben nu niet alleen een limiet op prijsstijgingen ingesteld, maar ook op prijsdalingen.

Xi wil met China terug op het socialistische pad

© 15-09-2021 | WOORDEN: 988 | TROUW | PAGINA: 12, 13

Eerlijk delen - Een stortvloed aan nieuwe regels moet van China weer een socialistisch land maken. De staat neemt de leiding in Xi's campagne tegen ongelijkheid.

In de lange, landerige zomer knipperden Chinezen even goed met hun ogen. Uit Peking kwam de ene na de andere nieuwe regel. Gamers, bijlesinstituten, techbedrijven, artiesten - iedereen voelt wel iets van de Aanpak van Alles. Het is Xi Jinpings nieuwste campagne, met de naam 'gemeenschappelijke welvaart'.

De president heeft er een beeld bij dat al net zo duidelijk is. De boven- en onderkant van de samenleving moeten afgeplat worden, zoals bij een olijf. Kapitaal moet kortom eerlijker verdeeld. Wie rijk was geworden werd de laatste decennia almaar rijker, en nu is het tijd voor China's rijken om terug te geven aan het volk.

Het is een nieuw sociaal contract dat Xi met de Chinese bevolking afsluit. Niet zomaar meer welvaart, maar ook meer welzijn; groei van levenskwaliteit. Ouders hoeven door de week niet meer van bijles naar bijles te racen. Freelance maaltijdbezorgers krijgen betere werkomstandigheden. En jongeren die apathisch voor hun gamecomputer zaten, moeten voortaan iets nuttigs met hun tijd doen.

De tombola van nieuwe regels is minder willekeurig dan hij lijkt. Ze moeten maatschappelijke problemen oplossen, want economische en maatschappelijke liberalisering kwam met stress, uitbuiting en verlies van waarden, vindt Xi. Marktwerving in China kwam altijd al onder voorwaarden. De overheid reguleerde het systeem van vraag en aanbod, maar liet de teugels vieren - te veel, naar Xi's smaak. Hij wil nu terug naar het socialistische pad, met de teugels stevig in handen van de staat.

Niet alle regels dienen de wensen van het volk, want als hij dan toch huishoudt, giet Xi er een flinke scheut moralisme doorheen. Dat gamebedrijven zich minder op winst moeten richten, fans van K-pop hun ei niet meer kwijt kunnen op internetfora en mannen geen make-up meer mogen dragen op televisie, heeft meer te maken met de ouderwetse paranoia van een dictatuur. Er is er maar één die de gedachten van de Chinezen voedt, en dat is de Communistische Partij: ook ideologisch zijn de Chinezen allen gelijk.

Derde termijn

Niet heel toevallig wil Xi hoogstwaarschijnlijk dat de Partij hem volgend jaar opnieuw kiest als leider, een opmaat voor een derde termijn als president. "Dit is Xi's verkiezingsprogramma", zegt Bert Hofman, van het Oost-Azië Instituut van de Universiteit van Singapore.

De plotselinge aandacht voor gemeenschappelijke welvaart lijkt ook een zeldzaam kijkje te geven achter de schermen van de Communistische Partij. De partij gaat terug naar haar wortels, schreef de gepensioneerde journalist Li Guangman in een online opiniestuk dat breed werd overgenomen. Li is dolenthousiast over de aanpak van de 'fancultuur' en 'aanbidding van beroemdheden', en hij is ook erg tevreden over de boetes voor oligarchen zoals Alibaba en deeltaxigigant Didi. "Deze grondige transformatie markeert (...) een terugkeer naar een aanpak waarin het volk centraal staat, en een terugkeer naar de essentie van socialisme."

Bijzonder is dat zijn betoog terechtkwam op de website van het Volksdagblad, een vaak nogal militante

staatskrant. Er zijn blijkbaar partijleden die er net zo over denken als Li - anders was zijn stuk nooit door de censuur gekomen. Ook binnen de partijgeleiders lijkt er dus druk te zijn om ongelijkheid - in de breedste zin van het woord - aan te pakken.

Mao Zedong had het in de jaren vijftig al over gemeenschappelijke welvaart. Deng Xiaoping liet in de jaren tachtig toe dat sommige mensen eerder rijk werden dan andere, nu vindt Xi het tijd dat de nieuwe rijken wat teruggeven aan de samenleving. In een toespraak begin dit jaar zei hij dat gemeenschappelijke welvaart ook van invloed is op het leiderschap van de partij. "Er mag geen onoverkomelijke kloof ontstaan tussen arm en rijk." Hij riep de partij op het initiatief te nemen om 'het gevoel van winst, geluk en veiligheid van de mensen' te verbeteren.

Inkomensverdeling

Critici hopen dat Xi zichzelf niet in de vingers snijdt met al deze nieuwe regels. Zullen ze de private bedrijven, die worden gezien als aanjagers van de economie, niet verlammen? Hu Xijin, de uitgesproken hoofdredacteur van staatskrant Global Times, vijlde de scherpe randjes wat bij. Li Guangman overdreef, schreef hij op zijn blog. "China's beleid van hervorming en opening zal niet veranderen."

Liu He, de vicepresident die het economische beleid van het land uitstippelt, zei afgelopen week dat er nog meer regels in aantocht zijn op het gebied van mededinging en privacywetgeving. Er komt meer ruimte voor kleine ondernemers om zich tussen de giganten te wurmen. Die ondernemers kunnen geld ophalen aan een nieuwe beurs in Peking, maar het is nog onduidelijk wat die beurs anders gaat doen dan de bestaande beurzen in Shenzhen en Shanghai. Lokaal moeten politici ook oplossingen gaan vinden om kapitaal beter te verdelen. In Zhejiang, de rijkste provincie van het land, mogen ze het als eerste proberen.

Toch moet echte inkomensverdeling ergens anders vandaan komen, weten economen. In andere landen gebeurt dat via het belastingstelsel. Niet in China: inkomensbelasting draagt hier maar 4 procent aan het overheidsinkomen bij. In Oeso-landen is dat 20 procent. Echte winst is te behalen met vermogensbelasting. Daar wordt al jaren voor gepleit, want bij de rijke bovenlaag met meerdere huizen in zijn bezit, valt pas écht iets te halen.

Politicooloog Jean-Pierre Cabestan, verbonden aan de Baptist Universiteit in Hongkong, vraagt zich af of Xi dat aandurft. "Misschien wil hij zien wat de reactie is op deze regels, om bij het Partijcongres in het najaar eindelijk die vermogensbelasting in te voeren."

Chinezen met veel geld voor boten of uitjes, gamefanaten en bedrijven: iedereen voelt wel iets van Xi's 'Aanpak van Alles'. foto's Getty, reuters, Epa

Er mag geen onoverkomelijke kloof ontstaan tussen arm en rijk

'Deze transformatie markeert een terugkeer naar een aanpak waarin het volk centraal staat'

EVA RAMMELOO | SECTIE: BUITENLAND | EDITIE: TROUW

De Chinese staat eist de macht weer op in de economie; Commentaar

© 15-09-2021 | WOORDEN: 592 | NRC | PAGINA: 17

ABSTRACT
TECHBEDRIJVEN

00253

233499

Ze hebben onbeperkt mogen bloeien, maar nu moeten zij zich weer gaan voegen naar de wensen van de staat. Dat is, voorlopig, de diagnose van het offensief dat Beijing voert tegen de grote Chinese technologiebedrijven. De lijst van maatregelen en ingrepen groeit met de dag. Als beginpunt mag de weigering worden gezien van de Chinese regering om Ant, de financiële tak van Alibaba naar de beurs te laten gaan. Topman en miljardair Jack Ma was een tijd onvindbaar. Sindsdien is het aantal nieuwe Chinese beursnoteringen zo goed als opgedroogd. Zeker in New York, waar taxibedrijf Didi Chuxing, de Chinese versie van Uber, luttele dagen na zijn beursnotering te maken kreeg met een Chinees verbod nieuwe klanten aan te nemen, en werd verordonneerd zijn data - het grootste bezit van een techbedrijf - met de autoriteiten te gaan delen.

De afgelopen weken richten de pijlen van Beijing zich vooral op de twee grote techbedrijven, Alibaba en Tencent, die de markt voor sociale media en betalingen beheersen. Concurrentie tussen de twee heeft gezorgd voor totaal afgesloten invloedssferen, 'ommuurde tuinen', waartussen geen interactie mogelijk is - ook niet tussen de betaalsystemen van de twee. Deze week kwam Beijing met de verplichting dat zij hun systemen wederzijds toegankelijk maken. Tegelijkertijd wordt Ant, Alibaba's financiële tak, verplicht zichzelf op te delen, en data te gaan delen met een derde bedrijf dat deels in handen is van de overheid. De lijst van maatregelen is nog veel langer.

In het Westen mag met enige verwarring naar deze ontwikkelingen worden gekeken. Het breken van de monopoliekracht van wat 'Big Tech' heet, van Google, tot Amazon, van Apple tot Facebook, staat ook hier hoog op de agenda. De hoeveelheid data over burgers en bedrijven die in handen is van de grote, Amerikaanse, firma's is indrukwekkend, en zorgwekkend. Ook hier is er sprake van semi-monopolies, waarbinnen de klanten listig worden gevangen.

Het motief van de Chinese overheid lijkt tweeledig. Allereerst is er de kennelijke notie dat de marktmacht van de grote techbedrijven uit de hand gelopen is en de vermogensongelijkheid te groot wordt. China had de vitaliteit en de 'animal spirits' van het kapitalisme nodig om de inhaalslag met het Westen aan te gaan. Nu worden de scherpe kanten, monopolievorming en grote vermogensongelijkheid, er van afgeslepen.

Hoewel de methodiek waarmee dat gebeurt al zorgen baart, is het tweede motief van de Chinese staat verontrustender. De grote en groeiende dataverzameling van de tech-industrie moet onder de hoede van de overheid komen. Naast het geweldsmonopolie, dat de Chinese staat, evenals andere staten, heeft is er ook sprake van het streven naar een kennismonopolie.

Zie ook de maatregelen tegen cryptomunten, die zich aan alle controle plagen te onttrekken. De Chinese centrale bank loopt nu voor bij de invoering van eigen digitale munt. De mogelijkheid om daarmee het betalingsverkeer nauwlettend te volgen is een potentiële totalitaire nachtmerrie.

Zo tekent zich langzaam een verandering af in het Chinese economische model, waarbij de staat langdurig op de achtergrond bleef om de economie laten bloeien, maar nu de macht en de regie weer opeist. Of dat op termijn ten goede komt aan de welvaart van de Chinese burger is de vraag. Maar vast staat wel dat het laatste restje van de illusie dat China uiteindelijk zal gaan lijken op het Westen, op dit moment vervliegt.

Het speelkwartier is over: van Alibaba tot Tencent worden de teugels nu weer strak aangehaald

door Cindy Huijgen

Peking - Peking beschouwt het Oeigoerentribunaal als een toneelstuk met acteurs die zijn ingehuurd om de reputatie van China te schenden. Niets meer dan een neprechtbank waarvan de uitspraak niet eens bindend is.

Gevluchte Oeigoeren zien in het volkstribunaal juist een belangrijke stap richting gerechtigheid. Asiye Abdulaheb (47) heeft de afgelopen dagen de tweede hoorzitting op de voet gevolgd. „Zelfs al is het geen formeel juridisch tribunaal, het somt alle misdaden op die China tegen de Oeigoeren heeft begaan”, aldus de Oeigoerse die al 11 jaar in Nederland woont. „Dat is heel erg belangrijk.”

Het tribunaal in Londen buigt zich over de vraag of China schuldig is aan volkerenmoord in Xinjiang. Voorzitter is de Britse topjurist Geoffrey Nice, voormalig aanklager van ex-president Milosevic in het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag.

Eerder heeft Asiye zelf getuigd over haar rol bij het uitlekken van 24-pagina's aan Chinese staatsgeheimen over Xinjiang en de dreigementen die daarop volgden.

„Mijn accounts op Twitter en Facebook worden regelmatig gehackt en ik ontvang doodsbedreigingen.”

China heeft het Verenigd Koninkrijk gevraagd de hoorzitting te verhinderen, maar de Britse regering laat weten dat dit tribunaal los staat van de regering. „Het Verenigd Koninkrijk zou niet moeten toestaan dat mensen geruchten over China verspreiden. Daarmee ondermijnen de Britten het vertrouwen tussen onze landen”, aldus de Chinese ambassadeur in Londen.

Het Chinese ministerie van Buitenlandse Zaken gaat in de tegenaanval door de ruim honderd getuigen voor leugenaars uit te maken. „Het maakt niet uit hoeveel acteurs en actrices er worden ingehuurd of hoeveel hoorzittingen er worden gehouden, dit blijft een kangoeroe-tribunaal”, aldus woordvoerder Zhao Lijian. Chinese staatsmedia schrijven over 'een toneelstukje'.

CINDY HUIJGEN | SECTIE: BUITENLAND | EDITIE: NEDERLAND

'Nieuw-Zeeland is te Nederlands'

© 15-09-2021 | WOORDEN: 465 | ALGEMEEN DAGBLAD | PAGINA: 15

De Maori-partij in Nieuw-Zeeland is een petitie gestart om de naam van het land te veranderen in Aotearoa, de naam die de oorspronkelijke bevolking voor het land heeft gekozen in haar eigen taal, Te Reo Maori. De huidige naam zou herinneren aan het kolonialisme.

MAORI-PARTIJ WIL IN VIJF JAAR ALLE STEDEN EN DORPEN ANDERE NAMEN GEVEN

'Het wordt echt tijd dat Te Reo Maori wordt hersteld als de officiële taal van het land', schrijven partijleiders Rawiri Waititi en Debbie Ngarewa-Packer in een statement. 'We zijn een Polynesisch land, wij zijn Aotearoa.' De naam, met de betekenis 'land van de lange witte wolk', zou het land verbinden. 'Aotearoa is inclusief. Het spreekt van onze voorouders die ons toestemmen met zijn allen op dit eiland te wonen.'

Het uiteindelijke doel van de partij is het herstellen van alle Te Reo Maori-namen van dorpen, steden en andere plaatsen door het hele land in de komende vijf jaar. Wellington zou dan bijvoorbeeld Te Whanganui-a-Tara gaan heten. 'Wij eilandbewoners zijn er klaar mee dat de namen, bedacht door onze voorouders, misvormd, misbruikt

en genegeerd worden. Het is de 21ste eeuw. Dit moet veranderen', aldus de Maori-partij.

Te Nederlands

De partij haalt ook Nieuw-Zeelands link met Nederland aan als argument om de naam te veranderen. „Nieuw-Zeeland is een Nederlandse naam. Zelfs de Nederlanders hebben hun naam veranderd van Holland naar Nederland, in hemelsnaam!" zegt Rawiri Waititi grappend.

Deze vergelijking klopt niet helemaal; Holland is immers een veelgebruikte andere naam van Nederland en we hebben onze naam nooit veranderd.

Maar Waititi's verwijzing naar Nederland komt niet uit het niets. Het eiland heeft namelijk lang geleden zijn naam gekregen van Nederlandse ontdekkingsreizigers, die het destijds Nova Zeelandia noemden. De Engelse James Cook nam dit over en maakte er New-Zeeland van.

De oorspronkelijke bevolking heeft niets te maken gehad met deze benaming en dus vinden de Maori dat de naam het land en zijn bewoners niet goed representeert.

Cultuurverandering

Nieuw-Zeelandse bedrijven, politici en andere publieke personen gebruiken de afgelopen jaren al steeds vaker de naam Aotearoa naast Nieuw-Zeeland, maar daar is nog niets officieels van gekomen.

De Nieuw-Zeelandse minister-president Jacinda Ardern zei afgelopen jaar nog dat ze het gebruik van de naam Aotearoa zag als 'een positieve verandering'. Een officiële naamsverandering is 'nog niet onderzocht', maar dat men steeds vaker Aotearoa zegt, is een welkome verandering volgens de politica.

Toch is er ook verzet tegen de plannen van de Maori-partij. De leider van de Nationalistische partij, Judith Collins, heeft gevraagd om een referendum om het gebruik van de naam Aotearoa te verbieden. Doordat bedrijven en belangrijke personen de naam zijn gaan gebruiken, zou die ingeburgerd raken als iets normaals, zonder de complete bevolking erbij te betrekken. Volgens Collins zouden de meeste Nieuw-Zeelanders de oude naam beter vinden.

We zijn een Polynesisch land, wij zijn Aotearoa

WOUTER PEER | SECTIE: LANDELIJK | EDITIE: AD/ALGEMEEN DAGBLAD

Andere bronnen: de Volkskrant, AD Haagsche Courant, Nederlands Dagblad

Amerika en Latijns-Amerika

Bolsonaro provoceert de democratie in Brazilië

© 15-09-2021 | WOORDEN: 368 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 12

Extreem-rechtse populistten kijken toe of het Bolsonaro lukt het democratisch weefsel kapot te trekken.

Het was een onverwachte opsteker dat de Braziliaanse president Jair Bolsonaro vorige week door de knieën ging en zijn dreigementen tegen het hooggerechtshof weer inslikte. Twee dagen eerder had hij tijdens een speech nog honderdduizenden mensen op lopen hitsen: als de hoogste rechters (die onderzoeken of Bolsonaro kan worden vervolgd voor het verspreiden van nepnieuws) niet zouden inbinden, zou hun zomaar 'iets' kunnen overkomen.

Daar had hij natuurlijk niets lelijks mee bedoeld, schreef Bolsonaro later in een verklaring. Hij heeft het grootste respect voor de rechterlijke macht, maar had zich per ongeluk een beetje laten meeslepen door het moment.

Nu gebeurt dat wel vaker: de president schopt al jaren tegen allerhande schenen, scheldt zijn opposenten uit, en wijst naar anderen als er dingen misgaan. Het enige wat uniek was aan deze situatie, is dat Bolsonaro zijn excuses heeft aangeboden. Maar uit alles blijkt dat hij een man is die de democratie minacht, en geweld als een handig middel beschouwt.

Nu ziet een deel van de Brazilianen in Bolsonaro nog steeds de 'sterke man' die het land nodig heeft, maar een groeiende meerderheid is niet bereid hem zijn desastreuze coronabeleid (gewoon ontkennen) dat 580.000 mensen het leven heeft gekost te vergeven. Bovendien is de corruptie alleen maar erger geworden, evenals de inflatie en de werkloosheid. In de peilingen loopt Bolsonaro dan ook steeds meer achter op zijn rivaal, oud-president Lula da Silva. En dus maakt Bolsonaro de verkiezingen die volgend jaar worden gehouden, bij voorbaat verdacht: er zijn 'aanwijzingen' dat de stemcomputers gevoelig zijn voor fraude. De vrees groeit dat hij geen verkiezingsnederlaag zal accepteren.

De parallel met Trump is vaker gemaakt, en misschien moet ook Bolsonaro na één termijn het veld ruimen. Maar er is nog een lange weg te gaan tot de verkiezingen in oktober 2022, en extreem-rechtse populistten over de hele wereld kijken geïnteresseerd toe of het Bolsonaro lukt om het weefsel van de Braziliaanse democratie voor die tijd kapot te trekken. De grootste gevolgen zijn voor Brazilië, maar ook de rest van de wereld heeft reden tot zorg.

SACHA KESTER | SECTIE: TEN EERSTE | EDITIE: DE VOLKSKRANT

Premier Henry van Haïti verdacht van de moord op president Moïse

© 15-09-2021 | WOORDEN: 423 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 12

De hoofdaanklager van Haïti heeft dinsdag een rechter gevraagd om premier Ariel Henry te vervolgen wegens de moord op president Jovenel Moïse. Ook vroeg hij om een uitreisverbod voor Henry.

Aanklager Bed-Ford Claude wil dat premier Henry antwoord geeft op de vraag waarom hij enkele uren voor de moord twee keer heeft gebeld met een van de hoofdverdachten in de zaak. 'Er zijn genoeg compromitterende elementen om Henry te vervolgen', schreef Claude aan de rechter. Claude wilde Henry vorige week spreken, maar had daar een opdracht van de president voor nodig. Dat was uiteraard onmogelijk, omdat de president vermoord is. Henry weigerde te komen en zei dat hij zich niet liet afleiden door een politiek gemotiveerd onderzoek naar zijn rol in deze zaak. Daarop stapte Claude naar de rechter. Henry heeft daar nog geen commentaar op gegeven.

Jovenel Moïse werd op 7 juli vermoord door een commando dat uit tientallen mensen bestond. In de dagen daarna werden 26 Colombianen, veelal ex-militairen, en 2 Amerikanen van Haïtiaanse afkomst gearresteerd. Al snel rees de verdenking dat de moord van hogerhand was georganiseerd. Eerder werd een in Florida wonende Haïtiaanse arts gearresteerd die als het brein achter de aanslag werd beschouwd.

Maar nu verdenkt de aanklager premier Henry zelf. Henry werd vlak voor de moord door Moïse tot eerste minister

moment bevond Badio zich in de buurt van Moise's huis. Volgens de aanklager duurden de telefoontjes in totaal zeven minuten. Badio is een voormalige ambtenaar van het Haïtiaanse minister van Justitie, die in mei ontslagen werd wegens het overtreden van ethische richtlijnen. Sinds de moord is hij voortvluchtig.

De rechter in de zaak is nu verplicht om een onderzoek in te stellen op basis van het verzoek van de aanklager. Hij heeft drie maanden de tijd om te bepalen of Henry voor de rechter moet komen.

Het onderzoek naar de moord wordt bemoeilijkt door bedreigingen. Ambtenaren van de rechtbank zijn ondergedoken toen zij naar eigen zeggen onder druk werden gezet om namen en verklaringen in de dossiers te veranderen. Een rechter trok zich terug uit het onderzoek om 'persoonlijke redenen', nadat een van zijn assistenten onder mysterieuze omstandigheden was overleden. Ook aanklager Claude heeft extra bescherming gekregen omdat hij bedreigd zou worden.

Premier Henry maakte zaterdag bekend dat de belangrijkste politieke krachten op Haïti een akkoord hebben bereikt over een interim-regering, in afwachting van presidentsverkiezingen en een referendum over een nieuwe Grondwet. De regering zou geleid worden door Henry zelf.

PETER GIESEN | SECTIE: TEN EERSTE | EDITIE: DE VOLKSKRANT

Andere bronnen: Trouw

Buitenlandse handel

Prijsvechter Primark wil af van vervuilende wegwerpmode

© 15-09-2021 | WOORDEN: 525 | HET FINANCIËELE DAGBLAD | PAGINA: 04

Primark, wereldkampioen in ultragoedkope kleding, wil een circulair en duurzamer bedrijf worden. De Ierse uitbater van zo'n vierhonderd grote kledingwinkels introduceert woensdag een tienjarenplan om het eigen bedrijf en de keten van leveranciers te vergroenen. Over de vorderingen gaat het doorgaans gesloten modebolwerk jaarlijks verslag uitbrengen.

De prijsvechter belooft onder meer dat de kleding in 2025 langer — niet vijf maar dertig keer wassen — zal meegaan en twee jaar later ook te recyclen is. Dan gaat ook alle weggooiplastic in de ban. Verder moet in 2030 de CO2-voetafdruk in de toeleveringsketen zijn gehalveerd en streeft het bedrijf naar een leefbaar loon voor alle werknemers in de toeleveringsketen.

'Dat vergt grote investeringen, maar ik wil daar geen bedrag op plakken', zegt Lynne Walker, die wereldwijd verantwoordelijk is voor het duurzaamheidsplan. Ondanks die hogere kosten belooft de budgetketen de prijzen niet te verhogen. 'We hebben nu ook al honderddertig mensen in dienst die werken aan verduurzaming. Bovendien hebben we een trackrecord in het continu verlagen van onze kosten.'

De internationale modesector staat onder grote druk om te verduurzamen, zeker sinds in 2013 in Bangladesh de kledingfabriek Rana Plaza instortte en meer dan duizend werknemers om het leven kwamen. Ook Primark liet daar kleding maken. Sindsdien hebben Primark en veel andere internationale modebedrijven een akkoord getekend om de werkomstandigheden in de fabrieken te verbeteren.

Modebedrijven strooien veelvuldig met termen als 'eerlijk', 'duurzaam' en 'circulair'. Maar de Nederlandse consumentenwaakhond ACM waarschuwde eerder dit jaar dat de mode een van de sectoren is die zich het meest schuldig maakt aan 'greenwashing': pretenderen duurzamer te zijn dan de werkelijkheid rechtvaardigt. Voor de consument is het moeilijk om bedrijven onderling te vergelijken, want er zijn geen vastgestelde regels voor verslaglegging over verduurzaming.

Primark heeft wel een externe accountant ingehuurd die de rapportage van de duurzame voortgang zal controleren. Verder werkt het bedrijf samen met verschillende externe partners, zoals WRAP en de Ellen MacArthur Foundation, die zich inzetten voor de transitie naar circulair ondernemen. Met CottonConnect werkt Primark aan uitbreiding van zijn in 2013 gestarte programma voor duurzame katoen.

Natascha [redacted] [redacted], gepromoveerd onderzoeker op het gebied van duurzame kleding aan de TU Delft, had graag gezien dat de doelen van Primark concreter waren. 'Je kunt met deze doelen veel kanten uit. Volgens welke methoden ga je rapporteren? Als het zo vaag blijft, is het voor de buitenwereld moeilijk om de beloftes te verifiëren.'

Ze ziet het voornemen om de CO2-voetafdruk in de keten te halveren als één van de weinige concrete doelen, maar acht dat nauwelijks haalbaar zonder minder te produceren. Door de enorme aantallen die Primark produceert, is ook een andere doelstelling in zijn ogen bijna onmogelijk: boeren opleiden om meer regeneratieve landbouwmethodes te gebruiken — waarbij de bodem niet wordt uitgeput.

In Nederland zal niet iedereen direct overtuigd zijn, verwacht algemeen [redacted] Kevin Tulip van Primark Benelux. Hij weet dat de Ierse prijsvechter hier niet bepaald een duurzame reputatie heeft. 'De link tussen lage prijzen en lage ethiek bestaat hier absoluut. We hebben al veel werk verricht de afgelopen tien jaar, maar gaan daarover nu het gesprek met het publiek aan. We moedigen iedereen aan om vragen te stellen.'

RICHARD SMIT | SECTIE: OVERZICHT

Klimaat

[redacted]: **Green Deal ook bij dure energie**

© 15-09-2021 | WOORDEN: 130 | DE VOLKSKRANT | PAGINA: 12

De piekende prijs voor gas en stroom is geen reden om meer tijd te nemen voor de overgang naar duurzame energie, vindt eurocommissaris Frans [redacted]. Waren we daarmee juist maar eerder begonnen, zei hij in het Europees Parlement. Nu is het volgens hem zaak om niet te vertragen, maar te versnellen. Een huishouden is door de prijsstijgingen per jaar al gauw honderden euro's duurder uit. Dat is deels te wijten aan de hogere prijs die energiebedrijven moeten betalen voor de uitstoot van CO2, erkent [redacted], een klimaatmaatregel. Maar dat verklaart 'slechts ongeveer een vijfde van de prijspiek. De rest is simpelweg het gevolg van tekorten.'

Wie nu roept dat de EU te snel gaat met de zogeheten Green Deal, heeft het volgens hem mis.

Stevig klimaatdebat voorbode van lange strijd

15-09-2021 | WOORDEN: 573 | HET FINANCIEELE DAGBLAD | PAGINA: 23

Eurocommissaris Frans [] kreeg gisteren een voorproefje van de hete herfst die hem wacht. Tijdens een debat met het Europe Parlement in Straatsburg was er stevige kritiek op het pakket aan klimaatwetten dat de Nederlander vlak voor het zomerreces presenteerde. Het goede nieuws is dat veel Europe parlementariërs, die met de plannen moeten instemmen, de noodzaak van drastische stappen lijken in te zien. De moeilijkheid is dat er veel onenigheid bestaat over de beste aanpak.

De meeste weerstand gaat uit naar het plan om een CO2-prijskaartje te hangen aan de verwarming en verkoeling van gebouwen en wegtransport. Consumenten zullen dit in hun portemonnee voelen. De hoop is dat deze consumenten hun huis beter gaan isoleren en een klimaatvriendelijker auto aanschaffen. Maar de angst bestaat dat de kosten daarvan voor velen niet te dragen zijn, ook al komt er een sociaal klimaatfonds dat moet bijspringen.

Ook is niet iedereen overtuigd van de effectiviteit van de maatregel. 'De politieke kosten zullen extreem hoog zijn en de impact op het klimaat is erg laag', zei de liberale Europe parlementariër Pascal Canfin. De Fransman, die de opmars van de 'gele hesjes' in eigen land niet vergeten zal zijn, liet weten dat zijn fractie Renew aan een alternatief werkt.

Vooraf uit Poolse hoek klinkt kritiek. In de Poolse energiehuishouding nemen fossiele brandstoffen zoals kolen nog een veel grotere plaats in dan in de meeste andere lidstaten en het land aast op fikse financiële steun om de transformatie te kunnen maken. [] Zalew- ska van de Poolse regeringspartij PiS zei dat er nu al vijftig miljoen Europeanen zijn die aan energiearmoede lijden en dat dit aantal 'de komende jaren waarschijnlijk zal verdubbelen' als Brussel zijn zin krijgt.

De Nederlandse Europe parlementariër Rob Roos van JA21 noemt de Green Deal van de Europese Commissie, waarvan de klimaatwetten de uitwerking zijn, 'een onverantwoord experiment met onze economie'. Volgens Roos vallen de kosten van de transformatie vele malen hoger uit dan de Commissie nu begroot. Hij zou liever zien dat Brussel zich minder bemoeit met de markt, die dan vanzelf wel komt met de benodigde innovaties.

GroenLinks-Europe parlementariër Bas Eickhout is ook niet tevreden, maar om een heel andere reden. Het wettenpakket van [] heeft de naam Fit For 55 meegekregen, verwijzend naar het doel om de uitstoot van broeikasgassen in 2030 met 55% te verlagen ten opzichte van 1990. Dat zou nodig zijn om niet achterop te raken bij het einddoel van klimaatneutraliteit in 2050.

Eickhout had liever een hoger tussendoel gezien zodat we nu van Fit For 65 zouden spreken. Hij ziet een belangrijke rol weggelegd voor de Europese regels voor staatssteun. 'We moeten stoppen met het financieren van fossiele brandstoffen.'

Er was niet alleen kritiek. De Duitse Europe parlementariër Peter Liese van de christendemocratische EVP, de grootste fractie in het Europe parlement, liet zich positief uit over de plannen, ook over het plan om de CO2-uitstoot van auto's te belasten. Tegenstanders wijzen er echter op dat dit niet zo verwonderlijk is, aangezien het alternatief voor deze maatregel, het sneller uitfasen van de verbrandingsmotor, vooral op verzet zou stuiten in Lieses thuisland.

[] sloot af door te benadrukken dat de EU-lidstaten zich 'wettelijk verplicht' hebben om de netto-uitstoot van broeikasgassen in 2050 tot nul te reduceren. Daarna richtte hij zich tot zijn critici. 'We mogen het niet steeds hebben over de kosten van de transitie zonder het te hebben over de kosten van nietsdoen. Hopelijk denken de

Andere bronnen: Het Financieele Dagblad

Gele hesjes door [redacted]?; Terwijl het kwik gaat dalen zullen energiekosten de burger peentjes doen zweten

15-09-2021 | WOORDEN: 382 | DE TELEGRAAF | PAGINA: 15

Terwijl het kwik gaat dalen zullen energiekosten de burger peentjes doen zweten

Het gaat een hete herfst worden voor eurocommissaris Frans [redacted]. Europa wordt geteisterd door torenhoge energieprijzen. Automobilisten hebben nog nooit zoveel moeten betalen voor benzine. Op de mat dreigt binnenkort een lelijke energienota te ploffen. Uitgerekend nu zoekt de PvdA'er steun voor klimaatplannen die de prijs verder zullen opdrijven.

Meerdere lidstaten zien inmiddels een nationaal debat ontstaan over de betaalbaarheid van energie. In Spanje en Finland zijn mensen de straat opgegaan. In de wandelgangen van het Europees Parlement, deze week in Straatsburg, wordt al gefluisterd over 'gele hesjes'.

Een belangrijke pijler van [redacted] Europese klimaatplannen dreigt de consument precies te raken waar het nu pijn doet. De 'euroklimaatpauze' wil leveranciers van brandstoffen voor transport en verwarming van huizen laten betalen voor CO2-uitstootrechten. Bedrijven rekenen de kosten vaak moeiteloos door aan de consument.

Angst bij de consument is niet onterecht. Leveranciers van elektriciteit zitten al in het Europese CO2-handelssysteem. Afgelopen voorjaar was er sprake van een recordprijs. De burger kreeg de rekening gepresenteerd. [redacted] zocht dinsdag in een eerste debat over het maatregelenpakket de vlucht naar voren door te benadrukken dat ongeveer een vijfde van de huidige prijsstijging kan worden toegeschreven aan stijgende CO2-prijzen.

Verder wijst hij op de stabiele tarieven voor hernieuwbare energie. „Dus in plaats van verlamd te raken of te vertragen vanwege de prijsstijgingen, moeten we de transitie nu versnellen.”

Tot die tijd moeten lidstaten de vervelende effecten van zijn plannen maar compenseren door, zo suggereert de eurocommissaris, bijvoorbeeld de btw te verlagen. Verder wil de sociaaldemocraat een klimaatfonds optuigen om mensen met een kleine portemonnee te helpen. Nederlanders zullen in de praktijk echter vooral betalen om inwoners van andere lidstaten te helpen. Een op de drie Polen gebruikt bijvoorbeeld nog steenkool om zijn huis te verwarmen.

Dat de bouw van meer windmolens onze energierekening zal laten dalen, horen Nederlanders al jaren. Door een stapeling van belastingen is er echter nog weinig van te merken.

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Van onze redactie buitenland

Oslo - In Noorwegen rijden meer Tesla's dan waar ook in Europa, steden zijn autovrij of autoluw, energie wordt gewonnen met waterkracht en het land denkt in 2030 klimaatneutraal te zijn.

Toch werd maandag de langzittende premier Erna Solberg weggestemd door een links en nog groener blok.

Noorwegen mag met kraakheldere fjorden zelf schoon zijn, maar het beleid thuis wordt gesubsidieerd door verkoop van olie en gas, goed voor bijna de helft van de export. Uitstoot in het buitenland hoeft Noorwegen niet mee te tellen.

De opbrengst van de fossiele export wordt al jarenlang deels opgepot in een fonds dat met 1,1 biljoen tot de grootste ter wereld behoort.

Maar het knaagt. Dus willen vooral de Groenen de fossiele brandstofbedrijven uiterlijk per 2035 sluiten. Solberg heeft nooit een datum durven noemen, haar verwachte opvolger, de sociaaldemocraat Jonas Gahr Støre, evenmin, want zo'n 7% van de Noren werkt in de olie- en gaswinning.

De sociaaldemocraten moeten op zoek naar partners. De Groene Partij zou een logische zijn, maar dan dreigt men de kip met de gouden eieren te slachten.

SECTIE: BUITENLAND | EDITIE: NEDERLAND

Deze mail is verzonden door [redacted]@minbuza.nl

From: [redacted]

Required Attendees: [redacted]

Location: Crisisruimte [redacted]

Importance: Normal

Subject: Bespreking Ambassade team KAB - DSH

Categories: Mails aan mij gericht

Start Date/Time: Thur 9/16/2021 8:00:00 AM

End Date/Time: Thur 9/16/2021 9:00:00 AM

Beste collega's,

Bij dezen graag de uitnodiging voor een bespreking morgen tussen het ambassade team Kabul en DSH over de koers van NL OS-beleid t.a.v. Afghanistan.

Zoals met [redacted] besproken, vindt de bespreking plaats in de crisisruimte in [redacted] en ik zullen ons iets voor 09:00 daar melden.

Hartelijke groet,

[redacted]

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer

To: [redacted] @minbuza.nl]
From: [redacted]
Wed 9/15/2021 10:08:09 AM
Subject: RE: Mailwisselingen n.a.v. toename aantal asielverzoeken
Received: Wed 9/15/2021 10:08:10 AM

Dank [redacted], is geen spammen, goed om te weten.
Hoop dat je met een grote pot thee voor de buis zit voor het debat. Of zit je ergens op BZ?

From: [redacted] @minbuza.nl>
Sent: woensdag 15 september 2021 10:43
To: [redacted] @minbuza.nl>
Subject: FW: Mailwisselingen n.a.v. toename aantal asielverzoeken

Laatste dan, sorry voor het spammen. Dit is wel een goed overzicht,

From: [redacted] @minbuza.nl>
Sent: woensdag 15 september 2021 10:38
To: [redacted] @minbuza.nl>
Cc: [redacted] @minbuza.nl>
Subject: Mailwisselingen n.a.v. toename aantal asielverzoeken

H [redacted]

Hierbij:

- 14 augustus'21: Rappel voor herbevestiging instructie procedure asielverzoeken.
- 11 augustus'21: Mail aan plv.CdP met verzoek opnieuw rappel te sturen.
- 21 juli'21: Mail n.a.v. telefonische rappel verzoek herbevestiging instructie procedure asielverzoeken.
- 16 juli'21: M-bulletin toegenomen beschermings-/asielverzoeken.
- 12 juli'21: Rappel voor herbevestiging procedure asielverzoeken.
- 1 juli'21: Verzoek herbevestiging procedure asielverzoeken a.g.v. significante stijging in aanvragen.
- 12 januari'21: Mail KAB aan DAO waarin benadrukt wordt dat situatie verslechtert.
- 10 januari'21: Mail KAB aan Den Haag waarin aangegeven wordt dat aantal asielverzoeken toeneemt.

Groet,

.....
Embassy of the Kingdom of the Netherlands
.....

M [redacted]
[redacted] @minbuza.nl
<https://www.government.nl/ministries/ministry-of-foreign-affairs>
.....

To: [redacted]@minbuza.nl]; [redacted]@minbuza.nl]
Cc: [redacted]@minbuza.nl]; [redacted]@minbuza.nl]; [redacted]@minbuza.nl];
[redacted]@minbuza.nl]; DAO-AFPAK [redacted]@minbuza.nl]
From: [redacted]
Wed 9/15/2021 11:52:25 AM
Subject: RE: Vraag over technische assistentie [redacted]
Received: Wed 9/15/2021 11:52:00 AM

Beste [redacted] M had tijdens haar ontmoeting hier al hulp aangeboden, [redacted]
[redacted]
Voor zover mij bekend zijn we niet verder gekomen dan het aanbod (met een prijskaartje van 1 mln) zonder te
decimeren wat dat dan wel zou kunnen zijn. Misschien dat DAO-AFPAK nog iets meer heeft, al zullen die op dit moment wel
helemaal opgeslokt worden door het debat dat zo, enigszins vertraagd gaat beginnen. Met groet, [redacted]

From: [redacted]@minbuza.nl>
Sent: woensdag 15 september 2021 12:55
To: [redacted]>; [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>
Cc: [redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; [redacted]@minbuza.nl>;
[redacted] <[redacted]@minbuza.nl>; DAO-AFPAK <[redacted]@minbuza.nl>
Subject: Vraag over technische assistentie van [redacted]

Beste [redacted], [redacted],
[redacted] M heeft gisteren ook een telcon gehad
[redacted] Zie daarvan verslag hieronder.

[redacted] Hebben jullie misschien
zicht op wat deze technische assistentie precies inhoudt (voor nu) en wat we dan in het fiche kunnen zetten. Hierbij ook de
link naar het gespreksfiche: [12.4a xxx Gespreksfiche pull-aside \[redacted\].docx \(buzaservices.nl\)](#)
Mocht ik voor deze vraag niet aan het juiste adres zijn, dan hoor ik dit graag.

+++
[redacted] het was een zeer hartelijk gesprek. Volgende kwam aan de orde.

[redacted]

+++
Met vriendelijke groet,
00256
Too many redactions to show (52 redactions)
240142

[Redacted]

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Directie Noord-Afrika en Midden-Oosten
Ministerie van Buitenlandse Zaken
Rijnstraat 8 | 2515 XP Den Haag
Postbus 20061 | 2500 EB Den Haag
M +316 [Redacted]
[Redacted]@minbuza.nl

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Internationale en diplomatieke belangen

Bescherming persoonlijke levenssfeer

ESA kreeg de volgende vragen voorgelegd:

Bestaan er succesvolle voorbeelden van het met militaire inzet introduceren van een nieuw staatsbestel en respect voor mensenrechten, behalve in gebieden waar daar al een basis voor was?

Bij welke missies heeft de internationale gemeenschap na de Tweede Wereldoorlog de beoogde doelen behaald en bij welke niet?

Er bestaan geen succesvolle voorbeelden van het met militaire inzet introduceren van een nieuw staatsbestel met respect voor mensenrechten, behalve in gebieden waar daar al een institutionele basis voor was.

Bij de succesvolle voorbeelden van de introductie van een nieuw staatsbestel direct na de Tweede Wereldoorlog (Duitsland, Japan en Zuid-Korea) kon gebruik worden gemaakt van bestaande staatsinstellingen. Dit in tegenstelling tot latere pogingen van 'nation-building' in landen met een patronage-clientèle systeem (zoals Irak en Afghanistan).

De doelstelling van een interventie is niet altijd zo ambitieus als 'nation-building'. Er kunnen drie typen interventies worden onderscheiden: a) gevechtsoperaties/'counter-insurgency', b) stabiliteitsmissies (waaronder opbouw instituties als vorm van 'nation-building') en c) afschrikking. In de twintigste eeuw zijn bij verschillende missies (gedeeltelijk) succesvolle resultaten behaald. Het succes van interventies was na 1945 wel kleiner dan daarvoor en met name in de 21ste eeuw is deze verder afgenomen als gevolg van de ambitieuze politieke doelstellingen die zijn verbonden aan missies.

In de notitie is gebruik gemaakt van onderzoek naar interventies door RAND en van het rapport van de Amerikaanse Special Inspector General for Afghan Reconstruction (SIGAR). In de laatste rapport stelt deze dat wederopbouwmissies over het algemeen slecht verlopen maar dat '*widespread recognition that they go poorly has not prevented U.S. officials from pursuing them*'. Om die reden wordt door SIGAR bepleit om de kennis en capaciteit op dit gebied in ieder geval te behouden en te verdiepen.

Berichtgegevens

Aan : [redacted]; DGES; DGBEB; DVB; DSH; DAO; DAM; DMM; DIE; DWH; DEU; BRE-PSC; BRN-CDP; DAF; NYV-CDP; IOB; AIV; KAB-CDP; BAG-CDP; LON-CDP; BLN-CDP; PAR-CDP; GEV-CDP; BIS; DSO; WAS-CDP; [redacted]
[redacted] TOK-CDP; SAR-CDP; SKO-CDP; BEL-CDP

Opsteller : [redacted]

Kenmerk : ESA100921-2

Type : Beleids

Prioriteit : Routine

Rubricering : Rijks-Intern

Categorie : Verslag/Info

Dit bericht kan informatie bevatten die niet voor u is bestemd. Indien u niet de geadresseerde bent of dit bericht abusievelijk aan u is toegezonden, wordt u verzocht dat aan de afzender te melden en het bericht te verwijderen. De Staat aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die verband houdt met risico's verbonden aan het elektronisch verzenden van berichten.

This message may contain information that is not intended for you. If you are not the addressee or if this message was sent to you by mistake, you are requested to inform the sender and delete the message. The State accepts no liability for damage of any kind resulting from the risks inherent in the electronic transmission of messages.

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Interventies van Seoul tot Kabul

Vraagstelling

ESA kreeg naar aanleiding van de notitie ‘Vragen en lessen na de val van Kabul’ de volgende deelvragen voorgelegd:

Bestaan er succesvolle voorbeelden van het met militaire inzet introduceren van een nieuw staatsbestel en respect voor mensenrechten, behalve in gebieden waar daar al een basis voor was?

Bij welke missies heeft de internationale gemeenschap na de Tweede Wereldoorlog de beoogde doelen behaald en bij welke niet?

Historische voorbeelden van ‘nation-building’

1. Er bestaan geen succesvolle voorbeelden van het met militaire inzet introduceren van een nieuw staatsbestel met respect voor mensenrechten, behalve in gebieden waar daar al een institutionele basis voor was.
2. In de koloniale tijd zijn Westerse landen er wel in geslaagd een nieuw staatsbestel aan ingelijfde gebieden op te leggen. Deze koloniën hadden hiermee echter niet langer een soeverein bestuur en de mensenrechten werden met voeten getreden. En lang niet alle staten overleefden het vertrek van de voormalige kolonisator ongeschonden.
3. Bij de succesvolle voorbeelden van de introductie van een nieuw staatsbestel direct na de Tweede Wereldoorlog (Duitsland, Japan en Zuid-Korea) kon gebruik worden gemaakt van bestaande staatsinstellingen: de Duitse eenheidsstaat sinds 1871, het Japanse instituut van de keizer en bijbehorende bestuursapparaat en de door Korea in 1945 overerfde instituties van de Japanse bezetter sinds 1905.
4. Daarbij werd voortgebouwd op een ‘Weberiaanse bureaucratie’, gekenmerkt door een hoge mate van professionalisering, procedures en onpersoonlijke relaties. Dit in tegenstelling tot latere pogingen van ‘nation-building’ in landen met een patronage-clientèle systeem (zoals Irak en Afghanistan).¹
5. Direct na de Koude Oorlog kwam de nadruk te liggen op containment, afschrikking en handhaving van de status-quo (conform aanbeveling George Kennan, Policy Unit van het State Departement).
6. Halverwege de jaren '60 deed de dominotheorie opgeld waarmee uitbreiding van de communistische invloedssfeer met militair ingrijpen diende te worden bestreden. In Zuid-Vietnam steunde de VS het autocratische en corrupte regime van president Diem en na diens dood dat van een verdeelde militaire raad. Noord-Vietnam werd actief gesteund door China en de Sovjetunie.
7. Na de Koude Oorlog in 1989, met de ineenstorting van de Sovjetunie, had de VS wederom de vrije hand om aan actieve vredeshandhaving te doen en grotere doelstellingen van ‘nation-building’ na te streven, hierin voorzien van brede internationale steun via de VN.

Succesfactoren interventies

8. De doelstelling van een interventie is niet altijd zo ambitieus als ‘nation-building’. Er kunnen drie typen interventies worden onderscheiden: a) gevechtsoperaties/‘counter-insurgency’, b) stabiliteitsmissies (waaronder opbouw instituties als vorm van ‘nationbuilding’) en c) afschrikking. Onderzoek van RAND (2019) naar 145 Amerikaanse interventies sinds 1900

stelt dat 63% van het totaal aantal politieke doelstellingen volledig werd bereikt, 29% gedeeltelijk en slechts in 8% niet.²

9. Het succes van interventies was na 1945 wel kleiner dan daarvoor en met name in de 21ste eeuw is deze verder afgenomen als gevolg van de ambitieuze politieke doelstellingen die zijn verbonden aan stabilisatiemissies (vredeshandhaving, reconstructie, 'nation-building').
10. Hoe ambitieuzer de doelstelling, hoe kleiner de kans dat deze wordt behaald. Ter illustratie: toegepast op Irak betekent dit dat het politieke doel om Saddam Hussein te verwijderen werd behaald (maart-mei 2003), het doel Iraakse steun aan terroristen te beëindigen gedeeltelijk werd behaald (maart-mei 2003) en dat het creëren van een vreedzaam vrij Irak niet werd behaald (mei 2003-december 2011). Het bestaan van een Iraaks programma voor massavernietingswapens dat de formele aanleiding voor het ingrijpen vormde is overigens nooit aangetoond.
11. Daarbij speelt mee dat stabilisatiemissies de laatste decennia vooral plaatsvonden in landen zonder 'Weberiaanse' staatsinstellingen. In praktijk leidden ze tot de versterking van parallelle systemen die de, vaak reeds zwakke, staatsinstellingen verder ondermijnden.
12. De stabilisatiemissies op de Westelijke Balkan in Bosnië-Herzegovina, Kosovo en Macedonië waren succesvol in het behalen van het voornaamste politieke doel: het voorkomen van nieuwe gewapende conflicten in en tussen de nieuwgevormde staatkundige eenheden. Al deze nieuwe landen kwamen voort uit het voormalige Joegoslavië dat onder president Tito (1953-1980) redelijk goed ontwikkelde staatsinstellingen kende. Zelfs hier vormden het opzetten en hervormen politieke en democratische instituties, het organiseren van vrije en eerlijke verkiezingen, het creëren van een stabiele munt, en de terugkeer van ontheemden en vluchtelingen grote uitdagingen waaraan niet geheel is voldaan. De Dayton-akkoorden voldeden als regeling voor het bevriezen van de conflicten, maar volstonden niet als raamwerk voor harmonieuze staatkundige opbouw.
13. Naast de kwaliteit van de institutionele basis is er nog een aantal aanvullende factoren van invloed op het verloop van stabilisatiemissies. Dit zijn a) het niveau van economische ontwikkeling, b) de intensiteit van het conflict, c) de mate waarin een land etnisch heterogeen is en d) bemoeienis door landen in de regio (EU in Bosnië positief en Pakistan in Afghanistan negatief): "Whereas Yugoslavia was a strong state broken up by internal tensions, Afghanistan has been a weak state pulled apart by its neighbours".³
14. Als factor voor het succes bij alle drie de typen interventies legt RAND ook een relatie met factoren die niet te maken hebben met de ontvangende staat maar met de zendstaat. Hoe sterker de positie van deze in de wereldorde (hegemonie VS versus andere opkomende machtscentra) hoe groter de kans op succes. Er wordt ook een positieve relatie gelegd met de omvang van de ingezette troepen (Cubacrisis 1962, invasie Irak 2003) maar het effect hiervan is in de regel slechts kortstondig en de relatie is minder sterk bij stabilisatiemissies.

Afghanistan

15. Deze laatste observatie (punt 14) doet de Amerikaanse Special Inspector for Afghan Reconstruction (SIGAR) ook ten aanzien van de missie in Afghanistan: "*US officials believed the solution to insecurity was pouring ever more resources into Afghan institutions but [...] the fundamental problems were unlikely to be addressed by changing resource levels. The US government was simply not equipped to undertake something this ambitious in such an uncompromising environment, no matter the budget.*"⁴
16. Het inspectierapport constateert dat er in 20 jaar wel degelijk zaken zijn bereikt in Afghanistan: de levensverwachting nam toe van 56 naar 65 jaar, kindersterfte halveerde, het BNP per capita verdubbelde, het alfabetisme nam toe met 28% onder jongens en 19% onder

meisjes. Dit nog afgezien van de waarschijnlijke vermindering van de terroristische dreiging in het Westen gedurende die periode. De kanttekening die het rapport maakt is dat dit tegen zeer hoge kosten tot stand is gekomen en dat de duurzaamheid hiervan onduidelijk is.

17. SIGAR stelt dat wederopbouwmissies over het algemeen slecht verlopen maar dat *'widespread recognition that they go poorly has not prevented U.S. officials from pursuing them'*. Om die reden wordt bepleit om de kennis en capaciteit op dit gebied te behouden en te verdiepen. In de woorden van een geciteerde voormalige Amerikaanse viersterren-generaal: *"After the Vietnam War, we purged ourselves of everything that had to do with irregular warfare or insurgency, because it had to do with how we lost that war. In hindsight that was a bad decision. After all, declining to prepare after Vietnam did not prevent the wars in Iraq and Afghanistan, instead it ensured they would become quagmires"*.
18. Het is volgens het inspectierapport niet uitgesloten dat de internationale gemeenschap in de toekomst wederom de noodzaak voelt ergens ter wereld grootschalig in te grijpen (of door politieke logica incrementeel van klein naar groot groeien). Het blijft daarom volgens het rapport nodig te investeren in militaire en civiele capaciteiten die benodigd zijn voor stabilisatiemissies om de kloof tussen doelen en capaciteiten zo klein mogelijk te maken.

ESA, 7 september 2021

¹ Nematullah Bizhan, 2015, *Continuity, Aid and Revival: State Building in South Korea, Taiwan, Iraq and Afghanistan*, The Global Economic Governance Programme, University of Oxford. GEG Working Paper 2015/109, oktober 2015.

² RAND, *Characteristics of Successful U.S. Military Interventions*, 2019.

³ Idem.

⁴ Special Inspector General for Afghan Reconstruction, *What we need to learn: lessons from twenty years of Afghan reconstruction*, August 2021.

From: [Redacted]

Location: MS Teams

Importance: Normal

Subject: Accepted: Voortgang / startgesprek volgende stappen NLs AFGH beleid

Start Date/Time: Fri 9/17/2021 8:30:00 AM

End Date/Time: Fri 9/17/2021 9:30:00 AM

Bescherming persoonlijke levenssfeer

Bescherming persoonlijke levenssfeer